

Loveswept

Linda
Wisdom

Impuls
irrezistibil

Capitolul unu

Ben Wyatt era în căutarea unei femei. Nu a unei femei oarecare, ci a aceleia care îi incita simțurile de o vreme-ncoace, cu toate că nu o cunoscuse, nici măcar nu o văzuse vreodată.

Dar în mintea lui și-o putea imagina: minionă, cu păr lung și blond, cu ochii mari, albaștri, ca o prințesă din povești. Cu trăsături delicate, genul de femeie pe care un bărbat s-o iubească și s-o protejeze de lumea aspră din jur.

Acum privea la bărbatul cărunt din fața lui, cunoscut sub numele de Cap'n Jack, așteptând să-i dezvăluie unde o poate găsi.

- De ce o cauți? întrebă ușor disprețuitor Cap'n Jack. Pe fața lui arsă de soare barba era crescută de câteva zile. Avea ochii de un albastru deschis, purta o cămașă și niște pantaloni din bumbac, ce cunoscuseră cu siguranță vremuri mai bune. îl măsură pe Ben din cap până-n picioare, trecând în revistă pantalonii de culoare kaki călcați cu grijă și tricoul de un verde închis.

- Afaceri. Ben încercă să-și ascundă nerăbdarea, în timp ce celălalt continua să-l privească. Părea că nu e obișnuit să dezvăluie ceva, fără să aibă un motiv bine întemeiat. Magazinele mele vând hainele pe care ea le desenează cu diferite modele,

preciză Ben.

- A, da, am auzit că face treabă bună cu ele. Bineînțeles, pe mine nu m-ai prinde niciodată purtând una din acele cămăși desenate cu flori sau pești peste tot. Omul privi în depărtare. Ai întrebat la hotel?

- Acela a fost primul loc în care m-am dus. Mi-au spus unde locuiește și am încercat acolo, dar niște puști mi-au spus că e plecată din oraș.

- Ai încercat la Lili? Este proprietara...

- Da, dar mi s-a spus că s-ar putea s-o găsec aici jos, pe doc. Omul zâmbi.

- S-ar putea. N-am mai văzut-o de aproape trei zile, așa că ar fi și timpul să apară.

Ben își dădu seama că nu va afla nimic mai mult de la acest bătrân om al mării. O sunase pe Kelly Andrews înainte de a pleca din Sidney, în turul obișnuit pe care-l făcea la boutique-urile sale din South Sea. Dorea să fixeze o întâlnire cu ea. Dar ea întrebuse în fugă dacă sînt ceva probleme cu mărfurile ei și-i spusese apoi că nu are timp să-l întâlnească.

Dar, ca un australian încăpățânat ce era, Ben nu putea accepta să fie amânat precum un comis-voiajor, din poartă-n poartă. Așa că se hotărî să facă o excursie pînă la Treasure Cove, o insulă mică, devenită deosebit de cunoscută, datorită stațiunii de lux care oferea bogaților săi clienți nisipuri albe, soarele arzător al Pacificului și un mare grad de intimitate. Nu-l deranja această abatere de la turul său obișnuit, dacă își atingea în final scopul propus. Și scopul era acela de a o cunoaște pe enigmatică Kelly Andrews.

- Ai încercat la Rusty Nail? Cuvintele lui Cap'n Jack îi întrerupseră gândurile.

- Rusty Nail?

Cap'n Jack aprobă din cap, arătând cu pipa într-o anumită direcție.

- Acolo jos, la capătul docului. Nu se poate să nu-l observi. Azi e joi, așa că e probabil acolo, lucrând în registre. Dădu din cap în timp ce-și ridică pipa la buze și pufni energic. Mda, pun pariu că acolo o vei găsi.

- Și dacă n-o găsesc?

Omul ridică din umeri.

- Nu știu ce să spun. Ești un Aussie, nu-i așa?

- Mda.

- Mi-am închipuit eu. În general, bărbații vin aici să pescuiască, în timp ce nevestele și iubitele rămân sus, pe plajă. Cum ți-am spus, încearcă la Rusty Nail. Pariez c-o vei găsi pe Kelly acolo. Dar îți dau un sfat, fiule: nu încerca să te apropii de ea. Kelly e rece ca gheața.

Buzele lui Ben tremurară anticipat. Cu cât auzea mai mult despre intangibila Kelly Andrews, cu atât îl fascina mai tare.

- Mulțumesc. Am să-mi amintesc sfatul tău.

- Și nu bea din whisky-ul casei, strigă după el Cap'n Jack. Îți va arde stomacul.

Ben porni în direcția indicată de Cap'n Jack. Văzu un rând de magazine tipice pentru malul mării, care se terminau cu o clădire decolorată; o tablă la fel de decolorată atârna afară, indicând că acolo era Rusty Nail, loc de desfacerea a băuturilor alcoolice.

Odată intrat înăuntru, Ben se simți ca și cum pășise într-un film de aventuri al anilor '40. Camera era plină de fum, tonomatul - care ar fi jurat că e un Wurlitzer autentic, plin de becuțe colorate - cânta muzică din timpul celui de-al doilea război mondial, iar vocile în surdină ale diverșilor clienți erau punctate când și când cu accente vulgare, ce depășeau orice imaginație. Toate acestea, la care se adăuga aspectul exterior

atât de degradat, alcătuiau tabloul tipic al unei taverne de docheri. Ben n-ar fi fost surprins să-l vadă pe Clark Gabie sau pe Errol Flynn așezați la una din mese.

Chiar și barmanul arăta ca descinzând din cadrul aceleiași film; brațele groase îi erau acoperite cu mai multe tatuaje, iar nasul arăta că fusese de atâtea ori zdrobit încât Ben se întrebă dacă omul mai avea simțul mirosului.

Ben rămase la intrare și privi în jur. I se părea imposibil s-o găsească pe Kelly în acest loc atât de primitiv. Nu după ce-și crease în minte acea imagine a ei. Dar meritase, totuși, să încerce. Acum, când venise vremea s-o cunoască în realitate, voia mai mult ca niciodată, să vadă cât de aproape era de imaginea pe care o visa.

- Acesta nu-i Sheraton, amice, îi spuse un tip solid, venind clătinându-se spre el. Omul mirosea puternic a pește și a prea multă bere și se holba suspicios la Ben.

Ben se gândi că ăsta era momentul cel mai potrivit să arunce un nume și să vadă ce se va întâmpla.

- Mi s-a spus că aici o pot găsi pe Kelly Andrews.

Suspiciunea de pe chipul omului dispăru imediat.

- E acolo, în colț.

Ben se întoarse. La trei mese, în colț, văzu așezate mai multe femei. Nici una dintre ele nu

arăta așa cum și-o imaginase pe Kelly; cu toate acestea, privind mai atent, realizează că pe una din ele ar fi dorit s-o cunoască. *

- Care dintre ele e?

Omul îl privi încruntat, de parcă Ben nu vedea bine, apoi arătă cu degetul peste umărul lui.

- Cea îmbrăcată cu bluza aia maron.

Ben urmări degetul și simți o greutate ca de plumb în stomac. Ea erg Kelly Andrews? Nu era micuță și blondă, dar el nu simți

nici cea mai mică urmă de dezamăgire. Realitatea era mai bună decât orice plăsmuire a minții lui.

Deși era așezată pe scaun, el își dădu seama că e destul de înaltă. Bluza de culoarea scorțișoarei ascundea un piept plin și accentua bronzul luminos al pielii. Părul de culoarea mierii era strâns într-un nod ușor; ochii ei de o culoare neobișnuită, un fel de galben-marونی, priveau atenți la ce se întâmpla în jur. Chiar acum, acei ochi se opriră asupra lui. Priveau fix, nemodificându-și expresia, în timp ce el se apropia de ea.

- Domnișoară Andrews, sînt Ben Wyatt. îi întinse mîna.

Ea nu se mișcă, nu zîmbi și nu-i dădu mîna. Continua numai să-l privească cu acei ochi seducători, care deveniseră deodată îngrozitor de reci.

- Da, am auzit că m-ai căutat, domnule Wyatt. Vocea ei era ușor răgușită.

- Nu prea mi-ai ușurat munca.

- Poate pentru că nu mi-a păsat dacă mă găsești sau nu. Nu-și schimbă poziția și nu-l invită să se așeze. El însă își luă un scaun și se așeză lângă ea.

- Nici atunci cînd sînt afaceri de discutat? Cu coada ochiului, Ben îl observă pe bărbatul solid - ca un tanc Sherman - apropiindu-se, pînă cînd ajunse în spatele scaunului lui Ben.

- Vrei să te scap de el, Kelly? întrebă acesta, cu o voce gravă, al cărei accent venea parcă direct din Brooklyn.

Zâmbetul pe care ea-l aruncă bărbatului îl făcu pe Ben să se gîndească la un pisoi, jucându-se cu un urs grizzly.

- Nu, Del, e-n ordine. Vrei te rog să-i aduci un whisky domnului Wyatt? ceru ea.

Omul încuviință din cap, apoi își îndreptă un deget gros spre Ben.

- Nimeni n-o supără pe Kelly, îl avertiză el, înainte de a se

îndepărta cu un mers greoi.

- Aveți un adevărat cerc protector aici, domnișoară Andrews, spuse Ben ușor. Nu-și putea îndepărta privirea cercetătoare de pe fața ei. Era obișnuit cu femei care nu părăseau dormitorul - și cu atât mai mult casa - fără a avea un machiaj complet; de aceea, umbra ușoară de fard și rujul de culoarea piersicii de pe fața ei erau o schimbare plăcută pentru el. Kelly Andrews era o femeie ce nu avea nevoie de cosmetice pentru a arăta bine.

- Intr-un loc ca acesta, însă, aveți nevoie să fiți apărută.

Kelly înclină din cap.

- Cârciuma Rusty Nail e vestită pentru încăierările ce au loc aici. Localnicilor le place, pentru că pot veni direct de pe bărci și nimeni nu-i privește ca pe niște sălbatici. Cei care locuiesc la hotel preferă băuturile decorate cu umbreluțe și bețișoare cu ananas.

Privirea lui Ben căzu pe registrele de casă ce erau întinse în fața el.

- Credeam că hainele pe care le desenezi îți aduc destui bani ca să nu mai ai nevoie de încă o slujbă.

- Mă descurc, spuse ea crispat. Asta este doar o altă latură a vieții mele. Făcu un gest cu mâna, care cuprinse întreaga încăpere. Localul Rusty Nail e al meu. Tot ce vezi aici, uși, lacăte și butoaie cu bere, îmi aparțin. Așteptă pînă ce Del puse paharul în fața lui Ben.

- Mulțumesc, Del. Domnul Wyatt este un partener de afaceri, explică ea.

Ben speră că asta fusese spus în sens pozitiv. Del, însă, nu păru convins.

- Bine, zise în cele din urmă.

Ben ridică paharul și luă prudent o înghițitură. Buzele lui Kelly se arcuiră într-un zâmbet ușor.

- De vreme ce ești cu mine, Del n-ar îndrăzni să te servească cu whisky-ul casei, care face obiectul glumelor printre localnici.

- Verificam doar.

Kelly încercă să-i facă un scurt inventar. De fapt, începuse să-l studieze de cum intrase înăuntru. Știuse de la început cine era. Uneori câte un turist se mai rătăcea pe-acolo, privea îngrozit înăuntru, și, practic, o lua la fugă în secunda următoare. Ben nici nu se clintise când Kane, probabil duhnind a pește ca de obicei, s-a apropiat de el. Părea un bărbat dintr-o bucată, se gândi Kelly.

De multă vreme bărbații nu se mai aflau pe lista ei de priorități. Problema era că* Ben Wyatt putea ușor să schimbe asta. Trebuia să-și fi dat seama de la primul iui telefon că era altfel decât toți ceilalți cu care făcuse afaceri pînă acum.

Era un bărbat înalt, în jur de 1,80 m. Avea ochii de un verde închis, precum smaraldul, iar privirea pătrunzătoare părea că vede pînă în cele mai mici ascunzișuri. Părul negru, deși păstra urmele unei tunsori moderne, cădea Jung și rebel. La fel părea și bărbatul. Suplu, având mișcările grațioase ale unei feline. Un bărbat periculos. Foarte periculos.

Totuși, se gândi ea, cunoscuse mulți bărbați de acest fel și scăpase neatinsă.

„Acest bărbat e altfel¹¹, o informă partea practică a creierului ei. „Nu joacă după regulile pe care le-ai învățat tu, demult. Faptul că a apărut aici, pe neașteptate, dovedește acest lucru. Dar eu m-am schimbat. Nu există nici un motiv care să mă împiedice să iau din zbor ceea ce-mi place", o avertizară hormonii ei.

„Bine, și săptămâna viitoare te vei întoarce la Los Angeles și vei lua lucrurile de unde le-ai lăsat.

Creier crud, cu adevărat crud.

Atunci, Jine-Ji creierul la afaceri și hormonii la gheață.

Nimic pe fața lui Kelly nu trădă lupta care se dădea în interior.

- E ceva în' neregulă în felul în care Casey și cu mine derulăm afacerile de l-a făcut tocmai pe șeful cel mare să se deplaseze pînă aici? întrebă ea amabil, punându-și mâinile, cu degetele încrucișate, pe masa din fața ei.

- Absolut nimic. M-am gândit numai că, fiind în trecere prin zonă, să-mi fac timp s-o cunosc pe artista din spatele creațiilor ce aduc magazinelor mele un profit atât de mare. În ceea ce-o privește pe Casey, și-a luat concediul de maternitate mai devreme decât se aștepta, explică el.

Ochii ei exprimară o sinceră îngrijorare.

- E totul în regulă? Nu s-a întâmplat nimic cu copilul, nu-i așa?

- Nu, numai că doctorul a crezut că-i mai bine ca ea să-și întrerupă deocamdată călătoriile și i-a recomandat mai multă odihnă. Speră să se întoarcă la lucru peste șase luni. l-am spus să nu-și facă griji, deoarece va exista întotdeauna un loc liber pentru ea. Și, cum unul din drumurile ei era aici, pentru a negocia următorul nostru transport de marfă, m-am gândit să mă ocup personal de asta.

- Hmmm, îmi place să negociez, spuse Kelly, aproape torcând, făcând ca ariditatea afacerilor să pară ceva senzual.

- Atunci putem discuta despre asta diseară, la cină, la mine la hotel? .întrebă el, dorindu-și din nou să audă acel sunet atât de senzual.

- Măine la prânz, la ora unu, la mine, spuse ea repede, nedându-i ocazia s-o întrebe de ce nu se puteau întâlni în acea seară.

Ben, însă, cunoștea motivul și nu mai avea nevoie s-o întrebe.

Instinctul lui de om de afaceri îi spunea că ea vrea să-l întâlnească pe terenul ei. De altfel, ideea unui prânz intim nu-i plăcea deloc.

- O să vă desenez cum puteți ajunge la locuința mea. Kelly schiță o hartă și i-o întinse. Acum mai am de lucru câteva ore la registrele astea, așa că, pe mâine. Politicos, dar ferm îl concedie, începând să răsfoiască atentă registrul mare din fața ei.

- Pe mâine atunci. Ben își luă paharul de care abia se atinsese și se ridică.

Pe sub perdeaua de gene, Kelly îl urmări mergând, admirându-i mersul legănat din șolduri și musculatura suplă ce se putea ghici pe sub haine. Spera să se poată controla în prezența lui. Se blestema în gând că-l invitasese la ea acasă. Bunul simț îi spunea că ar fi fost mult mai bine să-l întâlnească la restaurantul hotelului.

Rămase cu ochii larg deschiși când observă că Ben se așezase la o altă masă, de unde putea privi la masa ei... și la ea.

- Pot încă să te scap de el, Kelly, spuse Del cu voce joasă, punându-i în față un pahar cu cola dietetică.

- E-n ordine, Del. Mulțumesc. Privi în sus, zâmbind. Se va plictisi curând de ambianța noastră primitivă și se va întoarce la hotel. Nu cred că ăsta-i genul de local pe care-l preferă.

Kelly ar fi trebuit să-și amintească o regulă de bază din lumea afacerilor: niciodată nu-ți subestima partenerul. În timp ce calcula notele de plată lunare și descifra mâzgălele lui Del, simți privirea fixă a lui Ben asupra ei. Nu era nici o amenințare, nici un gând rău în acei nemaipomeniți ochi verzi. Din păcate. Pentru că atunci i-ar fi putut ignora cu ușurință. Când ochii li se întâlniră și el o privi ca și când ei doi împărțiseră ceva foarte intim, ea încercă să se convingă că atracția către el se datora numai unor hormoni nestăpâniți. Se gândi că dacă nu se va

controla la timp, va sfârși prin a avea multe neazuri. Mersese deja prea departe. Gata. Va sta acolo pînă cînd el va pleca, sau pînă cînd localul se va închide. În sufletul ei se rugă pentru prima variantă.

Curînd însă, Kelly își dădu seama că se înșelase. Ben sorbi încet băutura întreaga seară și nu părăsi cărciuma pînă aproape de ora închiderii.

În tot acest timp, Kelly îi simți privirea de parcă ar fi disecat-o. Fără să-l lase să-și dea seama, încercă, din cînd în cînd, să-l studieze și ea. Arăta bine, deși într-un fel oarecum aspru. Genul de bărbat pe care l-ai fi întâlnit mai degrabă la o fermă, decât conducând un lanț de boutique-uri situate în hoteluri de lux, din stațiuni ce se întindeau din Australia și Noua Zeelandă pînă în Hawai.

Cînd Del anunță că se servește ultimul rînd de băutură înainte de închidere, Ben se ridică, o salută printr-o ușoară înclinare a capului și părăsi localul fără să mai privească înapoi. Politicos, ironic, descurajant.

De obicei, Kelly se bucura de serile petrecute la Rusty Nail. În seara asta însă, era mulțumită să ajungă acasă, unde își va găsi, ca întotdeauna, liniștea.

Ajunsă acasă privi prin camerele întunecoase, sperînd ca atmosfera caldă din interior să-i redea liniștea, așa cum se întîmpla întotdeauna. În seara asta însă, nu fu atît de norocoasă. Nu putea uita prima întîlnire cu Ben Wyatt.

„Nu e pentru tine, fetițo”, își spuse în liniște, trăgînd draperiile și privind plaja ce se întindea în fața ei. „E genul de bărbat căruia totul îi merge din plin și care e foarte conștient de acest lucru. Privește numai cît de profitabile au devenit magazinele sale. Sînt numai cinci ani de cînd l-a deschis pe primul și acum are o întreagă rețea. Cu siguranță e un tip clasa întîi.”

Exact așa fusese și ea odată și iată ce i se întâmplase. Privi fix afară la dungile pe care luna le lăsa de-a lungul oceanului.

Timpul petrecut în Treasure Cove îi dăduse un nou suflu. Durerile de cap dispăruseră, ulcerul se liniștise, acum reușea să doarmă toată noaptea, nu mai era victima acelor ore groaznice de insomnie care o chinaseră în trecut. Renunțase la fumat, fără să simtă prea mult nevoia nicotinei.

Kelly se gândi s-o sune pe Elaine pentru o discuție de modă veche între fete. Diferența de fus orar însemna că n-ar fi trezit-o din somn. Numai că Elaine o cunoștea prea bine; la urma urmei erau prietene din liceu. Ar fi simțit că nu e în ordine ceva și cu talentul ei avocătesc i-ar fi smuls informațiile pe care le dorea. Și ce i-ar fi putut spune Kelly? Că a cunoscut un bărbat minunat care a dat-o peste cap? Elaine s-ar fi bucurat la o asemenea veste. Nu, mai bine să nu se atingă de telefon. Ceea ce îi trebuia acum era liniște. Liniștea aceea pe care o găsisese când pășise prima oară pe insulă, cu aproape un an în urmă.

Fără să se gândească de două ori, Kelly se îndreptă spre camera de lucru, unde grămezi de tricouri, rochii de bumbac și genți de pânză așteptau pensula ei. Picturile pe diverse obiecte vestimentare deveniseră cel mai bun drog și, totodată, o importantă sursă de venituri. Tot ce spera era că o vor ajuta și în această seară la fel de mult ca în trecut, când teama de ce îi rezerva viitorul o făcea să nu rămână într-un singur loc timp îndelungat.

Din nefericire, de această dată, efectul nu fu cel așteptat.

- Ești foarte punctual. Lui Kelly îi trebuiseră ore întregi pentru a-și compune această atitudine rezervată și rece. Un zâmbet cald, dar nu prea cald. Prietenos, dar nu prea prietenos. Ceva ca o aluzie, din interiorul unei femei de afaceri sigure pe sine. Visul oricărui bărbat despre femeia perfectă.

- Atâta vreme cât timpul pe această insulă are o semnificație mai diferită decât oriunde altundeva, m-am gândit să mă țin strict de ceea ce indică ceasul, replică Ben, pășind înăuntru. Privi în jur la imaginea luminoasă și aerisită pe care Kelly o dăduse camerei; albul pereților era accentuat de nuanțele de culoarea piersicii, verde deschis, roz cenușiu și albastru pal ce se regăseau atât în mobilă cât și în obiectele decorative din interiorul încăperii. Se uită mirat la puntea îngustă și la micul heleșteu cu pești viu colorați din mijlocul camerei.

- Văd că ai optat pentru un heleșteu în living-room, în locul clasicului acvariu, spuse Ben în cele din urmă.

- Heleșteul era deja construit când am cumpărat casa. Cel dinaintea mea a cam exagerat, explică Kelly, conducându-l peste punte. Am auzit că acum își dorește un rechin, dar nevastă-sa i-a spus să-și ia gândul. În cele din urmă și-a luat un piranha¹.

Ben chicoti, privind în jos la peștii ce atingeau suprafața apei.

- Trebuie să fi fost avocat sau agent de schimb. Numai oamenii ăștia și-ar putea dori așa ceva la ei în casă.

- Se crede un tip foarte interesant, căruia îi place să discute despre tot felul de ciudățenii. Îl conduse pe terasa care se deschidea spre o plajă privată. Pe măsuta înaltă se aflau numeroase boluri mici, cu diferite feluri de mâncare.

- Cum de ai fost așa norocoasă să pui mâna pe o asemenea casă? întrebă el, uitându-se cu interes la felurile de mâncare apetisante.

- Fostul proprietar s-a gândit că, în ciuda faptului că o casă de weekend, va putea să-și aducă computerele și fax-ul cu el. Dar nu și-a dat seama că va trebui să construiască o cameră special climatizată pentru ele. În final, a decis că locuința n-a meritat atâta cheltuială, de vreme ce nu va sta aici decât câteva săptămâni pe an, și s-a hotărât s-o vândă. Acum, despre masa de

prânz. Ceea ce vezi sînt felurile de mâncare ce se servesc la o sărbătoare tipic mexicană și care, garantat, îți fac o gaură de dimensiuni apreciabile în stomac. Avem carne de vită puternic condimentată, guacomole, salsa, tortillas cu făină de porumb², bucăți de brînză, roșii, ceapă. Kelly arată cu mîna spre fiecare fel. Dorești o bere? Deschise un mic frigider și scoase o sticlă cu bere Corona.

- Ce legătură ai cu mîncarea mexicană? Ben se așeză și luă sticla cu bere rece din mîna lui Kelly. Văzînd că ea nu ține la protocol, începu să se servească singur din fiecare bol. Curînd însă, avu nevoie de multă bere pentru a îndepărta infernul din gura lui.

- Nu-mi spune că numele bucătăresei e Consuela.

- Nu există nici o bucătăreasă. !mi place foarte mult mîncarea mexicană și am norocul să am prieteni care îmi trimit regulat ingredientele necesare acestor mîncăruri. Luă o bucată de carne pe care o înmuie într-un sos dintr-un vas în formă de scoică.

Ben făcu același lucru, punîndu-și multă salsa iute deasupra.

- Trebuie să recunosc că, după întîlnirea atît de puțin cordială de ieri, sînt surprins că ai fost dispusă să mă întîlnești azi. Kelly îl privi în față.

- Una din regulile mele este să nu discut afaceri în timpul mesei. Cînd m-ai sunat din Sidney și mi-ai cerut să ne întîlnim, ți-am spus că nu am timp. Dar tu ai apărut în prag. Și atunci mi-am zis că e mai bine să lămurim ce avem de lămurit, astfel ca tu să-ți poți continua călătoria, iar eu să-mi văd mai departe de viața mea.

Ochii lui Ben sclipiră amuzați de explicația ei simplă.

- Îți place să spui lucrurilor pe nume, nu-i așa?

- Am lăsat dubbele înțelesuri undeva departe, la Los Angeles.

Ben știa că ar fi mai bine să se concentreze asupra discuțiilor

de afaceri, decât asupra dorinței da a gusta acea bucată de guacomole de pe buza el inferioară. Era îmbrăcată în pantaloni scurți de culoare galbenă și un tricou cu flori galbene și roșii, potrivit climei tropicale. Era deosebit de subțire, ceea ce el aprecia din ce în ce mai mult. Lui Ben nu-i fu greu să observe că nu purta sutien. Deși era machiată cu o artă deosebită, nu reușise să ascundă ravagiile unei nopți de nesomn. Spera că el era cauza acelor ore de insomnie. De altfel și el își petrecuse noaptea măsurând camera hotelului, deoarece somnul îi fusese alungat de chipul unei femei. De obicei lua lucrurile încet, fără grabă, și rar era prins în mrejele unei femei într-un timp atât de scurt. Își dădu seama că e fascinat de o pereche de ochi de culoarea caramelului și intuia femeia plină de pasiune ce se ascundea sub masca femeii de afaceri din fața lui.

- Nu-ți îmbraci propriile creații?

- Nu atunci când mănânc mâncare mexicană. \m obiceiul să mă murdăresc. Privind spre el, observă că o privea fix, în loc să mănânce.

- Nu-ți place mâncarea mexicană? E prea condimentată pentru tine?

- Nici o problemă. Îmi place tot ce e „fierbinte“.

Se priviră în ochi câteva momente, fără să scoată nici unu! un cuvânt. Părea că lupta se dădea pentru cine va coborî primul privirea. Printr-o înțelegere tacită își lăsară simultan privirile în jos. După a propo-ul dinainte, Ben se concentrează numai asupra mâncării, mâncând cu poftă și savurând fiecare înghițitură.

- După mâncarea de la hotel din ultimele săptămâni, asta e o schimbare minunată, o complimentă el. Ca un musafir nedorit ce sînt, nu m-așteptam la ceva așa sofisticat. Îți mulțumesc.

- Știu ce vrei să spui despre mâncarea de la hotel. După un timp, toată pare la fel și începi să te întrebi unde te afli. Cred că

toate hotelurile folosesc aceleași meniuri.

- Ai călătorit mult?

- Pot spune că mi-am făcut plinul, spuse ea crispat.

Ben strânse gâtul sticlei.

- Ești o persoană foarte misterioasă.

- Da?

- Unii oameni de pe aici spun că ai fost căsătorită, alții că n-ai fost niciodată. Am auzit zvonuri că ai fi cumpărat Rusty Nail pentru a-ți rezolva niște probleme financiare, dar afacerea merge mai bine ca niciodată, deși, spre deosebire de patronul de dinainte, nu amesteci apă în băuturi. Ai făcut din Rusty Nail un local unde cei de aici se simt bine. Nu vrei să vorbești despre trecutul tău și îl înghiți cu privirea pe cel care încearcă să ridice barierele dintre tine și trecut. Ești misterul insulei și multora le place să păstreze acest mister. Le place să facă speculații pe seama ta.

Fața ei palidă părea sculptată în marmură.

- Se pare că ai fost foarte ocupat în dimineața asta, domnule Wyatt. Credeam că ai venit aici pentru afaceri. Viața mea personală este într-un singur fel: personală.

Ben nu părea atins de tonul ei rece.

- încerc doar să te cunosc. Nu-i nimic rău în asta, nu-i așa?

- Depinde de ce vrei să afli. Acum, spune-mi câte ceva despre tine.

Se lăsă pe spate, părând interesată de ce-i va spune el, dar Ben știa că asta era numai la suprafață. Părea mulțumită că a reușit să schimbe subiectul discuției.

- Am treizeci și șase de ani, n-am fost niciodată căsătorit pentru că n-am întâlnit încă o femeie care să mă fascineze într-atât încât să mă determine să fac pasul hotărâtor. Sînt unul din cei trei băieți ai familiei, tatăl meu este forța coordonatoare a

unei mari companii din Sidney. Am avut toate bolile copilăriei, iar în momentul de față nu există nimeni în viața mea. Spuse fiecare cuvânt pe un ton apăsător, făcând-o să-l privească drept în față. De asemenea, am o imaginație foarte bogată. Chiar acum îmi imaginez că noi doi ne aflăm într-un dormitor întunecos, făcând dragoste de parcă ar veni sfârșitul lumii.

Capitolul doi

- Ai dreptate, domnule Wyatt. Ai, într-adevăr, o imaginație foarte bogată. Kelly binecuvântă în gând calmul omului de afaceri pe care-l dobândise în timp și care o ajuta acum să stea acolo și să-l privească de parcă el n-ar fi spus nimic altceva decât: „E o vreme foarte frumoasă, nu-i așa?” Mai ales când simțea din ce în ce mai acut tot aerul părăsindu-i corpul, lăsând în urmă un vid imens. Privirea lui pătrunzătoare părea că-i străpunge tricoul, până la alunița punctiformă de pe sânul ei drept. Poate ar trebui să încerci să scrii cărți, domnule Wyatt.

Ochii lui Ben se opriră o secundă. Iar sfârșiturile ce se reliefa prin bumbacul subțire, apoi o privi în ochi; tăcerea lui îi spunea că nu era atât de liniștit pe cât voia să pară.

- Briza oceanului este în general rece după-amiaza, spuse el cu un zâmbet cald și seducător, mai ales pentru o femeie ce nu făcuse dragoste de aproape doi ani. Ai replici foarte bune, Kelly, îmi place asta la o femeie. Demonstrează că nu-i e teamă să arate că are și creier, pe lângă o față frumoasă. Stătea rezemat de spătarul scaunului iar cu vârfurile degetelor își mângâia buzele ușor. Nu-i scăpă faptul că privirea ei fu atrasă de această mișcare.

Kelly refuza să ia în seamă ceea ce ar putea simți. Ben nu avea o frumusețe de star de cinema, iar zâmbetul lui nu era cel al reclamelor pentru pasta de dinți. O mică cicatrice la colțul de jos al ochiului stâng îi accentua aerul extrem de masculin. Purta o cămașă turcoaz din bumbac, pantaloni scurți de culoarea nisipului, iar în picioarele goale avea pantofi de pânză. Kelly își spusese că era un bărbat căruia nu-i păsa prea mult de aspectul exterior. Afacerile lui îi spuneau însă că întotdeauna obținea ceea ce dorea. Și acum, el o dorea pe ea.

- Nu sînt inclusă în afacere, domnule Wyatt, spuse Kelly, pe un ton amabil.

El privi încruntat, surprins că ea vede lucrurile în felul acesta.

- Asta e separat de afacerile noastre, Kelly. Poți să spui tot ce vrei, dar știu că între noi există o atracție. Simt asta, și dacă ai fi măcar un pic sinceră, ai admite și tu acest lucru.

- Am trecut printr-un divorț neplăcut acum un an și - chiar dacă aș fi interesată, ceea ce nu sînt - nu cred că aș fi pregătită pentru o legătură cu un bărbat de genul tău, spuse ea tăios.

Ben stocă informația în banca lui de date.

- Nu ai de unde să știi asta pînă nu încerci.

Kelly așeză cu grijă șervetul pe masă și se ridică.

- Cred că e cazul să vezi pentru ce plătești atîția bani, spuse ea.

- El își ridică o sprinceană.

- Fugi?

- Nicidecum. îmi regroupez forțele, spuse ea ieșind din cameră.

Ben o urmă zâbind. Nu-l deranja deloc să meargă în urma ei, cînd imaginea ce i se oferea era tot atît de ademenitoare ca aceea privită din față. Nu era genul care să se aprindă atît de tare după o femeie, dar ceva din ea îi spunea că dacă nu va fi a lui, va pierde ceva deosebit. Ceva ce căuta de multă vreme.

Kelly îl conduse printr-un hol îngust.

- Camera asta ar fi trebuit să fie biroul fostului proprietar. Am dărmănat pereții și am pus geamuri de sus pînă jos, ca să nu mă simt claustrată. Deschise ușa și se dădu un pas înapoi, lăsându-l pe el să intre primul.

Ben definea întotdeauna personalitatea unui artist în două feluri: excesiv de ordonat sau excesiv de neglijent. Kelly avea câte puțin din fiecare.

Pereții erau acoperiți cu rafturi pe care se aflau diverse articole de îmbrăcăminte; de fiecare raft erau prinse etichete scrise îngrijit, pentru a se putea deosebi articolele și mărimile. Lângă un perete erau așezate una peste alta genți din pânză groasă, nedesenată încă; cele deja pictate atârnav de un suport. Într-o altă parte a camerei erau rafturi pline cu vopsele multicolore.

Ben privi fiecare geantă, observând varietatea desenelor.

- Minunat, șopti el, atingând ușor cu degetele una din genți.

Kelly studie geanta respectivă. Își amintea încă ziua cînd privise copiii jucându-se la malul mării, felul în care râdeau cînd apa le atinge gleznele. Recrease acea scenă pe fața acelei genți.

- Gențile mari sînt foarte căutate astăzi, pentru că oamenii le folosesc și atunci cînd fac cumpărături, explică ea. Iar scena asta avea nevoie să fie desenată pe o geantă mare.

Ben privi în jur.

- De ce nu e expusă toată această muncă într-o galerie de artă? Ai un talent deosebit. N-aș vrea să pierd un artist atît de talentat, dar ceea ce faci tu e impresionant.

Ea ridică din umeri, stînjenită de laudele lui, dar plină de recunoștință pentru că el părea să fi uitat conversația intimă dinainte.

- Eram în liceu când am început să fiu atrasă de pictură. Din păcate, mi s-a spus că talentul meu e mediocru, în cel mai bun caz. Când m-am hotărât să revin la pictură, pentru a vedea dacă am vreun pic de talent, mi-am dat seama că nu eram mediocră - eram dezastruoasă. Zâmbi trist.

Mai târziu am descoperit pictatul pe țesături; și m-am dedicat în întregime lui, după ce am stricat la început foarte multe lucruri. Vecinii moi spun că am cel mai colorat gunoi de pe insulă.

Ben privi la un tricou de mătase și la câteva rochii de plajă din bumbac. Erau decorate cu desene florale în culori pastel. Nu erau două desene identice.

- Mama mea are două din rochiile tale, mai multe tricouri și o geanta, murmură el, privind liniile delicate trase cu pensula ce alcătuiau o floare de un roșu închis, desenată de-a lungul tivului unei rochii. De fiecare dată când primim un nou transport de marfă vrea să fie prima care-ți vede creațiile, pentru a putea alege în voie.

Kelly zâmbi.

- Sînt bucuroasă să am o asemenea admiratoare fidelă. Reclamele vii sînt întotdeauna cele mai bune.

- Ea este una din ele. Ben își întoarse fața spre ea. Ai de gând să-mi ceri mai mulți bani, acum când ți-am arătat cât de mult îți apreciez munca?

- Am lăsat treaba dificilă a negocierilor, undeva, în trecut, dar vreau totuși să obțin ceva pentru munca mea. Zâmbi, arătându-și toți dinții.

El se crispă.

- Bine. Articolele tale nu pot fi purtate oriunde și oricând, liniile trase cu pensula se pot șterge, dar desenele fiind niște unicate, va trebui să fixăm un preț mai mare ca de obicei, din care în final vom obține un profit mic.

- Cu puțină grijă, desenele mele se pot păstra într-o stare perfectă. Vopselele trasate cu pensula sînt foarte bune, și multe femei consideră că, un lucru, cu cât este mai scump, cu atât este mai bun. Dacă nu le vrei, David Chew mi-a propus să-mi cumpere produsele. Se aplecă deasupra mesei de lucru, părănd ușurată acum, cînd mingea era în terenul lui.

El se amuză cînd auzi numele principalului său concurent.

- Magazinele lui au o iluminare groaznică, sînt date în locații proaste, iar el nu-ți poate oferi spațiul pe care ți-l dau eu.

- Mi-a promis să-mi dea rețeta mamei lui de creveți în sos cu homar, ca gratificase.

- Dacă ai vedea cum gătește mama mea, rețetele alea le-ai pune pe foc. Îți dau eu una mai bună și jumătate de procent pentru fiecare articol vîndut.

- Șase.

- Două și trei sferturi.

- Cinci și jumătate.

Ben zâmbi. Asta era partea care-i plăcea cel mai mult la o afacere, iar faptul că negocia cu o femeie atît de atrăgătoare îl stimula și mai mult.

- Patru și un sfert.

Kelly nu răspunse imediat.

- Cinci și un sfert și mai jos de atît nu accept.

- Patru și trei sferturi și consideră-te norocoasă, pentru că mi-ai distrus orice șansă de a obține un profit.

- Ce mai contează diferența pînă la cinci? Ea își fixă privirea pe cicatricea fină.

Ben îi întinse mîna.

- Am încheiat afacerea. Cu condiția să fie inclusă și cina de diseară, la mine la hotel. Ținînd cont de suma cu adevărat exorbitantă pe care ți-o voi plăti, îți permit să vii să ridici

singură cecul.

- Ținând cont că am acceptat un preț atât de scăzut, cred că poți să ridici tu cecul.

- Atunci, am încheiat afacerea, spuse el.

Ea se ridică și-i apucă mâna. De cum îl atinse, simți căldura ce i se răspândea de-a lungul brațului. Cămașa lui deschisă lăsa să se vadă părul negru, ondulat, care parcă cerea să fie mângâiat de degetele ei. Kelly comandă hormonilor ei să devină inexistenți.

- Acum avem o afacere încheiată, murmură ei, luând-o ușor în brațe și lipind-o strâns de el.

Kelly știa că toată lupta ei fusese de pomană în clipa în care gura lui o acoperi pe a ei. Limba lui nu ceru voie să intre în adâncimile neștiute ale gurii ei, ci pretinse acest lucru. Iar Kelly era total lipsită de forța necesară pentru a i se opune. Mâinile lui se plimbau pe pielea ei goală, lăsând parcă urme în timp ce-i mângâiau pielea catifelată de la ceafă și coborau spre marginea tricoului ei.

Kelly nu mai putea respira, simțea că nu mai are aer. Era doar un vid imens în care existau numai ei doi. O parte din ea dorea să pătrundă în interiorul acestui bărbat și să descopere ce avea el de oferit. Judecând după felul cum săruta, ar fi fost multe de descoperit. Nedorind să fie o parteneră pasivă, ea își plimba limba pe marginea fină a dinților lui; gemu ușor când dinții lui îi apucară vârful limbii și i-o traseră adânc în gură.

Dar nu ăsta era modul în care era obișnuită să încheie o afacere! Ceea ce îi făcea el era însă atât de delicios, atât de necesar unei femei care de mult timp gonise afecțiunea din viața ei, încât nu s-ar fi putut opune chiar dacă ar fi încercat.

- Kelly, șopti el, ridicându-i tricoul, astfel încât degetele lui să-i poată atinge pielea moale de pe abdomen, oprindu-se apoi

dedesubtul sânilor. Crede-mă, nu caut o satisfacție de moment, dar între noi doi există ceva. Ceva împotriva căruia nici unul din noi nu poate lupta.

Ea-și scutură capul cu violență. Își adună întreaga putere de care dispunea și reuși în cele din urmă să-l împingă, dându-se un pas înapoi.

- Domnule Wyatt, spuse ea, cu respirația tăiată. Avea fața îmbujorată, respira greu, iar corpul îl ardea prea tare pentru a mai putea judeca. Nu cred c-am încheiat vreo altă afacere în felul acesta, dar nici c-am întâlnit pînă acum un individ ca tine.

Fața lui era chinuită de dorință. Stătea în fața ei, nepăsându-i că-l vede în această stare ce-o împiedica pe Kelly să-l privească drept în ochi... În cele din urmă respiră adânc și se forță să-l privească în față.

- Cred că ar fi cazul să pleci.

Ben deschise gura pregătindu-se să protesteze, dar văzu tensiunea ce-i marca atât de profund fața, și nu mai spuse nimic. De ce era oare atât de descurajat de ceea ce începea să se întâmple între ei? El simțea că e mult mai mult decât o atracție sexuală pe care o puteai potoli în câteva ore în pat. De ce ea nu-i acorda măcar o șansă?

Kelly se întoarce și-si încrucișă mâinile pe masă. Părea atât de vulnerabilă, încât Ben simți o durere în inimă.

- Nu este o idee bună, spuse ea cu voce joasă.

- Mi-ai spus că nu ești căsătorită și mă-ndoiesc că ai fi urmărită de lege. Nu există nimic care să ne stea în cale.

.. Ea tresări. „O, sigur, nimic. Cu excepția a ceea ce ea numea bunul ei simț.”

- De vreme ce ne-am încheiat afacerea, nu văd nici un motiv ca să mai rămâi.

Ben făcu un pas înainte. Ar fi vrut s-o ia în brațe și s-o facă

să-i spună ce o tulbură atât de mult, dar, deși nu o cunoștea prea bine, simțea că ea nu dorește nici un cuvânt în plus. Nici un pas mai mult.

- Te voi aștepta în fața restaurantului din hotel la ora șapte. Simți de asemenea că ea n-ar accepta să vină s-o ia de acasă.

Kelly nu spuse nimic. Ben luă asta ca pe un semn bun. Deși nu-i spuse că va veni, nici nu negă acest lucru. Plecă, fără să mai rostească un cuvânt. Știa când trebuie să se retragă.

Kelly nu-l auzi când părăsi camera, dar simți acest lucru. Curând auzi clic-ul ușii de la intrare ce NO închidea în urma lui. Privi fix podeaua, apoi plafonul și în cele din urmă imaginea ca o carte poștală a plajei ce se întindea în fața casei. Se întrebă unde ar ajunge dacă s-ar arunca în valuri :v; i ar începe să înoate. Cu norocul ei, precis în Australia!

Obişnuia să aibă totul dinainte planificat. Întotdeauna cu un pas înaintea competiției. Putea preveni schimbările, încă înainte de a se produce. Au fost situații când și-a salvat clienții de a pierde sute de mii, chiar milioane de dolari. Atunci unde a fost puterea ei magică de previziune când l-a întâlnit pe Michael? De ce nu a intuit murdăria ascunsă sub farmecul de suprafață? Și de ce acum a trebuit să întealească cel mai fascinant, cel mai sexy bărbat la care n-ar fi îndrăznit să se gândească vreodată? Întoarse capul, privind îndelung la telefon. Gândul de a o suna pe Elaine îi trecu din nou prin minte. Știa deja ce i-ar fi spus prietena ei: „Ce mai aștepți? Viața e scurtă, la ce poți lua din zbor.“

Ideea suna minunat. Kelly trebuia să recunoască că îi lipseau îmbrățișările unui bărbat. Dar știa de asemenea că așa ceva nu era posibil. Nu voia să riște, îndrăgostindu-se de un om de afaceri ce semăna atât de mult cu tatăl ei.

Imaginea tatălui ei îi umplu deodată mintea. Râzând sănătos, Ross Andrews fusese un adevărat business-man al timpului său.

Nu avusese relații sociale, ci doar ocazii de a stabili noi legături de afaceri. Și pentru că a muncit douăzeci de ore pe zi, construind un adevărat imperiu, a murit de un atac de cord după a 42-a aniversare. Doctorii spusese că a exagerat mult prea mult. Kelly îl auzise vorbind de artere blocate, hipertensiune arterială, ulcere. Iar ea și mama ei au rămas singure, adunând bucățile unui imperiu fărâmițat, mai puțin pe dinamicul său conducător. Kelly jurase că nu va permite vreodată ca așa ceva să i se întâmple soțului ei. Așa că s-a măritat cu un actor indiferent, devenind ea o răzbătătoare. Bineînțeles, era fiica tatălui ei. O vară întreagă a mers la cursuri și și-a dat examenele cu doi ani mai devreme. Între timp avea douăzeci și opt de «ni, dar și un ulcer ce sângera, se lupta cu tensiunea arterială și nu dormea decât câteva ore pe noapte. Dar a fost suficient de inteligentă să se rupă de toate astea la timp, înainte de a împărtăși soarta tatălui ei. Și să fie a naibii dacă se va lăsa prinsă de un bărbat care își trăia viața cu aceeași viteză ca și tatăl ei - cu un bărbat ca Ben Wyatt.

Ben se temea că ea nu va veni. Simțindu-se nerăbdător ca un adolescent la prima întâlnire, plecase din apartament cu jumătate de oră mai devreme. Își pierduse timpul pe la barul hotelului, sorbind dintr-un whisky cu sifon pe care nu-l dorea și privind turiștii ce schimbau între ei impresii despre alte stațiuni și beau băuturi colorate. Zâmbi când văzu umbreluțele multicolore și bețișoarele cu ananas ce decorau acele băuturi. Până și asta îl făcea să se gândească la Kelly. Se uita întruna la ceas, așteptând momentul când se va putea ridica și îndrepta spre restaurant. Unele femei îi aruncau zâmbete îmbietoare, dar el nu observa. Era prea concentrat asupra femeii pe care o ținuse în brațe în acea după-amiază și realiza cât de mult ar fi dorit s-o aibă în brațe din nou.

Nu trebuia să vină. În clipa când pași în holul hotelului, Kelly se gândi dacă n-ar trebui să facă cale întoarsă, dar îl văzu pe Ben și orice tentativă de rezistență dispăru.

- Sper că nu te-am făcut să aștepti prea mult.

Ben o privi, observându-i părul de culoarea mierii ce îi cădea în onduleuri ușoare pe spate și rochia de mătase de culoare crem. Flori de culoarea caisei și de un albastru pal decorau rochia în jurul gâtului. Singura bijuterie ce o avea erau cerceii din coral ce-i atârnau de-a lungul gâtului.

- Foarte frumos! E una din creațiile tale? El își mișcă capul în direcția rochiei, inhalând parfumul ușor pe care-l degaja pielea ei.

Ea aprobă din cap.

- Una din cele mai reușite încercări de a picta pe mătase. Nu o fac foarte des, pentru că greșelile ar putea fi foarte costisitoare.

- Ți-a reușit de minune. Îi oferi brațul. Intrăm?

Fură conduși la o masă ce dădea spre grădinile hotelului, unde papagali în culori strălucitoare moțăiau în semiîntinericul de afară. Priveliștea era minunată, dar ei nu se puteau sătura privind-se unul pe altul.

Ben insistă să comande șampanie.

- Trebuie să toastăm pentru noul nostru contract. Am sunat la birou de îndată ce am ajuns la hotel; actele îți vor parveni în câteva zile.

Buzele lui Kelly se arcuiră ușor.

- Nu pierzi nici un minut, nu-i așa?

- Nu, atunci când e vorba de ceva important.

Ochii lui sclipiră. Părea că nici unul din ei nu vorbea despre afaceri. .

- Deși, dacă m-aș fi concentrat mai mult asupra negocierilor decât asupra picioarelor tale, ar fi trebuit să insist pentru un

termen mai îndelungat.

Kelly își scutură capul.

- Prefer aranjamentele de scurtă durată. Nu se știe niciodată când îmi dispare inspirația.

- După ceea ce am văzut azi, mă îndoiesc că se-ntîmplă vreodată așa ceva.

Ridică paharul.

- Pentru boutique-urile din South Sea. Să-ți aducă întotdeauna un profit considerabil, spuse Kelly.

- Și pentru cea mai încântătoare femeie pe care am cunoscut-o și cu care sper să am o relație de afaceri de lungă durată, adăugă el.

- Ar fi trebuit să insist pentru șase la sută.

Zâmbetul lui stârni senzații ciudate în corpul lui Kelly.

- Ai fi obținut pînă la urmă.

- După o asemenea decizie, biata Casey n-o să înțeleagă niciodată, succesul pe care-l vom avea amîndouă când vom negocia următorul contract.

Privirea lui Ben îi fixă chipul.

- Poți să încerci tot ce vrei, Kelly, dar eu n-am de gând să plec. Și încă ceva: mă vei vedea mai mult chiar decât probabil îți imaginezi.

Ea își umezi buzele. Nu era greu să dai două sensuri celor spuse de el.

- Ben, ești un bărbat foarte atrăgător și simt într-adevăr că ar putea fi ceva între noi, dar am un motiv serios care mă face să nu vreau să mă implic într-o relație cu cineva. Tu vei pleca mâine de aici, iar eu n-am fost niciodată o femeie de o noapte, spuse ea categoric.

- S-ar putea să plec mâine, dar mă voi întoarce în curînd.

- Nu-mi pot imagina că te-ai da atîta peste cap pentru o

desenatoare pe pânză.

C6va în expresia lui nu-i plăcu. Părea că ascunde ceva.

El se întinse peste masă și îi apucă mâna, împletindu-și degetele cu ale ei.

- Ai dreptate, n-aș face-o, dar tocmai am semnat azi actele pentru a deschide un boutique aici în hotei. Voi supraveghea personal inaugurarea lui.

Deși nu era sigură, Kelly avu impresia că inima ei încetase să mai bată pentru câteva clipe.

Ben privi în jos la degetele lor înlănțuite.

- Cel puțin știu că nu simți repulsie față de mine.

Ea rezistă tentației de a-și face vânt. Oare de ce nu aveau aer condiționat aici? se întrebă ea.

- Mă îndoiesc că vreo femeie ar simți.

El își ridică ochii.

- Atunci vrei să ne acorzi o șansă? Crede-mă, Kelly, n-am simțit ceva atât de puternic față de o altă femeie pînă acum. M-a clar peste cap la fel de mult ca și pe tine. Nu-ți voi cere mai mult decât poți să dai, așa că vrei măcar să încercăm? întrebă el. Putem merge la picnic-uri pe plajă, putem să ne plimbăm, putem să mergem la film sau la teatru. Ce spui?

„Spune nu“, îi ordonă latura ei practică. „Nu e bine, Kelly. Este exact omul de afaceri care a fost tatăl tău. Privește numai cât de repede a încheiat contractul pentru deschiderea boutique-ului de aici din hotel. Nu-ți spune asta ceva în legătură cu el? Ce dacă e bine făcut? Și tata era. Și asta nu i-a salvat viața.”

„Spune da“, strigară, practic, hormonii ei. „Acest bărbat nu e Michael sau tatăl tău. Te dorește exact cât îl dorești și tu. Și nu arată a fi genul de om care să moară în pat. Recunoaște, Kelly: ti-l dorești cu toată ființa ta. Atunci, mergi înainte.”

- Ce pot să spun? șopti ea.

- „Da“, ar fi un cuvânt bun pentru început, murmură el, ridicându-i dosul mâinii la buze. Nu-i sărută mâna, ci i-o gustă, de parcă ar fi fost ceva foarte apetisant.

Kelly își înăbuși un oftat. privind-l în ochi, citi bucurie, nu triumf. El nu-i interpreta consimțământul de parcă ar fi câștigat prima parte a jocului, așa cum ar fi făcut Michael. Lui Michael îi plăcea întotdeauna să joace jocuri erotice.

Își amintea foarte puțin din ceea ce mâncaseră sau din ceea ce vorbiseră în timpul mesei. Când Ben i-a propus să se plimbe pe plajă, tot ce a putut face a fost să aprobe din cap, în timp ce Ben semna cecul.

Kelly se opri la marginea plajei și-și scoase sandalele, ținându-le într-o mână; Ben îi ținea strâns cealaltă mână.

- Așa trebuie să arate Paradisul spuse el răgușit. privind în sus la lună, ce trimitea în aer săgeți argintii ce irizau suprafața apei.

- Este o lume în ea însăși, aprobă ea, în timp ce se plimbau prin nisipul cald. încercă să nu se crispeze la ideea că el o va săruta din nou. Ca și cum nu fusese destul de crispată de când o sărutase în acea după-amiază. Descoperise atunci ce însemna să te topești în brațele unui bărbat. Acum se trezi că dorea din nou să vadă dacă acel șoc electric va mai apărea. Se ura pentru că dorea acest lucru.

Se plimbară de-a lungul plajei, atingându-și din când în când soldurile; Ben vorbea despre subiecte banale: ultima carte citită, ultimul film pe care îl văzuse, ce speranțe avea pentru nou! magazin. Și în tot acest timp ea urla pe dinăuntru, așteptându-l pe el să facă prima mișcare.

Ben își privi ceasul.

- Dacă nu te deranjează, ar trebui să ne întoarcem la hotel. Trebuie să prind avionul mâine devreme.

„Acum se va produce inevitabilul: N-ai vrea să urci puțin pînă sus să bem ceva?“ Kelly rezistă impulsului de a zâmbi presupunerilor ei.

- E-n regulă, spuse ea.

Chiar și în timp ce se întorceau spre hotel, Ben n-a fost altceva decât un însoțitor cuviincios. Un partener de afaceri și nimic mai mult. I-a oferit brațul, în timp ce ea se scutura de nisip pentru a-și pune sandalele, apoi o conduse în holul hotelului.

- Sînt foarte bucuros că am avut ocazia să ne cunoaștem mai bine, spuse el.

Ea încă spera în acea invitație. Doar n-avea de gând s-o sărute aici? Felul lui de a săruta ar fi atras cu siguranță atenția celor din jur.

Kelly n-ar fi realizat că ajunseseră deja în fața lifturilor, dacă Ben nu s-ar fi oprit.

- Dacă reușesc să-mi aranjez programul, mă voi întoarce în aproximativ o săptămână. Pînă atunci...

Ii întinse mîna, iar Kelly, împietrită, îi răspunse printr-o strângere de mîna foarte formală. Ben îi oferî unul din zîmbetele sale seducătoare și apoi, înclinînd din cap, plecă.

Kelly îl privi îndreptîndu-se spre lift. Ochii ei nu erau singurii ochi de femeie care îl admirau, și se urî pentru că stătea acolo și-l urmărea cu privirea tînjind de dragoste.

„N-ai decât să te întorci peste o săptămână, domnule Wyatt. Nu aștepta însă să te primesc cu brațele deschise¹“, murmură Kelly, plecînd din hotel, înainte de a face o prostie. De exemplu, aceea de a da buzna în apartamentul lui Ben și de a-i spune ce are pe suflet.

Capitolul trei

- Ha, Kelly, fă-mi o bucurie pe ziua de azi! Te rog! Spune-mi că în viața ta a apărut un bărbat. Și că e minunat și că are un frate geamăn la fel de minunat, cu mulți bani, pe care vrea să-i cheltuiască cu draga de mine.

Kelly râse, în timp ce-și potrivea receptorul mai ! bine la ureche.

- Elaine, nu crezi că viața ta e destul de palpitantă fără să te mai ocupi și de a mea? Pe lângă asta, nu cred că-i genul tău.

Elaine scoase un țipăt care străbătu cu ușurință sutele de mii de mile ce le despărteau.

- Știam eu! Spune-mi tot! Cine e? E nemaipomenit, sînt sigură. E la fel de bun și în pat? Haide, Kelly. Vreau toate detaliile!

- Oprește-te, Elaine! Kelly râse, dar râsul i se opri brusc cînd își aminti de Ben. Nu pot spune că pe-aici sînt mulți bărbați disponibili. Pe lângă asta, ceea ce mă interesează e ce se întîmplă pe acolo.

- Michael încă amenință să te dea în judecată pentru notele de plată de la dentist, iar împutitul ăla de avocat al lui insistă că locul tău ar fi la închisoare pentru că i-ai învinețit ochiul. De asemenea, Michael pretinde o bună parte din proprietățile tale. l-am spus că atunci cînd ai renunțat la asocierea cu Gordon, din jumătatea ta s-au plătit toate taxele și că ar trebui să fie fericit că a putut păstra casa, mașina și pisica.

Din tonul vocii lui Elaine, Kelly își dădu seama cât de mult ura prietena ei să vorbească cu Michael.

- Cu toate acestea, se pare că în curând își va primi pedeapsa, continuă Elaine. Există zvonuri că suferă de o boală desfigurată, care-l va scoate din spectacol în curând. Am auzit că a consultat un estetician din Beverly Hills. Bietul băiat! își închipuie că un mic semn pe față îi va afecta așa-numita carieră. La urma urmei, e renumit prin faptul că-și dezbracă cămașa la momentul potrivit, și prin privirile lunguroase pe care le aruncă femeilor. Nimeni n-a spus vreodată că ar avea vreun pic de talent.

- Poate o să se trezească într-o dimineață și o să constate că i-a apărut o cicatrice pe nas, chicoti Kelly, jucându-se cu agenda de telefon în timp ce o asculta pe Elaine. își imaginează cum ar arăta fața lui Michael plină de acnee și zâmbi la acest gând. Ar trebui să-l sun pe scenarist să-i dau câteva idei.

- Oh, Kel, îmi lipsești atât de mult! se plânse Elaine. Nu e nimeni care să mă înțeleagă așa cum o faci tu. îmi lipsesc prânzurile noastre săptămânale și bârfele despre toate necazurile pe care le avem.

- Credeam că Ron îți ocupă atâta timp, încât n-ai vreme să-ți mai fie dor și de mine.

- A împlinit patruzeci de ani și și-a găsit o păpușică de optsprezece care să-l facă să se simtă tânăr din nou.

- Oh, Elaine, o compătimi Kelly. Totuși, poate Că-i mai bine așa. întotdeauna părea mult prea Interesat de practica dentară, decât de orice altceva. Ai cunoscut pe altcineva? Kelly spera că întrebarea să-i abată gândurile lui Elaine de la lipsa unei vieți sexuale. Avusese câteva partide, dar toate sfârșiseră prin a fi un dezastru.

- Numai dacă te-ai întoarce tu.

- Nu pot, spuse Kelly, blând, dar ferm.

- Pentru că ți-e frică să nu fii atrasă din nou în cursa aia nenorocită? Lui Elaine îi lipsea poate orice, dar nu intuiția. N-

are cum să ți se-ntâmpale din nou dacă nu vrei asta.

- Ar fi mult prea ușor să cad din nou în vechile mele păcate. N-ar trebui decât să întâlnesc un vechi coleg sau client și să-ncep să vorbesc despre afaceri sau să mă abonez iar la Wall Street Journal și Fortune Magazine. Aici nimic nu mă presează. Nu există dorința de a alerga în capul, haitei. Pot mânca mâncare condimentată, fără să-nghit după aceea jumătate de sticlă de Maalox, iar nevoia de cofeină e ceva ce ține de trecut. Reușesc chiar să dorm toată noaptea. Sînt fericită aici, El.

- Mă bucur pentru tine, spuse Elaine sincer.

Chiar dacă îmi lipsești al naibii de mult! Poate ar trebui să-mi arunc cariera pe geam și să plec și eu pe o insulă.

- S-ar putea să-ți placă, spuse Kelly ușor.

- Da, dar ce mă fac cu toate hainele astea frumoase pe care mi le-ai lăsat? În timp ce lumea crede că noi, femeile de afaceri, suntem lipsite de sentimente și ar trebui să purtăm numai jachete gri, tu i-ai lăsat pe toți cu gura căscată cu rochiile tale de mătase și compleurile din lână fină de culoare roșie ca rujul de buze. Îmi plac atât de mult încât le-aș purta la nesfârșit. Norocul meu că purtăm același număr la încălțăminte, așa că mă pot asorta cu toți pantofii și gențile tale, spuse ea rîzând. Și mai e și deux-pieces-ul ăla de culoarea fucsiei cu toate accesoriile, pe care sînt foarte fericită că ți l-am luat.

Kelly scoase un suspin ușor. Își amintea perfect acel costum. Avea o culoare ce o stimula întotdeauna. Era o creație exclusivă, foarte scumpă, dar ea considera că meritase toți banii. S-a despărțit cu greu de el, dar nu voise să ia cu ea nimic ce îi putea aminti de trecut. Vocea prietenei ei o readuse la realitate.

- Pur și simplu nu știu cum s-a întîmplat! Mâncam și în clipa următoare tot sosul de Burgundia ora întins pe toată jacheta. Cei de la curățătorie NO îndoiesc că vor putea scoate pata.

Degetele lui Kelly strânseseră creionul pînă cînd lemnul trosni.

- Îmi închipui că te-ai necăjit foarte tare,

- Să mă necăjesc? Nu mă puteam gândi decât la tine! Tu venerai, practic, acel costum. Îl considerai port-bonheur-ul tău. Mă simt ca și cum ar trebui să-i cumpăr un sicriu și să-l îngrop la Forest Lawn.

Kelly scrâșni din dinți:

- Nu era decât un costum, și-i al tău acum, se forță ea să spună. Uite ce-i, El, trebuie să plec acum. Ai grijă de tine. Îți voi trimite tricourile alea cu noile desene.

- Ah, grozav! Toată lumea vrea să știe de unde le iau, dar eu n-o să le spun. Ai grijă de tine, scumpo!

Kelly se forță să nu trîntească receptorul. „Deux-pieces-ul meu, spuse ea printre dinți. Am purtat acel costum cînd am dat lovitura cu contul Garibaldi. Am căutat în tot Sudul Californiei pantofi care să se asorteze și mi-am comandat special unii cînd am fost în Italia... Sos de Burgundia!“, spuse ea aproape urlînd.

Cînd telefonul sună din nou, smulse receptorul înainte ca primul târâit să se termine.

- Ce-i? țipă în telefon.

- Te-am dus!

- Elaine, te urăsc!

- Fii fericită că deux-peces-ul tău n-a pățit nimic, chicoti ea. Ți-am dat doar la ce să te gîndești, ca să uiți de bărbatul de pe insula aia. Acum închid.

- Dacă ai fi aici, te-aș arunca în cel mai apropiat vulcan.

- Nu cred. Întâi, pentru că nu sînt vulcani pe insulă. Mi-ai spus-o chiar tu. Doi, în general, sînt solicitate virgine.

Cînd Kelly închise telefonul, își dădu seama că Elaine, cu mica ei glumă, realizase ceva. Pentru două minute, Kelly uitase de Ben. Dar numai pentru două minute.

- S-a întors.

Kelly deschise încet ochii și privi în sus.

- Cine?

Femeia brunetă ce stătea pe chaise-lorigne-ul de lângă ea, bucurându-se de soarele de dimineață, o privi cu subînțeleș. *

- Știi foarte bine cine. Accentul ei franțuzesc imprima muzicalitate felului în care vorbea.

- Lili, jocurile de cuvinte nu ți se potrivesc, o certă Kelly, întinzându-și brațele deasupra capului. După o noapte întreagă de lucru la noile desene, ea optase pentru un pui de somn afară, pe terasă, în loc să se retragă în dormitorul întunecos, în ultimul timp paturile o făceau să se gândească la Ben, și nu asta era direcția spre care voia să-și îndrepte gândurile.

Lili Martine era proprietara unui magazin de cadouri și bijuterii din oraș. Făcuse o afacere excelentă datorită flerului ei de a intuit ce vor să cumpere turiștii. Ea și soțul ei, care conducea o companie de vase de pescuit, aveau patru copii și locuiau puțin mai în jos de Kelly.

- Urăsc oamenii care nu-și arată vârsta, nici atunci când ajung la optzeci de ani, murmură Kelly, punându-și ochelarii de soare.

- Și eu ți-am spus să fii mulțumită că am recunoscut că vârsta mea este în jur de patruzeci de ani, îi răspunse cu același accent melodios femeia de lângă ea.

- Ai în jur de patruzeci, nu arăți nici de treizeci și ai mai multă energie decât o fată de douăzeci de ani. Urăsc oamenii de genul ăsta.

Lili își îndreptă un deget îngrijit spre ea.

- Nu încerca să scapi de mine, cherie. Avem de discutat despre un bărbat, ceea ce e mult mai important decât orice discuție despre vârstă.

Kelly căscă, prefăcându-se indiferentă.

- Nu încerc să scap de nimic.

- Ba da, dar eu n-am să te las. Ben Wyatt este un bărbat foarte bine, foarte viril, o informă Lili. Și e perfect pentru tine.

Kelly își dădu ochii peste cap.

- Este doar un partener de afaceri.

- Asta îl împiedică să devină și iubitul tău?

Pînă acum, Kelly ar fi trebuit să se fi obișnuit cu modul deschis de a vorbi al prietenei sale, dar era ușor de spus și greu de făcut, mai ales cînd părea că scopul principal în viață al lui Lili era s-o cupleze cu un bărbat.

- Poate că nu vreau un iubit! protestă ea.

- Bineînțeles că vrei, insistă Lili. O femeie nu e completă fără un bărbat. Să faci dragoste e un lucru benefic. Te menții tânără.

Kelly o privi cu îndoială.

- Recunosc că dacă un sex bun m-ar face să arăt ca tine, ar merita să încerc, dar fără o garanție scrisă asupra efectelor benefice nu am de gând să risc.

Lili râse puternic, ridicându-se în picioare. Luă mîna lui Kelly și o bătu prietenește.

- Noi toți vrem ca tu să fii fericită, Kelly. Și simțim că Ben Wyatt e bărbatul potrivit pentru asta. Nu-i așa că-i minunat că va sta pe aici mai mult timp, supraveghind personal deschiderea noului boutique? Am auzit că, în mod normal, alții fac asta pentru el. Trebuie să aibă un motiv serios dacă dorește să rămână mai mult timp pe aici.

Ii aruncă lui Kelly o privire cu subînțeles. Kelly își ridică brațele.

- Ce se întâmplă, de fapt? N-aveți altceva mai bun de făcut decât să puneți pariuri pe viața mea intimă?

- Hm, o loterie ar putea să-i dea și mai mult farmec. Nu uita de petrecerea noastră de mâine seară. Vino devreme. Cu un

semn de rămas bun, Lili o porni spre plajă.

- Poate că o să renunț la petreceri, strigă Kelly în urma ei.

- Nu, n-o s-o faci. Ale noastre sînt mult prea haioase! Ne vedem mâine seară. Și să nu întârzii!

Kelly ar fi trebuit să știe că Lili se bucura că e prima care-i anunță întoarcerea lui Ben.

Spre seară, în drumul ei către Rusty Nail, câțiva cunoscuți o opri ră ca s-o anunțe că Ben se instalase la hotel. Chiar și Del o informă sumbru:

- Tipul cu accent ciudat s-a întors.

Stătu la masa ei obișnuită și aproape nu-și dezlipi privirea de ușa de la intrare. Mulți au intrat și au ieșit, dar nu și bărbatul pe care-l aștepta. Spera că dezamăgirea nu i se putea observa și se ura pentru faptul că simțea așa.

Cînd se întoarse acasă, căută alinare în felul în care știa cel mai bine - înotând pînă cînd au durut-o brațele.

Deoarece izolarea era principalul motiv pentru care cumpăraseră casa, obișnuia să înoate goală, mai ales seara tîrziu. Cînd ieși din casă și se îndreptă spre apă, nu-l văzu pe bărbatul înalt care o privea. Nici nu-i auzi respirația accelerată cînd lumina lunii căzu pe corpul ei gol. Dar îi simți prezența. Înainte de a ajunge la marginea apei, ea se întoarse și privi în jur. îi observă privirea arzătoare, dar merse înainte spre apă. El rămase pe loc, privind-o în timp ce înota, ascultând zgomotele ușoare pe care corpul ei le făcea în apă.

Tot timpul cît a înotat Kelly i-a simțit privirea fixată asupra ei. Respirînd adînc, se scufundă în apă, dar nici acolo nu se putea ascunde de el. În cele din urmă, se îndreptă spre țărm și păși afară, simțind apa rece și roindu-i pe corp. Cînd își căută prosopul, îl găsi pe Ben așteptînd-o.

- N-am vrut decît să-ți spun „bună”¹¹, zise el liniștit,

întinzându-i prosopul.

Ea îl luă și începu să se șteargă pe corp. Dacă se jena că stătea acolo, goală, în timp ce el era complet îmbrăcat, reușea să ascundă asta foarte bine.

- Atunci... bună. Ridică mâna ca să-și desfacă agrafa ce-i ținea părul strâns în vârful capului, dar lien o opri. Privind-o fix, el îi desfăcu agrafa, urmărind părul care se rostogoli în jurul umerilor în valuri blonde.

- Tot timpul cât am fost plecat nu m-am gândit decât la tine. Nu numai la cât de mult te doresc, ci la cât de multe vreau să aflu despre tine, Cărțile preferate, filme, culori, mâncăruri, ceea ce gândești în general. Răsuci o șuviță de păr în jurul degetelor, privind fascinat la jocul de lumini pe care luna îl făcea cu valurile. Aveam de gând să-ți dovedesc ce gentleman pot fi și să nu apar pînă mâine dimineață la micul-dejun, dar nu m-am putut stăpâni. Trebuia să te văd, să văd dacă visele mele erau adevărate.

Ea simți un nod în gât.

- Și erau?

Ochii lui îi întâlneau pe ai ei.

- Da.

Kelly își umezi buzele.

- Ți-ar plăcea să ieși aici micul-dejun?

Pe fața lui se citi ușurarea că nu-i spusese să plece.

- La ce oră vrei să mă întorc?

Ea privi în sus spre el în timp ce pronunță cele mai incredibile cuvinte pe care le-ar fi putut rosti vreodată.

- Bine spune că trebuie să te întorci?

Ben șopti ceva nedeslușit. Kelly nu era sigură dacă fusese o înjurătură sau o rugăciune. Apoi, nemaipierzînd timpul, el păși spre ea și o luă în brațe, lipindu-si fața de a lui. Sărutul iui era

sărutul unui bărbat flămând, care în ultimele zece zile nu visase decât la o anumită femeie și oaie acum dorea să se convingă că totul e mai mult decât un simplu vis.

Gura ei se deschise primitoare, în timp ce limba lui explora și cerceta din ce în ce mai adânc.

- O să te ud, murmură ea un slab protest, când el îi dădu în sfârșit drumul.

El o luă în brațe.

- Voi putea atunci să dau totul jos de pe mine, ca să se usuce, nu-i așa?

O duse în brațe de-a lungul plajei până la ușa de sticlă ce dădea în dormitorul ei și-o împinse cu cotul.

- Am putea face o mare greșeală, spuse Kelly, în timp ce brațele ei se strânseseră și mai tare în jurul gâtului lui.

El păși înăuntru și o puse cu grijă jos. Mâinile îi rămaseră fixate pe mijlocul ei.

- Dacă vrei să plec, spune și voi pleca.

Ea îi privi fața în lumina pe care luna o răspândea în cameră și îi citi atât de clar gândurile.

Era un om care credea ceea ce spunea. Ar fi fost de ajuns ca ea să spună un singur cuvânt și el ar fi plecat, fără s-o mai deranjeze vreodată, dacă ea asta ar fi dorit. Kelly își aminti de ultimele zece zile, de cât de singură se simțise - o singurătate care exista de mult - dar care se accentuase din clipa în care-l cunoscuse pe Ben.

- Nu pleca.

Numai Ben știa cât de greu îi venea lui Kelly să spună aceste două cuvinte. Numai Ben știa cât de mult o aprecia pentru asta.

Își aplecă capul și își plimbă gura deschisă pe pielea suplă a gâtului ei, până îi simți pulsul. Apucă ușor cu dinții pielea care pulsa, apoi o atinse cu vârful limbii. Pulsul ei se accelera în timp

ce el continua s-o muște ușor de-a lungul claviculei.

Kelly nu putu decât să închidă ochii, agățându-se mai tare de umerii lui.

- Ben! îngână ea.

- N-am de gând să grăbesc nimic, Kelly, spuse el cu o voce răgușită de dorință. Avem toată noaptea pentru a ne descoperi unul pe altul, deși în ceea ce mă privește nu cred că-mi va fi de ajuns.

Ea începu să-i descheie cămașa, însă el făcu un pas înapoi și o trase peste cap; apoi deschise fermoarul șortului și păși în afara lui. Nu purta nimic dedesubt, astfel că nu avea cum să-și ascundă excitarea de ochii ei flămânzi. Kelly își umezi buzele. Ben se aplecă și-și frecă dinții de limba ei, zgâriindu-i suprafața netedă. Dar curând nu se mai mulțumiră numai cu atât. Nu aveau cum, după ce visaseră unul la altul atât de mult timp.

Kelly își plimbă mâinile pe pieptul lui Ben, încurcându-și degetele prin firele de păr moale, care se răreau spre mijloc, ca apoi să reapară mai jos, unde deveneau aspre și dese. își încolăci degetele în jurul erecției lui, zâmbind când el şuieră printre dinți și învățând mișcările care-l făceau să devină sălbatic. Se aplecă și-i atinse cu vârful limbii mamelonul, simțindu-l cum se întărește la mișcările ei. Ar fi vrut să-l atingă și să-l guste peste tot, dar Ben n-o lăsa. Mormăind că în curând își va pierde controlul, o culcă cu spatele pe pat și se întinse lângă ea. Înainte de a putea spune ceva, Ben îi acoperi sânii cu mâna și începu să-i maseze ușor. Gura lui îi cuprinse sfârcul pe care-l supse puternic. Kelly țipă, în timp ce senzații puternice i se răspândiră pînă în cele mai adânci părți ale corpului. Se arcui sub atingerea lui și-l apucă de umeri.

- Ai gustul mării, șopti el, mutându-și gura la celălalt sân, în timp ce mâna lui coborî pînă la scobitura stomacului unde se

opri o clipă. Apoi merse mai jos, spre triunghiul acoperit cu păr ondulat de culoarea mierii. O găsi caldă și umedă. Prinse între degetul mare și arătător miezul tare de carne și începu să-l maseze, producându-i șocuri în corpul ce părea să explodeze.

Kelly țipă, în timp ce se cutremura de excitare. Nu crezuse vreodată că un bărbat, numai atingând-o cu degetele, îi putea trezi asemenea senzații. Simți căldura împrăștiindu-se peste tot, în timp ce degetele lui Ben făceau minuni.

- Nu, nu fără tine! țipă ea, trăgându-i corpul spre ea. Nu fără tine.

El se mișcă spre ea pînă cînd șoldurile lui erau lipite de ale ei. O atinse încet, pentru a se asigura că e gata să-l primească. Apoi o pătrunse puternic și sigur, iar Kelly explodează. Ben continuă, pătrunzând tot mai adînc cu fiecare mișcare. Lui Kelly i se păru că-l aude strigându-i numele, dar nu mai putea fi sigură de nimic, simțindu-se ruptă total de lumea exterioară. Undeva, în adîncul ei, știa că ceea ce împărțise cu Ben era atât de deosebit încât nu va avea egal niciodată, cu nimeni altcineva. Nu era sigură dacă ceea ce simțea e fericire sau tristețe. În acel moment însă, nimic nu mai conta, în afara bărbatului care-o ținea în brațe ca pe cel mai prețios lucru din lume.

Kelly nu voia să deschidă ochii. Să deschidă ochii ar fi însemnat să revină la realitate, iar după noaptea trecută îi era teamă că realitatea ar putea fi foarte diferită.

A sta întinsă în propriul ei pat nu mai era la fel ca înainte. Briza de dimineață mișca draperiile ușoare, producând un curent de aer mai puternic decât de obicei, care aduse cu el vocile slabe ale copiilor de afară.

Încercă să se miște, dar întîmpină rezistență din partea brațului petrecut peste mijlocul ei. întoarse capul și întîlni capul lui Ben pe perna alăturată. Avea ochii închiși, iar obraji și

bărbia îi erau acoperite de barba crescută peste noapte. Pentru o clipă, îi aminti de un copil care doarme, dar ea știa că el nu-i nicidecum un copil, ci un bărbat care știa exact cum poate obține ceea ce voia de la o femeie. Amintirea nopții trecute îi produse furtive plăceri de-a lungul corpului.

Nu mai știa de câte ori făcuseră dragoste. Știa doar că de fiecare dată fusese mai bine.

„Ei bine, ai avut noaptea pe care ți-o doreai cu el“, spuseră în bătaie de joc hormonii ei. „Ești satisfăcută acum?“ Nici pentru următorii o sută de ani! Era suficient să-l privească și-l dorea încă, și încă, și încă...

Ca și cum i-ar fi simțit privirea, el deschise ochii și-i zâmbi somnoros. Brațul lui se strânse în jurul ei; o trase spre el, pentru un sărut ușor, care însă s-ar fi putut transforma în mai mult de atât dacă ea nu s-ar fi tras înapoi.

- Soarele e deja sus, spuse ea răgușit, detestându-se pentru o scuză atât de stupidă.

- Putem trage draperiile, șopti ei, gândilând-o pe gât. Ești ca un drog foarte puternic, Kelly. Cu cât iau mai mult, cu atât doresc mai mult.

Trebuia să pună puțină distanță între ei, cât încă se mai simțea în stare. Se strecură încet din brațele lui și se îndreptă spre baie, îmbrăcând din mers un halat.

Ben rămase în pat, sprijinindu-se într-un cot. Cearceaful îi alunecă mai jos de mijloc, dar lui nu părea să-i pese.

- Lumina soarelui te face timidă?

Kelly își presă fruntea cu vârfurile degetelor, într-o încercare zadarnică de a gândi rațional.

- Mi-ar plăcea să pot da vina pe farmecul lunii, pe aerul tropical sau pe alt lucru stupid de genul ăsta, dar nu pot, spuse ea, bâlbâindu-se.

- De fapt, ce tot încerci să spui, Kelly? Nu poți minți spunând că n-a fost plăcut. Eu știu mai bine.

Ea roși. Da, cu siguranță că el știa. Ea-i spusese, îi arătase de mai multe ori în timpul nopții trecute.

- Am crezut c-o să știu cum să mă descurc cu o aventură de o noapte, dar văd că nu pot. Pur și simplu, nu-i genul meu.

El se ridică brusc.

- Și crezi că-i genul meu? Am depășit necesitatea asta cu mulți ani în urmă! Credeam că a fost ceva deosebit ceea ce am împărțit noi doi.

- A fost! aprobă ea, sperând că nu va izbucni în plâns. Știa că n-armai fi putut controla situația dacă începea să plângă. Nici măcar nu locuim mai aproape unul de altul, continuă ea. Tu ești aici numai pentru puțin timp, iar apoi ie vei întoarce ia ceea ce faci cel mai bine: să-ți conduci afacerile, Mi-am spus la început că poate o legătură cu tine ar fi plăcută, dar acum nu mai sînt atât de sigură; și prefer să ți-o spun acum, decât mai târziu. Gesticula în timp ce vorbea, simțind cuvintele ineficiente. Apoi, se îndreptă spre baie, convinsă că numai un duș fierbinte o va ajuta să-și limpezească gândurile.

Dădu drumul ia apă și intră în cabina de duș; întinse mâna după săpunul special din iarbă de mare și după buretele de mare care îi plăcea atât de mult. Aici, în timp ce apa îi șiroia pe față, nu-i păsa dacă plângea, pentru că nu era nimeni s-o vadă.

Aproape țipă când ușa cabinei se deschise și Ben, negru de furie, intră înăuntru.

- S-a terminat cu ascunzișurile, țipă el, apucând-o de umerii acoperiți de săpun. Și cu minciunile. Ce s-a întâmplat noaptea trecută n-a avut nici o legătură cu farmecul lunii, cu aerul tropical și nici măcar cu satisfacerea unor dorințe sexuale. Ceea ce s-a întâmplat noaptea trecută a fost între doi oameni ce sînt

făcuți unul pentru altul din toate punctele de vedere. Dacă ți-ai deschide puțin mintea, ai vedea și tu care este adevărul. De ce să nu profităm de șansa care ni se oferă? Ce e atât de rău în asta?

- Ce e rău e că ești exact ca tatăl meu! îi strigă ea. Și-a petrecut cu afacerile fiecare oră din zi, construindu-și un imperiu, fără să se bucure de viață. Era atât de preocupat de fiecare nouă afacere, încât a murit fără să aibă norocul să-și savureze succesul. Iar eu i-am călcat pe urme. Eram ca într-o cursă contra cronometru pe care trebuia s-o câștig. Până când ceva s-a întâmplat și m-a forțat să mă opresc, realizând ce se întâmplă cu mine. Am avut noroc că m-am oprit înainte de a fi prea târziu. Dar tu ai același stil ca. și el. Nu faci decât să-ți sporești numărul de magazine și muncești douăzeci și cinci de ore pe zi, până când ai să mori și tu la masa de lucru! Corpul îi tremura atât de tare, încât își auzea dinții clănțănind, deși apa caldă șiroia pe ea.

Ben îi înțelese durerea și cauza ei. Pentru că el îi vorbise mereu despre afacerile sale și despre noi și noi magazine, ea îl credea un fel de maniac, obsedat de munca lui, când, în realitate, era departe de a fi așa ceva. Ceea ce ea nu știa era că el nu era genul de șef ce exercita control absolut, ci își împărțea responsabilitățile, făcându-și timp și pentru el însuși.

Acum, tot ce avea de făcut era s-o convingă și pe ea de acest lucru. O strânse cu putere în brațe.

- Cred că nu-mi rămâne decât un singur lucru de făcut, spuse el.

Ea își ridică privirea, o privire întunecată de suspiciune. Putea citi clar pe fața lui ce avea să-i spună. Totuși, femeia de afaceri din ea voia să-i audă rostind ce avea de spus, clar și răspicat.

- Oh, da? Și care e acela?

- Văd că va trebui să-ți dovedesc că pe lângă muncă, atunci

cînd e necesar, găsesc și timp pentru a mă bucura de viață. Cred că nu există nici un motiv care să mă împiedice să le fac pe amîndouă ia fel de bine - și tocmai asta am de gînd să-ți arăt.

Capitolul patru

- Cine dracu' se crede?

Kelly stătea în fața oglinzii, periindu-și cu mișcări brutale părul. Nu-i păsa că mai mult îl încurca, fiecare mișcare provocându-i lacrimi usturătoare. Durerea îi calma agitația. Tocmai îl dăduse afară pe Ben, spunându-i să nu se mai întoarcă, dar privirea din ochii lui o avertizase că el nu va line seama de asta.

„Să mă învețe el pe mine că cineva poate munci și se poate distra în același timp! N-am nevoie să mă-nvețe nimic! Eu știu totul despre ce înseamnă să muncești!“

„El te-a învățat să faci dragoste cum n-ai crezut vreodată că este posibil, așa că s-ar putea să știe mai multe decât tine despre cum se poate îmbina munca și distracția", șopti creierul ei trădător. „Ți-a arătat o parte din tine despre care nici nu știai că există. Recunoaște, Kelly, ți-a plăcut. Ți-a plăcut foarte mult.“

„încetează să-mi spui toate astea", țipă ea creierului invadat de hormoni. Rezistînd impulsului de a lovi cu picioarele, aruncă peria de-a lungul camerei; aceasta se lovi de perete și căzu. Cînd realizează ce-a făcut încercă să-și recapete stăpînirea de sine. Pentru o femeie care nu-și pierdea niciodată cumpătul și care nu

izbucnea în accese de furie, de data asta mersese prea departe. Și știa exact a cui vină era. Se lasă pe spate încercând să gândească limpede.

„Acum am pierdut totul”, se văită ea. „Degeaba țiip la mine însămi. Am venit aici să-mi găsesc liniștea, dar mă port de parcă aș fi scăpat de la spitalul de nebuni.”

Respiră adânc, se ridică în picioare și, aruncându-și părul pe spate, se îndreptă spre camera de lucru. Experiența trecutului o învățase că adâncindu-se în muncă și inventând creații noi era cel mai bun mod de a-și recăpăta stăpânirea de sine.

- De ce nu ești aici? Kelly auzi vocea lui Lili în clipa când ridică receptorul.

Ii trebui un moment ca să realizeze despre ce era vorba.

- Petrecerea ta e în seara asta?

- Da, petrecerea e în toi, iar tu nu ești aici, bombăni Lili.

Kelly privi în jos la tricourile și pantalonii scurți pe care tocmai le pictase. Câteva pete de vopsea erau și pe picioarele ei goale.

- Lili, poți să-mi spui tot ce vrei, dar nu mă simt în stare să vin. Am pictat toată după-amiaza, iar acum tot ce-mi doresc e o baie fierbinte și să mă bag în pat.

- Nu, n-o să accept să-mi întorci spatele. Ți-am spus de petrecerea asta cu săptămâni în urmă și ai acceptat cu plăcere. Îți dau o jumătate de oră, nu mai mult. Lili închise telefonul, înainte ca ea să poată spune ceva.

- Cred că trebuie să mă consider norocoasă că mi-a acordat atâta timp, se consolă Kelly.

Ben rătăcea printre invitați, ochii lui plimbându-se de la unul la altul, privindu-i în timp ce vorbeau și râdeau. În ochii lui de culoarea smaraldului, altădată atât de strălucitori, nu era acum

nici un pic de veselie, în timp ce căutau motivul pentru care venise aici.

- O să apară curând. l-am dat o jumătate de oră. Lili îi oferi un pahar cu șampanie. Ca de obicei, s-a luat cu treaba și a uitat de timp.

O expresie pe care Lili n-o putu prinde trecu prin ochii lui.

- Evident, ea nu știe că sînt aici.

Lili își înclină capul într-o parte. Era îmbrăcată cu o rochie albă fără umeri, care-i scotea în evidență bronzul strălucitor al pielii. Părul negru era strâns la spate, accentuându-i trăsăturile clasice.

- Intre voi doi este ceva. Nu aștept răspunsuri pentru că știu că nu le voi primi. Nu mi-e greu însă să văd că altceva te interesează, în afara desenelor lui Kelly. îi atinse brațul ușor cu vârful degetelor. Bea-ți șampania și relaxează-te pînă vine.

Ben se simțea încordat ca un arc, în timp ce-și bea șampania și încerca să se concentreze asupra conversației dintre câțiva bărbați.

Fiorii de pe ceafă fură primul semn. Se întoarse încet și privi spre intrarea ce dădea în curtea interioară.

Kelly era acolo, iar lumina ce cădea din living părea să creeze o femeie zămislită numai din lumini și umbre. Ben nu înțelegea cum de putuse să se facă și mai frumoasă, dar într-un fel reușise. Materialul negru se mula pe corpul ei suplu, iar cordonul prins în talie o arăta mai subțire parcă decât era. Senzualitatea ei era accentuată de mânecile lungi, transparente și de gulerul de satin ce mărginea decolteul adânc în formă de „V”. Singurele bijuterii erau două diamante punctiforme în urechi.

Ben luă al doilea pahar de șampanie și se îndreptă spre ea. O mirare ușoară se putea citi în ochii lui Kelly în clipa în care el

intră în raza ei vizuală. Fu singura reacție la vederea lui.

- Vai, vai, se pare că știi pe toată lumea de pe insule asta, nu-i așa? întrebă ea sec, luând paharul de șampanie pe care Ben i-i oferea. O trecură fiori când degetele îi atinseră mâna.

- Lui Lili i-a fost milă de mine pentru că nu cunosc prea multă lume pe insulă. A considerat că ăsta ar fi un bun prilej să-mi cunosc noii vecini, explică el, mergând alături de ea.

Privea oriunde, numai la el nu, în timp ce mergea prin curte, dând din cap și zâmbind în dreapta și-n stânga.

- Lili e renumită prin faptul că-și bagă nasul acolo unde nu trebuie. Am avertizat-o de mai multe ori, dar ea crede că datoria ei pe lumea asta e să se amestece în viețile altora.

- Cherie, ai venit! Lili se apropie de ea și-și atinse obrazul parfumat de al lui Kelly.

Un zâmbet slab apăru pe buzele lui Kelly.

- După telefonul pe care mi l-ai dat nu cred că aveam prea mult de ales. Nu-ți place când cineva lipsește de la petrecerile tale și ai un talent deosebit în a-l face să se simtă vinovat pentru asta. Nu pot suporta vinovăția.

- Draga mea, nu te-aș face să te simți vinovată pentru nimic, doar știi asta. Lili se dădu un pas înapoi, privind-o pe Kelly din cap până-n picioare. E minunată, nu-i așa? Se uită în sus spre Ben cu o privire șireată. Prea minunată ca să se irosească pe insula asta pentru tot restul vieții.

- Da. Răspunsul lui fu sec, în timp ce-o studia pe Kelly.

Ca o franțuzoaică ce era, Lili știa când era timpul să se retragă; îi zâmbi lui Kelly, care se simțea stânjenită sub privirea insistentă a lui Ben, și se îndepărtă.

- Încetează, Ben. Kelly privi în jur pentru a se asigura că nimeni din jur nu observă expresia din ochii lui în timp ce o sorbea din priviri. Bău puțin din șampanie, sperând să poată opri

căldura pe care i-o provoca privirea lui, dar alcoolul nu făcu decât să-i intensifice focul ce-i alerga prin vene.

- Să încetez, ce?

- Încetează să mă privești de parcă tot ce vrei e să mă ai în pat.

- S-a întâmplat mult prea repede, așa că acum voi sta la o mică distanță, să-ți las spațiu de mișcare. Vorbea relaxat, de parcă conversația nu era despre nimic altceva decât despre vreme. Vreau să am posibilitatea să-ți explorez mintea. Simt că acolo e ceva mai mult decât ceea ce se vede cu ochiul liber, Kelly. Vreau să aflu ce te-a făcut să te ascunzi pe această insulă, unde te crezi în siguranță, și speri că nu vei întâlni pe nimeni care să-ți tulbure existența. Nu-i așa că ești norocoasă că am apărut eu? Îi zâmbi cu zâmbetul unui mascul seducător.

Degetele ei se strânseseră pe piciorul paharului.

- Nostim, dar eu nu vedeam lucrurile chiar așa, murmură ea cu un zâmbet de gheață. Kelly se gândi că trebuie să fie recunoscătoare timpului petrecut în lumea dură a afacerilor. Știa că arăta senină și netulburată, în ciuda haosului ce pusese stăpânire pe mintea ei.

Ochii lui Ben se îngustară când văzu scutul protector de pe chipul lui Kelly. Zâmbetul ei era impersonal, privirea rece, de parcă atunci îl cunoscuse. Ben ar fi vrut din tot sufletul să poată distruge zidul ridicat de ea și s-o facă să vadă ce ar putea avea împreună.

- Nu mă provoca, Kelly, pentru că n-o să am altceva de făcut decât să ridic mânușa, spuse el pe un ton blând.

- Nu e nici o provocare, răspunse ea, respirând adânc.

- Ba da, tocmai asta ai făcut. Ești hotărâtă să mă tratezi ca pe un simplu partener de afaceri și nimic mai mult. Cu toate ca nu-mi pot imagina ca vreun partener de afaceri de-al tău știe despre

alunița de pe sânul stâng sau cum tremuri în brațele unui bărbat și cum țipi în momentul când el te pătrunde. Spuse toate astea pe un ton liniștit, ignorând dinadins paloarea ce se instala pe fața ei. Bineînțeles, s-ar putea să mă înșel, având în vedere că n-am frecventat niciodată aceleași cercuri de afaceri. Cu o scurtă înclinare a capului se îndepărtă, fără să privească măcar o clipă înapoi pentru a-i vedea reacția.

Kelly încercă să se stăpânească. Nu trebuia să vadă nimeni cât de mult o afectaseră cuvintele lui. Totuși, asta n-o împiedică să remarce cât de bine arăta, îmbrăcat cu pantalonii sport și cămașa cu mânecă scurtă de culoarea bronzului. Știa că era genul de bărbat care capta atenția celor din jur, indiferent unde s-ar afla. Ceea ce se și întâmpla, chiar în momentul de față, când un cap frumos, cu părul roșu, se apropie parcă prea mult de Ben în timp ce-i vorbea aprins.

- Gelozia ta e evidentă, cherie, o dojeni Lili, punându-i mâna pe braț. Știi doar cum se comportă Desiree când apare un bărbat nou prin preajmă. Crede întotdeauna că trebuie să-și etaleze farmecele.

- A, da, vrea să vadă cât testosteron poate mulge de la un bărbat, spuse Kelly pe un ton sec. Crezi că am putea ghici câte creștături are pe tăblia patului?

- Numai un computer ar putea ține evidența. Acum vino cu mine să mâncăm ceva. În mintea lui Lili mâncarea putea vindeca orice suferință sau durere.

În tot restul serii, indiferent unde se afla Kelly sau cu cine vorbea, Ben era prin preajma ei. Nu a intervenit în nici una din conversații și nu s-a mai apropiat deloc de ea, dar coarda ei sensibilă era mereu conștientă de prezența lui. Asta, împreună cu amintirile nopții petrecute împreună, erau mai mult decât suficiente pentru a-i crea o stare de neliniște. Simțea încă foarte

bine căldura pielii lui în contact cu a ei, gura ce trasa semne erotice de-a lungul întregului ei corp, cuvintele pe care i le șoptise la ureche. Erau amintiri pe care nu voia să le recheme.

Deodată simți că nu mai poate respira, că aerul nu-i mai pătrundea în plămâni. Zâmbi forțat, murmură ceva în legătură cu fumul ce-i deranja ochii și se îndreptă spre plaja ce se vedea la capătul curții. Își scoase pantofii negri și-i luă într-o mână, apoi începu să meargă prin nisip spre apă, căutând parcă ceva, dar neștiind exact ce. Își lăsă capul pe spate, bucurându-se de briza oceanului ce-i răcorea fața și simțurile.

- Uimitor! O femeie care arată la fel de excitant în lumina lunii indiferent dacă are sau nu haine pe ea.

Kelly privi în dreapta..

- De ce faci asta? Șoaptele ei păreau purtate de briză.

- Pentru că îmi place să termin ceva odată început.

Kelly își simți deodată foarte greu părul strâns în vârful capului. Își ridică o mână și scoase acele ce-l țineau, lăsându-l să cadă ca o cascadă de-a lungul spatelui ei. Diamantele din urechi îi sclipeau în lumina lunii.

- Ben, ești un bărbat foarte drăguț, ai o afacere care merge din ce în ce mai bine și ești un amant de necrezut, dar viața mea e foarte bine planificată, iar un bărbat nu are ce căuta în ea, spuse ea, pe un ton mai puțin tăios. Dacă nu-ți convine, asta e problema ta, nu a mea. Dacă nu vrei să mai faci afaceri cu mine, e-n ordine. Tot ce trebuie să-nțelegi e că nu vreau un iubit în viața mea.

- Dar ai ceva împotrivă să ai un prieten?

Kelly rămase fără răspuns.

- Un prieten? spuse ea în cele din urmă.

Zâmbetul lui era șiret și plăcut. Pentru ea asta era mai periculos ca orice vorbă de dragoste.

- Știi, un amic. Cineva cu care să stai de vorbă, când ai prea multe probleme, cu care să mergi să înoți, să explorezi insula în zilele libere - tot felul de lucruri de-astea plăcute.

Ochii ei sclipiră amuzați.

- Nu știu de ce, dar nu prea mi te pot imagina ca pe prietenul unei femei. Pur și simplu nu te potrivești cu imaginea.

- De ce să nu descoperi dacă nu pot fi? o rugă încet, făcând doi pași spre ea. Hai, Kelly, încearcă! Ce rău poate să-ți facă?

„Ar putea să-mi distrugă toată liniștea mea interioară”, se gândi ea, incapabilă să-și mute privirea de la el. Se simțea slabă, incapabilă să se lupte cu el.

- Fără sex. Vocea ei suna rece și hotărâtă, de parcă negocia o afacere.

Expresia aceea șireată reapăru în ochii lui, în timp ce-i întindea mâna.

- Fără sex, aprobă el. O luă de braț și o conduse înapoi spre petrecere. Bineînțeles, dacă mă seduci, toate regulile cad.

Scutură mirată din cap.

- De ce nu sînt surprinsă că ai reușit să ai ultimul cuvânt?

- Pentru că întotdeauna joc ca să câștig.

- Țsta nu este un joc.

- Nu, e mult mai mult de atât.

În timp ce mergea alături de el, se întrebă în ce oare se băgase și tot ce-și dorea era să nu-și piardă controlul când totul se va fi sfârșit.

- Am nevoie de ajutorul tău.

Kelly își frecă ochii care-o usturau; stătuse trează pînă aproape de dimineață și băuse prea multă șampanie. Crezuse că-și va putea amorți simțurile prea chinuite de imaginea lui Ben făcând dragoste cu ea. Dar nu reușise decât să se aleagă cu o durere de cap și niște ochi înroșiți de nesomn. Nu se aștepta să

fie trezită de țârâitul telefonului, iar vocea lui Ben la celălalt capăt al firului îi mângâia simțurile încă adormite.

- Cât este ceasul? mormăi ea. chinuindu-se să-și găsească ceasul și renunțând în cele din urmă.

- E puțin trecut de nouă. Ești încă în pat?

- Bineînțeles că sînt încă în pat. Unde ar putea fi orice om normal la ora asta, cînd noaptea trecută a stat la o petrecere pînă la ora două pentru că gazda nu i-a dat voie să plece? Căscă lung. Sună-mă din nou peste două ore cînd mă voi simți mai omenește.

Un geamăt surd se auzi la celălalt capăt al telefonului.

- Ce s-a întâmplat. Ți-e rău?

- Departe de asta. Sînt excitat la gândul că ești încă în acel pat, cu așternuturile răvășite peste frumosul tău corp, spuse el răgușit.

Kelly simți o lovitură în moalele capului. își schimbă poziția, conștientă deodată că cearceaful alunecase de pe corpul ei gol.

- Uite ce e, Wyatt. Dacă ai de gând să debitezi obscenități, cred că ai greșit adresa, spuse ea într-un târziu.

- Obiectul gândurilor mele era departe de a fi obscen. Nu, te-am sunat pentru că am nevoie de ajutorul tău pentru nou! magazin, îi explică el. Îmbrăca-te cu ceva sport și vin să te iau în cincisprezece minute.

- Cincisprezece minute? Dar era prea repede. El închisese deja, fără să-i lase ocazia să-l refuze.

„Dacă-și închipuie că voi merge cu el undeva, se înșeală. Oare de ce crede că-i voi satisface lui un capriciu? Am alte planuri pentru ziua de azi.“

După ceasul lui Kelly, Ben sosi în paisprezece minute și treizeci și șapte de secunde. Urmându-i sfatul, ea se îmbrăcase cu o pereche de pantaloni scurți kaki și un tricou fără mâneci de

un portocaliu aprins. Își strânsese părul în coadă, legându-l cu o eșarfă de aceeași culoare cu tricoul.

Dorise foarte mult să fie gata pînă la venirea lui și terminase cu douăzeci de secunde înainte.

- Având în vedere câte magazine ai deschis, credeam că toiul merge ca pe bandă, îl întâmpină ea.

- Fiecare magazin e un unicat. De aceea îmi place să ascult, și altă părere.

Ii întinse ambele mâini. într-una ținea o cană mare din plastic plină cu cafea fierbinte, ce răspândea o aromă amețitoare; în cealaltă avea un trandafir superb, cu petale galben© tivite cu oranj.

Kelly privi fix, neștiind ce să ia mai întâi. în cele din urmă, se hotărî pentru trandafir.

- Așa ceva nu există nicăieri pe insulă, spuse ea răgușit, zâmbind în timp ce mirosea parfumul atât de cunoscut.

El părea mulțumit că ea îi apreciasse darul.

- Merită să ai relații. Cafeaua am adus-o ca să fii iertat că te-am trezit așa devreme, iar trandafirul mi s-a părut că e aproape la fel de frumos ca tine. O privi cum era îmbrăcată. Se pare că am ales o culoare apropiată.

Kelly se duse să pună trandafirul în apă.

- Știi cu siguranță cum să cucerești atenția unei doamne, îi spuse ea peste umăr. Această mică atenție o folosești în toate cazurile sau pentru fiecare femeie ai o tehnică diferită? Trebuie să fie dificil să ții minte ce ai făcut în fiecare caz. Ții totul notat într-o agendă sau folosești un computer?

Kelly nu se obosi să-l invite înăuntru. Știa că el va intra, oricum. Era deja în spatele ei cînd ea căuta în bucătărie un vas pentru flori. O privi în timp ce umplea vasul cu apă și aranja trandafirul înăuntru.

- Nu mă pasionează să colecționez femei și nici nu le țin evidența în ceva ce-ar semăna cu o agendă, răspunse el pe un ton tăios... Și nu, nu este ceva obișnuit pentru mine, pentru că viața mea socială e destul de limitată. Se pare că-ți face o plăcere nebună să mă tot înțepi cu glumele tale. De acum încolo ar fi bine să știi că nu-ți mai merge. Am o piele destul de groasă.

Ea luă cana din mâna lui și sorbi o înghițitură din licoarea fierbinte. închise ochii, savurând cofeina ce i se răspândea prin corp. Spera să-i dea putere să se poată controla în prezența lui Ben.

- Nu-mi face o plăcere nebună să te înțep cu glumele mele, murmură ea. Tot ce încerc să-ți arăt e puțină indiferență. îmi închipui însă că o să vină vremea când vei realiza că nu-ți împărtășesc interesul și te vei îndrepta spre pajiști mai verzi.

Ben îi luă ceașca din mână și o puse alături, apoi o luă în brațe.

- Mă încânți cu provocările tale, Kelly. Mie nu mi se pare că ești chiar atât de indiferentă. O strânse tare în brațe, plin de dorință, realizând că nu purta nimic altceva pe sub tricoul subțire. Își stăpâni mâinile cu greu, dorind de fapt să și le strecoare sub bluza ei și să simtă din nou acea piele minunată. Uimitor cum o femeie indiferentă răspunde atât de rapid, nu-i așa? O privi cu ochi strălucitori.

- Nu este nimic altceva decât un răspuns involuntar. Se ura pe sine pentru că vocea îi devenise mai răgușită ca de obicei. Unde era masca femeii de afaceri?

Ben privi în jos spre sâniul lui Kelly care urcau și coborau odată cu respirația ei agitată.

- De aceea ești atât de îmbujorată și încerci din greu să nu mă atingi? De ce ți s-a încălzit pielea și ți s-a accelerat respirația? Răspunsurile involuntare sînt uimitoare, nu-i așa?

Dacă își pusese în gând s-o înnebunească, reușise din plin. Își puse palmele pe pieptul lui și-l împinse cu putere.

- Cred că e timpul să plecăm.

- Ți-e teamă că dacă mai stăm o să te conving să te duc în pat?

Ea trecu în viteză pe lângă el.

- Să nu crezi că nu mi-am dat seama că vrei altceva decât să stai de vorbă, spuse ea sec. Hai să vedem care sînt așa-zisele tale probleme legate de magazin. Se îndreptă spre ușa de la intrare convinsă că el o urmează.

Nu fu deloc surprinsă să descopere că Ben închiriasse unul din jeep-urile personalului de la hotel. Se gândi că nu-i fusese dificil să roage dulce pe unul din angajații hotelului - o femeie, bineînțeles - să-i permită să se folosească de mașină. De fapt, își spuse ea cu ciudă, lui nu-i fusese greu nici s-o convingă pe ea să-l însoțească acum.

- Care e de fapt problema pe care pretinzi că o ai? începu ea direct, odată ce mașina se puse în mișcare. Își coborî ochelarii de soare pe ochi și-și îndesă o șapcă de baseball pe cap.

Pentru o clipă, Ben își luă privirea de la drumul din față. Nu cunoscuse pînă acum nici o femeie care să arate atît de vibrant sau care să pună atîta dragoste de viață în tot ceea ce face. Se întrebă din nou ce motiv putuse să o aducă pe această insulă.

- După cum ți-am mai spus, fiecare magazin e diferit de celelalte, iar felul în care e decorat se inspiră din specificul insulei pe care se află. Cel din Waikiki urmărește ultimele tendințe ale modei, cel din insula Kona nu ține atît de mult la linia modei, fiind puțin mai tradițional, iar cel din Tahiti este cel mai tradițional. Vreau să explorez insula să văd ce-i este specific și să mă inspir. Cred că tu ai fi un ghid perfect.

Ea se lăsă pe spate.

- Asta e treaba unui decorator. Nu ai căutat unul la fața

locului?

- M-am interesat prin zonă și mi-am dat seama că marea lor majoritate nu cred că și clientul are uneori dreptate. Și să am un decorator permanent e mai dificil decât mi-am închipuit. Strâmbă ușor din nas. Ultimul decorator pe care l-am avut a plecat după ce i-am spus că magazinele trebuie să aibă un aer tropical, specific insulei, și nu atmosfera New York-ului. Ea optase pentru ceva de genul roșu aprins și negru, lumini puternice și muzică heavy-metal.

- Asta sună mai aproape de Hollywood! spuse ea îngrozită de idee. Sper că ai trimis-o înapoi de unde a venit, la New York.

El își frecă ușor nasul.

- De fapt, a crescut undeva departe, în Noua Zeelandă.

Kelly râse.

- Atunci înseamnă că a văzut prea multe filme din epoca disco.

- Cred că ar fi bine s-o am în vedere în caz că vom deschide vreodată un magazin la Hollywood.

- Asta ar fi o greșeală capitală.

- De ce?

Ea se răsuci pe scaun și-și sprijini spatele de ușă.

- Întâi, pentru că sînt mult prea mult magazine de îmbrăcăminte acolo. În al doilea rând, hainele pe care le vînd magazinele tale se potrivesc altui gen de viață, o viață mai liniștită. A, sînt sigură că turiștii care le cumpără cînd sînt în vacanță le poartă și cînd ajung înapoi acasă, dar acolo arată ca un unicat. Atunci cînd prietenii lor vin prin zonele astea, se opresc în mod special să vadă ce alte unicate mai ai pentru ei. Menține-te în domeniul ăsta și o să poți în continuare să vinzi la prețurile cele mai mari. Dacă te vei îndrepta spre o piață largă, deja saturată de mărfuri, vei pierde exclusivitatea care-ți aduce

acum acest uriaș profit. Nimic nu le place femeilor mai mult decît să plătească un preț mare pentru ceva ce cu siguranță, prietenele lor nu au în șifonier.

- Te pricepi foarte bine la comerțul cu amănuntul. Asta ai făcut înainte să vii aici? întrebă el brusc, dar nu suficient de repede ca să scape observației iui Kelly.

Ea îi aruncă genul de zâmbet pe care o mamă îi are pentru copilul ei.

- Data viitoare cînd încerci să pescuiești, folosește și momeala.

El o privi de sus pînă jos insistînd numai o clipă în plus pe picioarele ei goale. Se întrebă dacă unghiile ei mai erau vopsite în acea nuanță atît de sexy de culoarea piersicii, pe care și-o amintea din acea noapte. Continuă cu gândurile referitoare la acea noapte și-și mai aminti o groază de lucruri: felul cum o ținuse în brațe, felul în care ea ținuse cînd a atins punctul final, felul în care îl privise de parcă nu mai exista nimeni în afară de el pe lumea asta. Înjură în gând pentru că ea ignora ceea ce trăiseră ei doi în noaptea aceea și ar fi putut trăi din nou dacă ar fi doborât zidul de încăpățănare pe care-l ridicase împotriva iui. Totuși se gândi, ca la un semn pozitiv, la faptul că ea acceptase acum să vină cu el.

- Ce noi creații ai de gând să desenezi pentru magazinul ăsta? întrebă el, gândindu-se că e timpul să orienteze discuția spre afaceri. Va vorbi despre chestiunile personale mai târziu, Cînd vor fi într-o atmosferă mai potrivită.

- Mi-ar plăcea să lucrez mai mult pe mătase, chiar dacă e puțin mai riscant, răspunse ea, schimbînd subiectul la fel de ușor ca și el. M-am gândit să pictez pe sarong-uri, fuste și bustiere. Poate și pe rochii, pe partea de jos sau de-a lungul tivului. Am găsit niște nuanțe de galben foarte frumoase, care se

potrivesc la orice. Uneori angajez croitorese locale talentate, pentru a-mi croi modele pe care nu le găsesc.

- Am observat cât a evoluat munca ta de la primele desene. Pari că ai căpătat mai mult curaj, că folosești tehnici mai diferite. Una din secretarele mele a urmat câteva ore de design și a spus că nu ai niște reguli anume.

- Nu există reguli, explică ea. Îmi urmez intuiția și fac ceea ce pare potrivit pentru fiecare articol de îmbrăcăminte în parte. La fel procedează un sculptor atunci când lucrează în lemn sau în piatră.

Kelly descoperi că, stând cu spatele lipit de portiera mașinii, putea să studieze profilul lui Ben prin ochelarii de soare, fără ca el să observe. Un pic cam ascuțit, se gândi ea. Se îndoia că el fusese vreodată la dentist, la saloanele pentru bronzare artificială sau că avea un antrenor care să vină de trei ori pe săptămână pentru a-i menține corpul în formă. Era evident că nu era genul de bărbat preocupat de toate tâmpeniile astea, așa cum făceau alții ca să arate mai atrăgători pentru sexul opus. Cunoștea bărbați care-și făceau manichiura mai des decât ea.

Toate astea o îngrijorară. De prea mult timp era fericită fără un bărbat în viața ei - pînă în noaptea în care a făcut dragoste cu Ben. Și ori câte argumente ar fi găsit în mintea ei mult prea logică, în noaptea aceea ei au făcut dragoste, nu numai sex.

Ce o fascina atît de mult la Ben? Se temea că răspunsul se afla mai degrabă în inimă decât în logicul ei creier.

Capitolul cinci

Kelly traversă spațiul cu iarbă înaltă și grasă și se așează pe marginea lacului de unde putea privi la cascada ce cădea în valuri argintii. Sprijinindu-se în mâini se lasă pe spate.

- Trebuie să recunosc că sînt impresionată de talentul tău de decorator, domnule Wyatt, spuse ea trăgănat, arătând cu mîna spre lac. Și pretinzi că ea nu era talentată. Uite, ți-ar fi putut transforma magazinul într-o oază tropicală, cu lac cu tot. Spune-mi, ar fi folosit imagini holografice sau ar fi desenat doar pe fundal ceva de modă veche pentru a sugera lacul?

Ben scoase un coș de picnic din spatele jeep-ului și îl așează în iarbă.

- În momentul de față totul e făcut cu oglinzi. Acest loc l-am descoperit ieri, în timp ce mă plimbam pe insulă, explică el deschizând coșul. Nu m-ar deranja să creez o asemenea atmosferă în boutique, dar atunci cred că n-ar mai vrea clienții să plece.

Ea zâmbi, iar zâmbetul se urcă spre ochi.

- Nu toți. Numai cei ce preferă o imitație a unui lucru real.

- Ca aceia ce au casă pe plajă, dar folosesc piscina din curtea interioară. Ar fi mai bine să vii pînă nu mănânc tot, o necăji el.

Kelly veni și în genunchi pentru a inspecta conținutul coșului. Începu să exclame în timp ce descoperi salată de fructe proaspete, bucățele de pui cu ananas, rulouri cu susan și alte lucruri extraordinar de tentante.

- Totul arată prea bine pentru a fi mâncat, spuse ea, admirând

prânzul pe care Ben îl etala înaintea ochilor ei. Dar mă voi forța.
- M-am gândit că dacă te-am lipsit de micul dejun să-mi răscumpăr greșeala cu un prânz special. Deschise sticla de vin alb, umplu două pahare și-i întinse unul. S-ar putea să nu fie la fel de bun ca prânzul tău mexican, dar sper să fie de-ajuns.

- Să nu fie la fel de bun? Glumești! Luă o bucată de mango și mușcă din ea. De cele mai multe ori, în caz că-mi amintesc de prânz, mănânc câteva fructe sau beau câteva pahare de suc, sperând să-mi ajungă pînă la cină.

El se cutremură. Nu-i de mirare că era așa de subțire!

- Asta nu-i prea sănătos. N-oi avea eu cele mai buhe obiceiuri în ceea ce privește alimentația, dar încerc totuși să mănânc trei mese acceptabile pe zi. Altfel mi-e imposibil să lucrez. Cel puțin așa susține secretara mea.

Râsul ei ușor îi păru ca o ploaie de vară.

- Crede-mă, e mult mai sănătos decît ceea ce consumam înainte. Nu trăiam decît cu cafea și țigări zile întregi. Nu luam în seamă că stomacul mă ardea și nu mai dormeam noaptea. Ignoram răul pe care-l făceam corpului meu. Acum mănânc numai lucruri sănătoase, chiar dacă îmi permit uneori să mănânc mai mult, la câte o petrecere.

Umplu două farfurii cu câte puțin din fiecare și îi întinse una lui Ben. Uneori mă mai prostesc și mănânc tort, cînd nu-mi mai pot stăpîni pofta de ciocolată. Necazul e că de obicei mănânc totul dintr-o înghițitură, iar în cazurile cînd pun mâna pe niște bomboane Goo Goo Clusters nimeni nu se mai poate pune între mine și aceste bunătăți. Ochii ei sclipiră amuzați.

- Goo Goo cum?

- Goo Goo Clusters. Caramel și alune, învelite în ciocolată cu lapte, explică ea. Le-am descoperit acum câțiva ani cînd am fost într-o călătorie de afaceri în Vestul Mijlociu. În California nu se

găsesc în toate magazinele dar caut și uneori am noroc. Sînt adevărata mea slăbiciune.

Ben alege o bucată de carne de pui din farfuria lui și i-o întinse lui Kelly. Ea se aplecă și o prinse cu grijă între buze.

- Și eu care credeam Că eu sînt adevărata ta slăbiciune, murmură el, alegând de data aceasta o bucată de papaya.

Ea îi ignoră intenția și se concentrează asupra propriei farfurii cu mâncare. Se așeză mai comod, încrucișându-și picioarele în fața lui.

- M-ai mințit, nu-i așa? Nu aveai de gând să vorbim despre magazinul tău. O spuse ca pe un fapt împlinit.

- Adevărat, răspunse el fără cea mai mică urmă de vinovăție. Am vrut să te am numai pentru mine, să nu discutăm afaceri și asta părea locul cel mai potrivit unde să stăm de vorbă fără să fim deranjați.

Kelly nu putea să simtă nici cea mai mică supărare la o destăinuire atît de sinceră.

- Am auzit că. bărbații din Australia sînt duri și încăpățânați. Cu siguranță că nu faci excepție, spuse ea, adăugând apoi ușor: îți mulțumesc.

El o privi zăpăcit.

- Pentru ce?

- Pentru că măcar ai fost sincer. Puteai foarte bine să găsești un răspuns plauzibil, dar n-ai făcut-o. Mi-ai spus adevărul, deși știai că riști. Aș fi putut deveni atît de furioasă încât să-ți cer să mă duci imediat acasă. Bineînțeles, nu înainte de a termina de mâncat. Termină de mâncat fructele și-și îndreaptă atenția spre pui. Ai făcut un lucru bun că ai adus mâncarea. Nu pot fi furioasă pe un bărbat care mă hrănește.

Lui nu-i venea să creadă ceea ce auzea. Tocmai cînd credea că găsise un oarecare echilibru, ea îi dădea totul peste cap.

- Nu poți?

- Bineînțeles că nu. îl ferici cu unul din zâmbetele ei care întotdeauna i se suia la cap ca un vin bun. Pentru că n-am de gând să mă ridic și să plec, lăsând toate astea aici. Mai ales că nu mi-am mâncat încă desertul. Nici nu-mi închipui să renunț la specialitatea aceea cu cremă de cocos, care pur și simplu se topește în gură. Dar pentru că meriți totuși o pedeapsă, va trebui să renunți la bucata ta de prăjitură.

Ben nu știa dacă să râdă sau doar s-o privească în continuare.

- Accept orice pedeapsă, dar nu renunț la prăjitură.

Kelly zâmbi larg, sigură pe ea.

- Vom vedea.

- Așa încheiai afacerile înainte? Cred că erai dată naibii în sala de consiliu.

Ea se opri din mâncat. Privi în jos la farfurie; trăsăturile îi erau ascunse de șapca trasă pe ochi.

- Ce te face să crezi că am lucrat în lumea afacerilor? Poate că am fost funcționară, dactilografă, achizitoare de marfă. Poate secretară.

Ei scutură din cap.

- Director executiv, poate, dar nu ești genul care să primești ordine când poți foarte bârfe să le dai. Ești prea echilibrată, prea sigură pe tine. Se vede în felul tău de a fi și în felul în care ai negociat contractele anterioare cu noi. Numai cineva obișnuit cu dedesubturile terminologiei contractelor ar putea încheia afacerile așa cum ai făcut-o tu. Nu ai nevoie să te gândești înainte de a spune ce vrei. Știi ce vrei și faci totul ca să obții tot ce-ți stă în putință.

Kelly se simțea îngrijorată. Nu știa exact de ce, din moment ce nu avea nimic de ascuns. Dorea numai să uite acea parte a vieții ei și să și-o continue pe cea nouă.

- De ce e atât de important să știi ce am făcut înainte? Te asigur că n-are nici o legătură cu ceea ce fac acum. Camerele de consiliu și desenele pe pânză nu pot fi amestecate, crede-mă.

El se aplecă spre ea și-i aranjează o șuviță de păr după ureche.

- Ce e atât de rău în a vorbi despre trecutul tău? E o crimă că vreau să știu totul despre tine, Kelly? Și, te rog, nu te închide iar în tine, îi porunci blând, citindu-i gândurile pe față. Ciudat, se gândi ei, cât de ușor o putea citi acum. Părea că întotdeauna intuise ce se petrece în spatele ochilor de o culoare atât de neobișnuită. Eu sînt mai mult decît dispus să-ți spun tot ce vrei să știi despre mine. Își deschise brațele, ca pentru a-i arăta că nu are nimic de ascuns.

Ea îi luă în serios oferta.

- Bine, spune-mi despre prima fată pe care ai sărutat-o.

- Brianne Milîer. Avea șase ani, iar eu eram un adult de șapte, care o învăța să se joace de-a doctorul. Nu i-au plăcut sărutările mele și m-a îmbrîncit. Nu mi-am revenit niciodată, termină el.

Kelly își strînse buzele ca să nu izbucnească în rîs.

- Prima prietenă.

- Mildred. Era o foarte dulce iguana... Era! insistă el, cînd îi văzu strîmbătura de dezgust.

- Prima femeie de care te-ai îndrăgostit. Se sprijini într-un cot, convinsă că era un subiect despre care nici un bărbat n-ar fi discutat cu o altă femeie.

Ochii lui se întunecară, părănd ca de jad, cînd gândurile i se întoarseră în trecut.

- Lisa Burrows. Păr lung, negru, ochi albaștri, mari, o voce foarte melodioasă. Părea că adună lumina soarelui pentru a ne-o reda în zilele cu nori. Kelly se ridică. Declarația lui Ben despre prima iubire adevărată nu era ceva ce dorea să audă.

Ben continuă:

- Făcea ca lumea să pară ceva magic și-mi doream mereu s-o văd mai mult de o oră pe zi. Vocea lui suna magic. Preda geografia.

- O profesoară? vocea ei suna ascuțit.

- M-ai întrebat despre prima femeie de care m-am îndrăgostit. Cred că aveam vreo paisprezece ani pe atunci, dar eram foarte îndrăgostit, declară el cu o expresie solemnă. Era singura materie la care aveam note bune, pentru că nu voiam s-o dezamăgesc. Ziua când ne-a anunțat că s-a logodit a fost cea mai tristă din viața mea, dar curând mi-am revenit și am putut iubi din nou.

Ultimele cuvinte le rosti cu o voce înceată, dându-le un sens care coloră puternic obrazii lui Kelly. Ben triumfă. Vedea că ea știa prea bine la ce se referise și acum nu-i mai era atât de ușor să se ascundă după acea mască rece și calmă. Îi luă mâna și o mângâie leneș. Pielea ei era moale, degetele lungi, unghiile îngrijite erau vopsite în culoarea scorțișoarei. Când îi întoarse palma descoperi o pată roz în pliul unui deget.

- Uneori vopselele nu se spală cu ușurință, explică ea, cu voce răgușită.

Ben îi ținu mâna, în timp ce-și lăsa capul pe spate pentru a o putea privi mai bine.

- N-am întâlnit niciodată o femeie care să-ncerce atât de mult să-și ascundă sentimentele, îi spuse el.

- Nu face pe deșteptul cu mine, Ben, murmură ea, îndoindu-și degetele în palma lui. Nu faci decât să complici și mai mult lucrurile.

O strânse și mai tare de mână și o trase spre el, pînă când fața ei ajunsese deasupra lui.

- Inima ta bate mai tare, pielea ți-e din ce în ce mai caldă, iar sfîrcurile ți s-au întărit la gândul de a face dragoste cu mine.

Pentru o clipă ea simți că-și pierde echilibrul, în timp ce încercă cu greu să-și regleze respirația. Simți în nări parfumul de mosc amestecat cu mirosul de lămâie al săpunului pe care-l folosisese probabil în acea dimineață.

- Pentru un om de afaceri ai o imaginație fantastică, spuse într-un târziu, forțându-se să rostească cuvintele.

El zâmbi.

- Chiar am? Gândește-te la asta, Kelly: noi doi întinși în iarba suficient de groasă pentru a fi o saltea de lux. Eu scoțându-ți hainele. Tu scoțându-le pe ale mele. Având amândoi ocazia să vedem ceea ce n-am văzut noaptea trecută. Lumina lunii e bună pentru a face dragoste, dar lumina soarelui e și mai bună. Iar ziua de azi e perfectă.

Un lichid gros începu să-și croiască drum prin corpul lui Kelly. începu să vizualizeze ceea ce el tocmai spusese: unul scoțându-i hainele celuilalt, ea atingându-l în felul în care o făcuse noaptea trecută, el atingând-o pe ea, înnebunind-o de dorință... pînă cînd nu se gîndi decît la corpul lui unit cu al ei.

- Ben, fu tot ce putu rosti de data asta. Ți-am mai spus că nu e o idee bună.

- Ce? Să facem dragoste? Sau numai să vorbim despre asta? Spune-mi, Kelly, ce e atît de rău în a ne oferi unul altuia plăcere?

Ochii ei coborîră pînă întîlniră umflătura masculinității lui ce părea să pulseze cînd degetele ei ezitante atinseră întîi materialul aspru al pantalonilor, pentru ca apoi să alunece încet spre locul ce o hipnotiza.

- Nu mă tortura, Kelly, spuse el răgușit, apucînd-o tare de bărbie și silind-o să-l privească în față.

- Nu voi nega că sînt încă foarte tulburată de ceea ce se-ntîmplă între noi, pentru că încerc să înțeleg ceva ce n-am mai

simțit pînă acum, murmură ea, zâmbind cînd văzu că ochii lui se luminează de speranță. Sînt sinceră, Ben, pentru că nu-mi place să fug de adevăr. Tresări în interiorul ei a minciuna atît de evidentă. Fugise de adevăr odată pentru că o parte din ea nu voia să-i țină piept. Dacă ar fi știut numai că nu era necesar să fugă atunci, se gândi ea; deși fusese cel mai bun lucru pe care-l făcuse vreodată.

Ben își răsuci corpul, urmînd-o pe Kelly jos, în iarbă;

- Cînd sînt în preajma ta, descopăr că e greu să am răbdare, spuse el, scoțându-i șapca. îi desfăcu agrafa ce-i ținea părul strâns. Ii răsfiră părul cu degetele, pînă cînd îl împrășteie în dezordine pe iarbă.

- Sună ca și cînd ai avea nevoie de tratament.

Ei se concentrează asupra șuvițelor de păr încurcate printre degetele lui.

- Nu cred că vreau să fiu vindecat.

- Ben, ți-am spus și înainte: nu sînt pentru legăturile de-o zi, îl avertiză ea. Nu vreau însă nici un fel de angajament, pentru că 6 prea devreme chiar să ne gândim la așa ceva. Dar n-o să-ți permit să mă grăbești. Am o groază de lucruri de rezolvat cu mine însămi și o legătură cu un bărbat care conduce o afacere atît de solicitantă ca a ta nu are ce căuta în viața mea.

El se încruntă la tonul ei rece.

- Pentru o femeie atît de intuitivă ca tine, s-ar părea că ai niște pete oarbe în ceea ce-i privește pe oameni. Îți place să clasifici oamenii, Kelly, dar se pare că uiți că unii oameni nu se potrivesc în categoria în care tu vrei să-i bagi. Gîndește-te puțin: dacă aș fi omul de afaceri care pretinzi că sînt, n-am lua masa aici, ci la restaurantul hotelului. Asta în cazul în care m-aș fi deranjat să-mi pierd timpul invitîndu-te la masă. Se ridică de lângă ea și se lăsă pe spate. Între noi este ceva. De ce te lupți atîta să negi

asta?

Întrebarea lui o făcu să vadă roșu. Ridică șapca de baseball din iarbă și și-o îndesă pe cap, nepăsându-i că părul i se împrăștie sălbatic în jurul feței. Sări în picioare și începu să meargă înainte și înapoi.

- De ce te chinuiești atâta și insiști asupra unui lucru imposibil?

- Pentru că nu vreau să te pierd.

- Nu poți pierde ceva ce n-ai avut.

- Dar te-am avut.

Replica lui spusă pe un ton foarte liniștit o țintui locului. Respiră adânc de câteva ori, sperând să-și calmeze furia.

- Nu este cinstit!

El își ridică o sprânceană.

- Cel puțin nu negi că s-a întâmplat și nu dai vina pe hormoni sau pe lumina lunii. Dar atunci, ai încercat să dai vina pe hormoni, nu-i așa?

- Sînt atâtea lucruri pe care nu le știi, murmură ea.

- Atunci spune-mi-le. Fă-mă să înțeleg de ce mă tot ții la distanță. Tonul lui blând atinse ceva în interiorul ei. Kelly, nici nu-mi pot aminti cînd a fost ultima dată cînd am simțit așa ceva pentru o femeie, deși mă întreb dacă am simțit vreodată. Și știu că și tu simți la fel. Văd asta în ochii tăi, în felul în care mă privești. Nu sînt increzut, sînt doar foarte derutat. Sînt sigur că nu sînt primul bărbat care simte așa în ceea ce te privește, spuse el trist, începând să strângă resturile și să le pună la coș.

Kelly nu suporta să se simtă atît de ridicolă. Se întoarse și privi spre apă, pentru că nu era sigură că va putea spune ce avea de spus dacă-l privea în față.

- Există un motiv foarte puternic pentru felul în care mă

comport, Ben. Și nu e numai din cauza tatălui meu. Am lucrat în domeniul atât de "important și de dinamic al marilor finanțe. Dețineam partea cea mai mare dintr-o firmă de Consulting în domeniul finanțelor din Los Angeles, care avea clienți de pe tot globul. Puteam încheia afaceri de milioane de dolari fără să mișc un deget. Mentea mea ce înmagazina neîncetat cifre și nume era comparată cu un computer, spuse ea cu voce scăzută. Am fost una din puținele femei implicate în afaceri specifice bărbaților, dar îmi plăcea. Îmi plăcea atât de mult tensiunea afacerilor, încât aproape că asta m-a omorât. După toate probabilitățile, ar fi trebuit să fiu moartă pînă acum.

Ignoră în mod deliberat expresia împietrită de pe fața lui.

- Motivul pentru care am ajuns aici este că doctorul meu mi-a spus că nu mai am mult de trăit. M-am dus la un consult din cauza durerilor de cap și a insomniilor, de care sufeream de mai mult timp. Când mi-a spus că mai am optsprezece luni de trăit, am simțit de parcă un zid s-ar fi prăbușit peste mine. Tot ce știam atunci era că nu voiam să aștept să mor la biroul meu, cu toată lumea din jur spunându-mi că mi se întâmplă la fel ca tatălui meu pentru că am în sânge aceeași nebunie legată de lumea afacerilor. Am simțit că trebuie să fac ceva înainte de a fi prea târziu.

Kelly simți șocul lui Ben când se ridică și veni în spatele ei, punându-i mâinile pe umeri.

- Ce-a spus doctorul că ai? Vorbea greu, de parcă cineva îi scotea cuvintele cu forța din gură, de parcă voia să nege ceea ce de-abia aflase. Se putea oare ca femeia pe care tocmai o găsisese și de care se-ndrăgostise atât de tare să-i fie luată într-un timp atât de scurt? Există întotdeauna speranța, Kelly. Doctorii din toată lumea pot veni cu soluții. Ai consultat și pe alții? Ești o luptătoare, știu asta, deși te cunosc de puțin timp. Nu ești

persoana care să stea și să-și aștepte sfârșitul.

Ea scutură din cap și râse, dar râsul nu avea nici o urmă de veselie.

- Mi s-a spus clar că nu există nici o speranță și nu-mi place să-mi fac false iluzii. De aceea am ales să plec undeva unde să nu mă cunoască nimeni. N-ar fi fost tocmai amuzant să stau și să fiu controlată și examinată pînă în ultimul meu ceas, 'de către o armată de medici. Dar totul s-a dovedit o greșeală, în favoarea mea așa spune. Mi-au amestecat analizele cu ale unei alte femei cu nume asemănător cu al meu și mi s-a pus diagnosticul ei.

Se întoarse spre el, privindu-l drept în față.

- În timp ce mi se întâmplau toate astea - și înainte de a afla că nu voi muri - mă aflu în faza finală a unui divorț. Eram obosită și stresată și mi-am spus că trebuie să plec înainte ca să vină să mă ia salvarea. Așa că am vândut partea mea din companie și am lăsat totul în seama avocatului, care întâmplător îmi este cea mai bună prietenă.

Ii atinse mâna, dorind să-l facă să înțeleagă de ce se purtase astfel.

- De un lucru eram sigură: nu voiam să mor la masa mea de lucru și nu voiam să văd mila din ochii nimănui cînd aveau să afle despre boala mea. M-am simțit mult mai bine printre străini și curînd am aflat mai multe despre mine decît mi-aș fi închipuit vreodată. După ce-am hoinărit câteva luni prin Sudul Pacificului, m-am stabilit aici. Nu mi-a trebuit mult să-mi dau seama că aparțin acestui loc. Abia de curînd am aflat despre greșeala din rapoartele medicale, așa că încă nu mi-am revenit și o plîng pe femeia care nu a avut norocul meu. Acum înțelegi de ce mă comport așa? M-am născut a doua oară și n-am de gând să ratez șansa asta.

El dădu din cap, incapabil încă să cuprindă toate informațiile

pe care abia le aflate.

- Întotdeauna am fost un ticălos, zise el într-un târziu. Ți-am spus că vreau din tot sufletul să fim prieteni. Dar de fapt ce fac? Încerc să te împing în pat. Nu-i de mirare că ai vrut să mă ții la distanță. Comportamentul meu e ceva moștenit. Noi, bărbații din Australia, mergem direct înainte spre ceea ce vrem, fără să ne gândim la consecințe. E-n regulă, de-acum vom face cum vrei tu. Când depășesc limita, nu trebuie decît să-mi atragi atenția. Și dacă n-o s-o faci... Zâmbetul lui larg îi spuse că dacă n-o va face nu va fi decît vina ei.

- Ești incorigibil. De ce las să se întâmple toate astea? De ce stai și înnebunesc ascultându-te? Întrebarea ei era pur retorică.

- Poate pentru că arăt bine și nu-mi poți rezista? spuse el, ridicând dintr-o sprânceană.

Kelly își puse o mână în șold și-și înclină capul pentru a-l putea privi mai bine. Trebuia să recunoască. Nici un bărbat n-o tulburase în așa măsură cum o făcea el.

- Poate. Nu-i venea să creadă că recunoscuse acest lucru cu glas tare. Sincer, domnule Wyatt, cu un astfel de caracter ar fi trebuit să ai un cap cât Texasul de mare!

- Ah, ah, ah, Australia, o corectă el, Texasul nu se poate compara ca mărime cu Australia.

- Cum aș putea uita! Buzele ei nu se puteau abține să nu zâmbească. Cum reușești, Ben? Cum mă faci să vreau să te ucid, pentru ca în clipa următoare... Vocea i se pierdu.

- Să vrei să faci dragoste cu mine? Sau poate numai câteva sărutări fierbinți? El riscă și-și puse mâinile pe șoldurile ei. Ea nu se mișcă, dar el nu dorea să riște mai mult. În ceea ce-i privea, avea tot timpul din lume.

Kelly însă nu se putu stăpâni. Își ridică mâinile și i le puse în jurul gâtului, ceea ce o apropie de el pînă cînd sâni ei îi atinseră

pieptul.

- Iar începi.

- Iar sînt arogant?

- Și băgăcios, și egoist, și... Se uită în sus, nemaigăsind cuvinte.

- Și sînt cel mai bun lucru din viața unei femei: Nu ești fericită că tu ești aceea femeie norocoasă? își ridică mâinile de pe șoldurile ei și i le puse pe mijloc.

Ea îl lovi cu degetul în piept.

- Dacă aș avea puțină minte m-aș întoarce și aș fugi cât mai departe de tine.

O ușoară scânteie îi luminează ochii. Ben nu era sigur dacă va începe iar să gândească în felul ei nesuferit de logic și rațional, dar nu avea de gând să lase să se-întâmpile acest lucru.

- Nu fugi, murmură el, înclinându-și capul și trecându-și limba peste buza ei. Simți gustul vinului pe care-l băuse și parfumul ușor care îl amețea atît de tare întotdeauna.

- Stai, mai spuse el.

Buzele ei se desfăcură la atingerea lui.

- Și să mă joc?

Gura lui se lipi de buzele ei.

- Și să te joci. Cu mine. Sînt un partener minunat.

Kelly își înfipse degetele în ceafa lui, în timp ce simțea că se va prăbuși sub forța sărutului. Mâinile lui Ben pătrunseră pe sub tricou pentru a mângâia pielea ei mătăsoasă ce se încălzi la atingerea degetelor lui.

- În clipa cînd am realizat că nu aveai sutien dedesubt, am vrut să mă întorc acasă și să te am numai pentru mine, spuse el cu o voce răgușită. Dar acum știu că ăsta e genul de bărbat pe care nu-l vrei. Voi fi sincer. De obicei, nu mă atrag femeile independente. Dar tu ești cu totul altceva. N-am de gând să te las

să-mi scapi printre degete acum.

Ochii ei îi priviră pe ai lui, căutând minciunile pe care era obișnuită să le găsească în ochii bărbaților. Nu era nici urmă de așa ceva.

- Atunci suntem chit, pentru că nici eu nu sînt obișnuită cu bărbați atît de sinceri.

- Ești de acord să investigăm asta mai profund? Buzele lui se frecau ușor de ale ei.

Zâmbetul ei îi mângâia gura.

- Cred că e cel mai bun lucru ce ne rămâne de făcut, nu-i așa?

- În toate privințele.

Capitolul șase

- Ai obținut aprobarea definitivă pentru acest spațiu sau unul din angajații tăi se ocupă de asta? Kelly stătea în mijlocul magazinului gol, privind de jur împrejur, pentru a cuprinde tot spațiul.

- De fapt se ocupă unul din șefii de departament care e responsabil cu găsirea de noi spații cînd hotărâm să ne extindem. Ben se afla într-un colț, sprijinit de perete, cu mâinile încrucișate pe piept.

- Cât plătești pentru el? Plătești pentru metru pătrat sau plătești o taxă pentru întregul spațiu?

Ea se cutremură cînd auzi suma.

- Și ai semnat actele?

El scutură din cap.

. - Măine după-amiază. A trebuit să aștept, pentru că proprietarul hotelului a vrut să fie de față. Deși toți știu în această parte a globului că pot conta pe cuvântul meu la fel de mult ca și pe semnătura mea.

Mintea ei continuă să lucreze ca un adevărat computer. Făcu înconjurul încăperii.

- Ai la tine o copie a contractului?

Ben își înclină capul pentru a-și ascunde zâmbetul.

- O am în apartament.

Ea dădu din cap și o porni spre ușă.

- Bine, vreau să văd în ce rahat te-a băgat managerul tău.

Ben nu avu de ales decât s-o urmeze spre holul hotelului. Puțin mai devreme, când îi sugerase să arunce o privire spațiului pentru magazin, nu crezuse că ea va dori s-o facă imediat. Strânseseră resturile de la picnic și se îndreptaseră direct spre hotel.

- Kelly, oamenii din departamentul meu juridic sînt foarte buni și studiază fiecare contract cu multă atenție, îi reaminti el, în timp ce intrau în lift. Introduse cartela pentru unul din cele două etaje cu apartamente de lux.

- Avocații au tendința să vadă numai ce vor ei să vadă sau ceea ce știu că vrei tu să vadă. Nu văd neapărat ceea ce e bine pentru tine, îl informă ea. Crede-mă, mă pricep, pentru că prietena mea cea mai bună e avocat și chiar ea mi-a spus asta. Mi-a spus că gluma cum că rechinii nu-i atacă pe avocați din respect profesional e adevărată.

Ușa liftului se deschise silențios spre un hol pavat în întregime cu marmură, din care se intra direct în camera de zi. Kelly nici nu clipi în fața luxului din apartament. Traversă holul și se îndreptă spre o masă sculptată.

- Dai multe mese, oficiale aici? Se duse la bar, de unde luă

două sticle cu apă minerală, pe care le turnă în două pahare de cristal.

- Nu, dacă pot să le evit. Ben dispăru într-unul din dormitoare de unde se întoarse cu o servietă din piele. Scoase un teanc de hârtii pe care le puse în fața lui Kelly.

- Vei vedea că totul e foarte, legal și în avantajul meu.

Kelly căută în poșetă și scoase o pereche de ochelari pentru citit.

- Poți să-mi dai o foaie de hârtie?

Se adânci imediat în cuvintele complicate din fața ei și nici nu observă când o agendă și un stilou apărură lângă cotul ei.

Ben o urmări în timp ce citea cu atenție fiecare pagină, oprindu-se din când în când pentru a nota câte ceva. Știa că o are acum în față pe femeia de afaceri care probabil intimidase mulți bărbați. Se bucură că el nu putea fi ușor intimidat și se întrebă cum de nu auzise de ea pînă atunci. Fusesse probabil prea ocupat cu extinderea magazinelor pentru a se mai preocupa și de lumea finanțelor. Era o încântare s-o privească, să-i studieze reacțiile feței care de altfel erau puține, dovedind că știe ce trebuie să arate și ce nu. Câte alte fețe ale lui Kelly mai avea de descoperit? Pînă acum descoperise mai mult decît s-ar fi așteptat vreodată de la o femeie.

Lui Kelly îi luă mai mult de două ore ca să studieze contractul. Când termină, își scoase ochelarii și-i puse pe masă. Își încrucișă mâinile în fața ei și luă o expresie serioasă.

- Hai să discutăm despre toate micile și neplăcutele clauze, peste care departamentul tău juridic pare să fi trecut cu vederea, începând fără nici o introducere. Îl informă despre o serie de taxe cuprinse în contract care trebuiau plătite de hotel și nu de către el. Sublinie cu stiloul în însemnările ei părțile cu care nu era de acord, punându-i mereu întrebări.

- N-aveam nici cea mai mică idee cât de puțin știu despre latura asta a unei afaceri, murmură el, impresionat de profunzimea gândirii ei și jenat de cât de puțin se pricepea să-i răspundă la întrebări. N-aș fi crezut că am dat mână liberă oamenilor mei în atâtea probleme, fără ca eu să am habar. Clătină din cap. Cred că de când afacerea s-a extins atît de mult, atenția mea s-a limitat la nivelul companiei în general, fără să mai pot controla ce face fiecare în parte.

Kelly își privi însemnările.

- Primești săptămânal de la personalul tău un raport scris cu ceea ce se întâmplă în companie?

Ben se suci în scaun.

- Îmi dau raportul lunar.

Ea ghici motivul stânjenelii lui.

- Le citești vreodată?

- Cam o dată pe an. Am încredere în oamenii mei. Dacă n-aș avea, n-aș putea părăsi biroul pentru anumite perioade de timp, argumentă el.

- Având în vedere cât de repede s-a dezvoltat afacerea ta, e bine că ai încredere în angajații tăi, dar, de asemenea, trebuie să-i și controlezi înainte de a fi prea târziu. îi ignoră stânjeneala. Nu te critic, Ben. Insist numai asupra unor greșeli pe care și eu le-am făcut în trecut și asupra unor lucruri învățate de la tatăl meu. Unul dintre sfaturile lui a fost acela ca săptămânal, dacă nu chiar zilnic, să cer rapoarte scrise de la toți directorii pentru ca să fiu la curent cu tot ce se întâmplă. Chiar dacă sînt scrise de mână, tot e ceva. Dacă le-ai fi citit de la început, n-ai fi admis unele din clauzele contractuale.

Bătu cu degetul în masă.

- Voi fi sinceră, Ben. Ele nu sînt în favoarea ta. Deși sună bine din punct de vedere legal, nu sînt deloc bune din punctul de

vedere al venitului unei afaceri. Îți vor afecta drastic profiturile, pentru că vei avea de făcut plăți acolo unde n-ar trebui să faci.

Ben clătină din cap.

- Cum de reușești?

Ea ridică din umeri.

- Practic.

- Nu, nu la asta mă refeream. Cum de reușești să mă faci să mă simt ca un idiot, pentru ca în clipa următoare să-mi fletezi orgoliul personal?

Ea zâmbi.

- Din nefericire, nu există situații identice în marile afaceri, așa că o femeie trebuie să învețe încă de la început ce are de făcut. Și, după cum ți-am spus, l-am avut pe tatăl meu ca profesor, din clipa în care a descoperit că ara înclinații pentru finanțe. A fost cel mai bun îndrumător în legătură cu ce trebuie să înveți în plus față de ce am învățat la facultate. Tata m-a învățat câteva lucruri esențiale din domeniul juridic și tot ceea ce e legat de finanțe și contabilitate. Compania mea era implicată în afaceri mari, încât pentru mine contractele de genul acestuia sînt foarte obișnuite. Experiența mea s-a îmbogățit de-a lungul timpului. Începu deodată să se simtă puțin tulburată la gândul că sugestiile ei ar putea avea un efect nedorit. Când se oferise să se uite prin contact, nu se gândise că poate el nu va fi de acord cu sfaturile ei. Totuși, îi zise ferm:

- Nu-mi cer scuze pentru că ti-am spus adevărul.

- De ce să-ți ceri scuze? Întrebă el. Din tot ce mi-ai spus rezultă că o să economisesc niște bani, nu-i așa?

Ea aprobă din cap, arătând preocupată.

- Așa-i.

- Și asta este categoric în favoarea mea?

Spera că nu arăta tulburată de întrebările lui.

Oare omului ăsta nu-i plăceau veștile bune?

- Bineînțeles, răspunse ea.

Ben sări de pe scaun și o smulse de la locul ei. O ridică în brațe și începu s-o învâртеască prin cameră.

- Ben, lasă-mă jos. încep să amețesc, spuse ea rîzînd, înfîngîndu-și degetele în umerii lui ca să-și mențină echilibrul.

O puse jos, dar își păstră mâinile pe mijlocul ei.

- Kelly, îți irosești un incredibil talent ascunzîndu-te aici, cu desenele tale cu tot, cînd ai putea să lucrezi cu mine. Poate că nu ar fi ceva de nivelul a ceea ce ai făcut înainte, dar îți garantez multe și amuzante avantaje.

În clipa în care termină de vorbit și-i văzu expresia înghețată, știu că făcuse o mare greșală.

- Credeam că, după tot ce ți-am spus mai devreme, ai înțeles care sînt sentimentele mele față de lumea afacerilor. Vocea ei calmă era mai tăioasă decît orice ton sarcastic ar fi folosit. își luă ochelarii și poșeta.

Înainte ca Ben să poată da o explicație, ea plecase deja. Privi în jos spre foaia din agendă plină de însemnările ei. Duse paharul la bar și-și privi fața în oglinda ce atîrna în spatele barului.

- Știi ce, prietene, ar trebui să gîndești înainte de a deschide gura asta mare. N-ai mai avea atîtea necazuri, bombăni el, întorcînd capul.

- Tipul ăla de la bar spune că vrea să-ți ofere ceva de băut, zise Del, postîndu-se în fața mesei lui Kelly.

Ea privi în sus, apoi prin încăpere, spre locul pe care-l indicase Del, înclinînd din cap. Un bărbat îmbrăcat cu niște pantaloni subțiri, de culoare albă, și o cămașă de un galben verzui țipător, înclină capul și-i zîmbi, în timp ce-și ridică paharul în semn de invitație.

- Sînt uimită că oamenii nu orbesc cînd privesc la cămașa aia, murmură ea. Nu i-ai spus că nu accept de băut de la nimeni?

Del aprobă din cap.

- l-am spus că ești patronul și că nu bei. Dar a insistat să vin să te întreb dacă totuși nu vrei să beți ceva împreună. Vorbește despre relația cu clienții și alte rahaturi din astea. Voia să vină chiar el să-ți spună, dar i-am zis că n-ar fi o idee bună. Privi urât spre bărbat. De aceea am venit eu.

Kelly își strînse buzele ca să-și înăbușe un zâmbet.

- Del, mă aperi mai bine decît un câine-lup. Fă-mi un serviciu: mulțumește-i și explică-i că stau aici ca să muncesc - atinse cu degetul registrul de pe masă - nu ca să întrețin atmosfera.

Del dădu din cap și se întoarse la bar. Indiferent ce-i spusese noului client, reuși să-i șteargă zâmbetul libidinos de pe față. Acesta se încruntă spre Kelly și apoi se întoarse cu fața la bar.

- Bărbați, murmură ea, întorcându-se la hîrțile ei și pierzându-se în descifrarea mîzgălelilor iui Del.

- Îmi va fi iertat gestul dacă îngenunchea și-mi cer scuze pentru ce-am spus? Pot să mă și târăsc dacă e nevoie.

Kelly își roti pixul printre degete, înainte de a-l pune jos.

- Dă-i drumul, târăște-te. Un bărbat implorînd chiar că-mi face ziua mai bună.

Ben întoarse scaunul și se așeză, punându-și brațele pe spătarul lui.

- M-aș târî, dar am un spate urât. Privi în jur. E o seară plină.

- Obişnuieții de la poker-ul lui Cap'n Jack se opresc întîi pe aici, pentru câteva beri care să le dea curaj. Kelly se aplecă spre el și-i mărturisi: Jack îi servește cu drojdia pe care o face în casă. Cel mai bun lucru care se poate face cu ea e să îndepărtezi petele de vopsea.

- Hei, amice, n-ai aflat? Doamnei nu-i place să fie deranjată. Cuvintele răsunară de-a lungul camerei. Câinele ei de pază mi-a spus asta.

Ben privi spre bar.

- Un admirator?

Kelly se strâmbă.

- Unul din efectele nedorite ale acestei afaceri. Prinse privirea lui Del și-și înclină capul în direcția bărbatului.

Ben privi cu interes cum Del se apropie de bărbat și-i spuse ceva ce-l înfurie. Trânti paharul atât de violent încât barul se cutremură. Se ridică și se îndreptă spre ușa de la ieșire, dar brusc se întoarse și o porni spre Kelly.

Kelly privi și murmură câteva cuvinte nepotrivite pentru o doamnă.

- Impresionant vocabular! o complimentară Ben.

- Intr-un loc ca acesta, folosește. Se lăsă pe spate și privi la bărbatul care se apropia.

- Te crezi grozavă, nu? Îi aruncă acesta batjocoritor, legănându-se de pe un picior pe altul. Te crezi prea bună ca să bei cu mine, dar stai de vorbă cu derbedeul ăsta. Doamnă, câștig mai mulți bani în șase luni, decât faci tu vreodată într-un an. Individul ăsta - arată cu degetul mare în direcția lui Ben - n-are probabil nici un chior.

Ben se ridică.

- Uite ce-i, amice, ți s-a spus să pleci.

- Oh, grozav, un Aussie. De când Mei Gibon a devenit celebru, voi sunteți ca un ghimpe pentru noi.

- Ieși afară și să nu te mai întorci vreodată, îi ordonă Kelly, cu voce calmă.

- Uită-te la el, e un derbedeu!

Ben privi în jur.

- Un derbedeu! bombăni el spre Kelly.

- O.K., acumă chiar că ieși afară! Del apăru în spatele bărbatului și-l apucă de braț. Când bărbatul îi smuci brațul, Del îl înconjură cu amândouă brațele în jurul pieptului și-l strînse atît de tare încât acesta se făcu roșu ca focul.

- Ia-ți mâinile de pe mine! Bărbatul reuși să se elibereze și se întoarse pe jumătate, lovind puternic cu pumnul înspre Del; acesta însă se feri și pumnul ateriză în capul unui pescar ce se uita curios la ce se întîmplă. Pescarul reacționează imediat, dar lovitura îl nimeri pe Ben.

- Oh, nu, nu din nou! gemu Kelly, dându-se rapid la o parte și punând un scaun între ea și cei care se băteau - dintre care, constată ea, făcea parte și Ben.

Zece minute lungi au trecut pînă cînd Harry James, polițistul orașului, împreună cu două ajutoare au venit să calmeze lucrurile.

- Cum a început, domnișoară Andrews? întrebă Harry, odată bătaia oprită, iar bătăușii - inclusiv Ben - duși la închisoare.

Kelly scutură din cap.

- Ceva ca-n filmele lui John Wayne. Unul a încercat să-l lovească pe altul, dar a lovit din greșeală pe altcineva, care a replicat lovind din nou în cine nu trebuia. După care, n-a mai fost chip să-i opresc. Privi în jur la mesele și scaunele răsturnate, la sticlele și paharele sparte, la oglinda crăpată. Dacă idiotul care a început totul plătește despăgubiri, nu fac reclamație.

Harry încuviință în timp ce scria.

- Și dacă refuză?

- Atunci poate fi oaspetele tău cît ai chef să-l ții. Am să vin mai târziu să plătesc cauțiunea pentru Del. Știi că nu suportă claustrarea. Își adună registrele și le puse în servietă, apoi încuie ușa și închise localul.

- Și domnul Wyatt?
- Ce-i cu el?
- Plătești și cauțiunea lui? Nu arăta prea bine când a fost luat de aici.

- Ultimul lucru pe care l-am auzit vreodată ar fi că un ochi vânat amenință viața cuiva.

Se strâmbă la expresia complice a bărbatului. Ar fi trebuit să-și închipuie că toată insula făcea speculații pe seama ei și a lui Ben. Se mai strâmbă o dată și spuse:

- Mă voi mai gândi la asta.

Harry chicoti.

- Fii fericită că nu se-ntîmplă în fiecare seară, își închise agenda. Eu cel puțin sînt.

- Veniți pe insulă, unde găsiți liniște și unde vă puteți relaxa, îi spuse Kelly lui Harry, în timp ce mergea alături de el. Sper că n-o să am localul închis pentru câteva zile. Probabil că toată lumea a aflat ce s-a întîmplat și unii se duc să plătească cauțiunile pentru a-și elibera prietenii și rudele. Vor avea despre ce vorbi un timp.

- Dacă speri că vor vorbi despre bătaie mai mult decît despre tine și Ben Wyatt înseamnă că uiți ce-i important pentru oamenii de aici. Harry zâmbi larg. Cred că Lili deja face pariuri despre când o va cuceri domnul Wyatt pe femeia visurilor lui, care întîmplător ești tu.

- Sper că vei candida la viitoarele alegeri, ca să pot să nu te votez, strigă ea în urma lui.

Simțindu-se puțin nemulțumită de remarcile lui Harry, Kelly se îndreptă spre închisoare. Plăti cauțiunea pentru Del; bărbatul solid arăta spășit ca un copil când părăsi clădirea.

- Nu sînt mai vinovat decît ceilalți, mormăi el. Trebuia să mă aștept că va încerca ceva de genul ăsta.

- Nu e pentru prima oară și amândoi știm că nu e nici ultima, îl liniști ea. Măine începem să curățăm, bine?

El încuviință din cap.

- Știi, Wyatt ăla a făcut treabă bună în timpul bătăii. Nu i-a fost nici o clipă teamă c-o s-o încaseze.

- Del?

- Mda?

- Mai spune un cuvânt în plus despre Ben Wyatt și ești concediat.

El zâmbi larg, nepărând speriat de amenințarea ei.

- În timp ce eram cu toții în celulă, i-a spus tipului ăluia că dacă se mai apropie o singură dată de tine, el personal îi va rupe toate oasele.

Kelly se opri din mers.

- Ar fi trebuit să te las să te chinuiești acolo!

- Domnul Wyatt a spus că dacă tu nu-mi plătești cautiunea, o plătește el.

- Continuă tu în felul ăsta și poți să te întorci la închisoare și să aștepti să-ți plătească el cautiunea, îi spuse ea peste umăr.

- Te duci acasă? întrebă Del.

- Având în vedere seara pe care am avut-o, cred că e cel mai înțelept lucru pe care-l pot face.

În timp ce trecea pragul casei, Kelly își simți mușchii contractați. Își lăsă geanta și servieta pe un scaun și se duse spre bucătărie să-și ia ceva de băut. Când se îndreptă spre terasă, nu fu surprinsă găsindu-l pe Ben deja întins pe chaise-longue.

- Vrei puțină gheață pentru ochi? spuse ea, arătând spre locul care devenise negru-albăstrui. N-am nici o bucată de carne să-ți ofer.

- Nu, mulțumesc, nu e umflat, își schimbă doar culorile. Trebuie să recunosc, Kelly, știi cum să distrezi un bărbat. Nu-mi

amintesc de cînd nu mai m-am distrat așa bine într-o singură zi.

- Din fericire, distracții de genul ăsta nu au loc prea des, spuse ea, așezându-se pe un scaun din apropiere și desfășcând capacul unui wine-cooler.

Era un bețiv ordinar care credea că în prețul unei băuturi intră și alte servicii. O să constate că prețul e mai mare decît se aștepta.

- Cât de mare?

- I-am spus polițistului că dacă plătește despăgubiri nu fac reclamație. Sorbi puțină băutură din sticlă.

Ben gemu, în timp ce durerea i se citi pe față. Kelly îl privi cu compătimire.

- Îmi pare rău că ai picat la mijloc, spuse ea.

- Bușitul poate fi ușor pentru corp, dar nu-i deloc distractiv. Luă sticla din mîna ei și bău cu sete.

- Mai am câteva înăuntru, dacă vrei una pentru tine.

- Nu, mulțumesc, a ta are gust mai bun.

Kelly își îndoi picioarele sub ea în timp ce-l studia, pe Ben. Era mult mai aspru decît bărbații cu care era obișnuită, nu numai fizic - dar și temperamental. Atunci de ce era atît de atrasă de el? Pentru că era ca nimeni altcineva sau doar pentru că tânjea după compania unui bărbat? Ceva îi spunea că era mult mai mult decît vreuna din explicațiile de mai sus.

- Rămâi la cină, spuse ea simplu.

Ben privi spre ea surprins, dar foarte încântat de invitația ei bruscă.

- Mi-ar face plăcere.

Ea nu-și întoarse capul de la privirea lui iscoditoare.

- Și mie.

Capitolul șapte

- Uite, fă ceva folositor, în loc să stai așa, ca o mobilă. Pune masa în timp ce eu pregătesc ceva de mâncare. Kelly trânti farfuriile și tacâmurile în mâinile lui Ben. E un Chardonnay bun în frigider, dacă vrei să faci tu onorurile. Eu am ghinion cu dopurile astea de plută. Nu știu cum, dar pur și simplu le pulverizez în vin. Nu arată prea apetisant.

- Și crezi că eu mă descurc mai bine? Duse totul pe masa de pe terasă și le aranjă, completând aranjamentul cu șervețele colorate.

- Bineînțeles că te descurci. E în firea bărbaților să se priceapă la desfăcutul sticlelor de vin și de șampanie. Râse, în timp ce pune pe grătar fileuri de pește și începu să pregătească o garnitură de spaghete.

- Orgoliu feminin! o necăji el.

- De prima clasă și sînt foarte mândră de asta! spuse ea. Voi, bărbații, aveți parte numai de distracții. Oricine știe că treaba unui bărbat e să curețe rigolele după ploaie, să ducă gunoiul, să aprindă lumânările din pomul de Crăciun, să tundă iarba, adică tot ce e mai frumos, în timp ce noi, femeile, trebuie să ne luptăm cu aspiratorul și să spălăm vasele. Scotoci într-un sertar și scoase un tirbușon pe care i-l dădu lui Ben.

- Cine vorbește de feminism de prima clasă! Voi vă plângeți

că noi, bărbații, vă ținem desculțe, însărcinate și să munciți la bucătărie, în timp ce nouă ne intră în nas și în ochi tot felul de prostii când tundem iarba sau curățăm copacii de crengi.

Comentariul lui Ben se dorise nostim, dar rămase agățat parcă în aer, parcă punându-i pe gânduri. Priviră fix unul la altul câteva secunde lungi. Kelly fu prima care rupse tăcerea, motivând că trebuie să controleze peștele de pe grătar.

- De ce nu te duci să torni vinul, sugeră ea, cu o voce ușoară, dar privind încă în altă direcție. Paharele sînt în dulapul din dreapta. Restul va fi gata în câteva clipe.

Lui Ben nu-i păsa prea mult de mâncare. Voia să cerceteze Ceea ce tocmai se întîmplase. Ar fi vrut ca ea să-i vorbească, să-i spună exact ce gîndește. În schimb, putea vedea cu ușurință acea expresie de închidere în sine de pe fața ei. Se gîndi însă să lase lucrurile așa deocamdată.

- De cînd am venit aici, am mâncat mai mult pește decît am mâncat vreodată, ceea ce m-a surprins, pentru că n-am fost niciodată înnebunită după pește, explică ea, storcîndu-și zeama de lămâie peste bucata ei. Poate pentru că aici poți să-l iei direct din barcă și e mult mai gustos cînd e proaspăt.

- Los Angeles nu e chiar în mijlocul deșertului, sublinie Ben. De fapt, sînt piețe unde se vinde pește chiar din apă, nu-i așa?

- Adevărat, dar e prea mare bătaie de cap să te duci jos, în docuri, numai ca să cumperi pește, și oricum, nu e la fel ca aici. Poți foarte bine să mănânci și la restaurant. Aici, îl cunoști personal pe pescar și târguitul cu el face parte din plăcerea de a cumpăra. La Los Angeles munca și viața sînt luate foarte în serios. N-ai timp numai pentru tine, ca să savurezi totul. După un timp începe să devină puțin cam obositor. Privea fix, în timp ce se juca cu mâncarea de pe marginea farfuriei.

- Sună de parcă ai fi ars pînă la capăt, spuse el. Se întîmplă

multor oameni în poziția pe care ai avut-o. Ai avut noroc că ai scăpat cu mintea întreagă, în timp ce munca și viața ta particulară erau zdrobite în mii de bucăți.

Kelly privi spre el, îngustându-și ochii.

- Ceva îmi spune că ai făcut cercetări suplimentare în ceea ce mă privește. Vocea ei plăcută devenise deodată rece. Ai luat în glumă ceea ce ți-am spus?

- Am fost curios și am încercat să umplu golurile pe care mi le-ai lăsat. Privi în jos la bucata de pește înfiptă în furculița lui și știu exact cum se simțea peștele acela.

- Și?

- Și, ai o reputație impecabilă de om de afaceri, nu promiți niciodată nimic dacă nu te poți ține de cuvânt. Nici un om de afaceri care se respectă nu s-ar lăsa condus de chipul tău frumos, pentru că ar pierde cu siguranță, declară el. Unii spun că singura greșeală pe care ai făcut-o a fost căsătoria. Fostul tău soț pretinde că i se cuvin mai mult de jumătate din bunurile din timpul căsniciei, susținând că el te-a ajutat ca să închei niște afaceri și te-a prezentat multor persoane influente. Dar, din câte am înțeles, el era cel ce avea setul de obiceiuri sociale specifice Hollywood-ului, nu tu. Necazul a fost că i-a mers gura prea departe: nu și-a putut dovedi afirmațiile. Dar în final a primit ce a meritat, pentru că l-ai dat afară din viața ta. Sînt curios asupra unui singur lucru: chiar l-ai pocnit în față pe scările tribunalului? Și apoi l-ai lovit și pe avocat?

Kelly încuviință din cap.

- Dacă vrei cu adevărat să-l enervezi pe un actor îi învinețești locul cel mai de preț: fața. Și, în plus, eu i-am stricat și o lucrare dentară foarte scumpă. N-am înțeles pînă atunci satisfacția pe care o are un bărbat cînd îl lovește pe altul. Mîna m-a durut ore în șir după aceea și aveam degetele vinete, dar a meritat din plin.

Luă paharul și sorbi puțin vin. N-aș ezita s-o fac din nou, dacă aș simți că e necesar. Nu-mi place să fiu controlată, domnule Wyatt. Dacă vrei să afli ceva, întreabă-mă. Dacă refuz să-ți răspund e pentru că n u consider că are legătură cu problemele noastre.

- Ceea ce vrei să spui de fapt este că nu e treaba mea.

Zâmbetul ei se întinse spre ochi.

- Este un alt mod de a pune problema.

Ben se lăsă pe spate în scaun.

- N-am cerut un raport scris despre tine, Kelly. Ceea ce am aflat a fost ceva ce știa multă lume. Recunosc că mă faci curios. Ai un fel de a vorbi foarte direct, neobișnuit în lumea afacerilor, unde se face orice ca să se ocolească adevărul. Sînt obișnuit cu oameni care spun ceva cînd, de fapt, gîndesc altceva. Sînt sigur că ai întîlnit și tu genul ăsta, cel puțin o dată sau de două ori.

- Mult mai mult decît o dată sau de două ori, dar asta nu înseamnă că mi-a plăcut. Dar nu mai contează acum cînd nu mai particip la așa ceva. Garderoba mea de om de afaceri aparține acum altcuiva, mi-am vîndut Jaguarul și i-am dat fostului soț casa. Ce fac acum fac strict pentru mine și sînt foarte fericită cu noul meu mod de viață. Asta-i tot ce contează.

- Deși fugi mereu de viața ta de dinainte.

Ea scutură cu putere din cap la auzul remarcii lui ușor ironice.

- Nu fug de nimic.

Degetele lui Ben se strînseseră pe piciorul paharului.

- Ai fugit pentru că ai crezut că nu poți privi adevărul în față. Ți-a fost frică, Kelly.

Fața ei se contractă de furie.

- Nu mi-a fost niciodată frică de nimic. Accentuă pe fiecare cuvînt în timp ce ochii ei trimiteau săgeți.

- Ți-e frică de lucruri pe care nu le poți controla, insistă el blând. Ai crezut că plecând de acolo nu ți se poate întâmpla nimic rău și nimeni nu va afla că ai și o parte vulnerabilă.

Mâinile ei întinse pe masă se încleștară.

- Ți-am mai spus, nu voiam mila nimănui!

- Nu de milă ți-era teamă, ci de ideea că unora le va păsa de ceea ce ți se întâmplă - și altora nu. Ți s-a părut mai ușor să evadezi, decât să stai și să încerci să afli care îți sînt prietenii adevărați atunci când ai nevoie de ei. Ceea ce ai făcut nu e ceva greșit, Kelly. Și nu pot spune că nu mă bucur că ai fugit. Întinse mîna peste masă și o acoperi pe a ei. Pielea ei era rece ca gheața. Sînt fericit că te-ai oprit când ai ajuns aici. Altfel, s-ar fi putut să nu te întîlnesc. Putem spune că soarta a lucrat în favoarea noastră.

- „Soartă” e un cuvânt și nimic mai mult.

- Așa credeam și eu înainte. Dar nu mai cred. Mai ales acum cînd se pare că toți de pe insulă ne privesc și așteaptă să vadă ce se va întâmpla, sperînd într-un deznodămînt cât mai fericit.

- Asta pentru că oamenii de aici cred că toată lumea trebuie să fie îndrăgostită. Sînt prea mulți francezi stabiliți aici. E bine știut că dragostea ocupă un loc important în stilul lor de viață. Buzele ei se contractară nervos.

Ben se ridică de la masă și merse spre scaunul ei. Printr-o răsucire a mîinii o ridică în picioare și o conduse spre marginea terasei unde de pe chaise-longue aveai o imagine splendidă a oceanului. Se așeză și o trase și pe ea pînă cînd corpul ei se arcui după al lui.

- Vasele. Kelly își mișcă corpul pentru a găsi o poziție mai comodă.

- Nu pleacă nicăieri. Îi luă capul în mîini și-l lipi de pieptul lui. Am avut o zi agitată și merităm câteva clipe de liniște. Pe

lângă asta, îmi place să te țin în brațe.

Ea-și întoarse capul pentru a-l putea privi în față. În lumina lunii trăsăturile lui colțuroase păreau argintii.

- Nu renunți niciodată, nu-i așa?

Zâmbetul lui o încălzea.

- Nu, niciodată. Numește-o încăpățănare de australian. Îi datorez nenumărate bătăi în timpul școlii. Mama era expertă în bandajat tăieturi și zgârieturi și în oblojitul ochilor vineți. Nu m-a certat niciodată pentru că am venit acasă cu hainele rupte. M-a îmbrățișat numai și mi-a spus că e mândră că mă lupt pentru părerile mele. Mi-a mai sugerat să iau niște lecții de box.

- Cred că mama ta e o femeie minunată.

- Un adevărat stâlp al familiei. Ben își strânse brațele în jurul lui Kelly. O să-ți placă.

- Ești din nou sigur pe tine. Închise ochii. Băgăciosule!

- Încă un punct câștigat pentru mine. De data asta ai spus-o afectuos. O sărută pe o sprânceană, apoi dedesubtul ochiului stâng. Încep să mă apropii de tine, nu-i așa?

- Încet ca un virus, îi replică ea, dar nu era pic de supărare în vocea ei, în timp ce buzele i se arcuiau într-un zâmbet cald. Nu-și amintea când se simțise ultima dată atât de relaxată în prezența unui bărbat. Ideea ca un bărbat s-o trateze cu atât de multă dragoste era încă ceva nou pentru ea.

- Michael credea că tot ce avea de făcut era să zâmbească și orice femeie îi va cădea în brațe, își închipuia că imaginea pieptului lui masculin și a dinților albi strălucitori compensează faptul că nu era atât de bun în pat. Chicoti brusc. Nu pot să cred că am spus așa ceva! Probabil că am băut prea mult vin.

Brațele lui se strânseseră în jurul ei.

- Mulțumesc că mi-ai dat de înțeles în felul tău specific că nu te-a satisfăcut niciodată.

Kelly își schimbă poziția pînă cînd ajunse întinsă lângă el, cu mâinile încrucișate în față și bărbia sprijinită de pieptul lui.

- Deși în general am un mod direct de a vorbi, ăsta e un subiect pe care nu-l prea discut. Nu pentru că ar fi ceva dureros. Nu mai sînt îndrăgostită de el pentru simplul motiv că n-am fost niciodată. Cred că, la un moment dat, cînd am simțit că e timpul să mă așez la casa mea, el era prin preajmă. A fost și atracție fizică, dar nu dragoste, ceea ce nu i-a dat sorti de izbîndă încă de la început. Divorțul a durat mai mult chiar decît căsnicia însăși. Nu-i de mirare că am simțit nevoia să las totul și să plec.

El își plimbă palma în sus și în jos pe spatele ei simțind cum tensiunea dispare încetul cu încetul.

- Am avut astăzi o discuție cu cei de la departamentul meu juridic și cu directorul hotelului. Contractul va suferi câteva modificări înainte de a-l semna, și asta mulțumită ție.

- Ce pot să spun? Sînt un geniu! Povestește-mi despre casa ta, îl rugă ea, cu o voce somnoroasă.

- Care din ele? Am o casă frumoasă în Sidney, cu vedere la apă. E mai mult din sticlă, foarte modernă, cu tot ce ai nevoie. Și mai am una departe, într-o zonă puțin populată, unde am oi și cai, și unde pot călări cât vreau fără să întîlnesc pe nimeni, îi spuse el, mângîind-o încă drăgăstos pe spate. Se întrebă cât mai avea pînă să înnebunească, simțind greutatea și splendoarea trupului ei peste el.

- Ferma ta are o grădină cu flori?

- Ar trebui să am pe cineva care să stea tot timpul acolo pentru a îngriji florile, iar eu nu mă duc decît cînd am câteva zile libere, ceea ce nu se-ntîmplă prea des, explică el. Dar am de gînd să mă retrag acolo.

- ăsta e unul din primele lucruri care mi-au plăcut aici. Peste tot sînt flori luxuriante care miros atît de dulce. Și mai e modul

în care oamenii știu să se bucure de viață! Nimeni nu se grăbește la întâlniri sau la prânzuri de afaceri. Nimănui nu-i pasă dacă va fi promovat după atingerea țelului propus, sau cât de ușor i-a fost pînă a realizat ceva. Eu, practic, am moștenit partea mea din companie la moartea tatei dar, totuși, a trebuit să demonstrez că pot păstra locul ăsta. A trebuit să muncesc mai mult ca oricine pentru asta. Știi, femeilor nu li se permite nici o slăbiciune. N-aveam voie să am dureri de cap, ciclu sau o zi proastă. Râse sec. Nu-i de mirare că eram așa de epuizată cînd am venit aici.

- Dar acum ești o altă femeie! O femeie care se îmbracă cu haine obișnuite și care înoată goală în ocean noaptea târziu, fără să-i pese dacă o vede cineva. Care~și desenează visele pe pânză pentru a le împărtăși altora.

Ea își ridică capul suficient de mult pînă reuși să-i atingă bărbia cu buzele. Pielea lui aspră ca nisipul îi excita simțurile. Gustul ușor sărat o tenta să încerce mai mult. Deși era cunoscută ca fiind agresivă în afaceri, Kelly nu era obișnuită să fie așa cu un bărbat. Dar acum era diferit, pentru că-l simțea pe Ben conducând-o în tăcere. Degetele ei trasau linii la întâmplare pe pieptul lui. Îi masă sfîrcul, simțindu-l cum se întărește pe sub cămașă, începu să-i desfacă nasturii și să-i dea la o parte cămașa, pentru a-i simți pielea.

- Pielea ta e întotdeauna atît de caldă, șopti ea, punându-și o palmă pe pieptul lui și simțind părul aspru înțepându-i pielea. Observă cum respirația i se accelerează în timp ce mîna ei descria mișcări circulare pe abdomen. De parcă ai avea o sobă ce arde în interior.

- Aș spune mai degrabă că are legătură cu tine, dragoste, spuse el răgușit. Mă faci să fierb pe dinăuntru.

- Chiar? Buzele ei urmau traseul descris de palmă.

- Știi bine că da.

- Și te plângi?

- Numai dacă te oprești. O apucă de umeri și o trase spre el pînă cînd îi întâlnește privirea. Simți că-și pierde orice speranță cînd văzu rîsul jucăuș din ochii ei.

- Sper că-ți dai seamă că nu sînt doar un obiect de joacă pe care-l arunci deoparte ca pe-un pantof uzat.

- Nu-ți face griji. Promit să țin cont totdeauna de tine, toarse ea, zgâriindu-l cu unghiile pe pieptul gol.

- Asta e bine, pentru că aștept de la tine să-mi satisfaci toate dorințele, continuă el, cu vocea încă ușor decepționată, de care ei îi plăcea atît de mult. Asta înseamnă o familie numeroasă, să spunem patru sau șase copii, Am preferat întotdeauna numerele cu soț.

- Șase? Exclamația ei fu urmată de rîs. Asta înseamnă cincizeci și patru de luni de graviditate!

- Bineînțeles, o să fie și pauze între copii. Pentru a avea timp să ne tragem sufletul, continuă el.

- Cât ești de generos!

Lui Ben nu-i scăpă sarcasmul din tonul ei.

- Unul dintre dormitoarele pentru oaspeți e excelent luminat, așa că l-am putea transforma ușor în camera ta de lucru, își continuă el ideea, nescăpându-i intenția ei deloc ascunsă de a-l înnebuni în timp ce-și freca șoldurile de ale lui în mișcări circulare. N-ar fi nici o problemă să instalăm un luminator dacă ți-ar plăcea.

- Ești din nou încrezut, îl avertiză ea fără căldură în voce. Nu încetezi niciodată, nu-i așa? Deodată, ea realizează că nici n-ar fi dorit ca el să înceteze. Postura de Kelly - femeia era ceva nou pentru ea. Și era ceva ce-i plăcea.

- Îmi place să planific totul dinainte. Ben se mișcă atît de încet, încât Kelly nici nu-i bănuiește intenția pînă cînd se trezi

întinsă de-a lungul chaise-longue-ului, cu el peste ea, șoldurile lui potrivindu-se atît de bine cu ale ei. El o luă în brațe.

- În afară de asta. De vreme ce nu ești genul de femeie care cedează ușor, va trebui să te conving ce pradă minunată sînt și că nu poți trăi fără mine. Sînt chiar dispus să fiu sclavul tău sexual. Zâmbi, descoperindu-și dinții albi.

Degetele ei își croiau drum printre firele lui de păr mătăsoase de pe ceafă.

- Hmmm, ideea ta e îngrozitor de trăsniță, șopti ea. Și interesantă. Va trebui să suporti eșarfe de mătase și pene multicolore de vreme ce ești sclavul unei femei.

- Nu sînt obișnuit să cedez în fața dorințelor unei femei, dar s-ar putea să mă convingi să încerc orice, îi șopti el în timp ce mușca din lobul urechii. Atît timp cît tu ești posesoarea eșarfelor și a penelor. Sau ai putea să mă legi de pat cu eșarfe de mătase și să porți numai penele. M-ai înnebuni, dar nu m-ar deranja.

- Penele mă fac să strănut. Trebuie să găsesc altceva cu care să te provoc.

- Mi-ar plăcea. Cu ce altceva m-ai putea înnebuni? Ai putea purta doar jartiere, ciorapi, și tocuri înalte. Întotdeauna am crezut că ciorapii ăia negri - plasă, pe care îi poartă servitoarele franțuzoaice la fuste scurte, sînt foarte sexy.

- Nu-mi amintesc să fi văzut nici o servitoare franțuzoaică îmbrăcată cu așa ceva, se gîndi ea, savurînd acest joc sexual. Deși, dacă mă gîndesc bine, am văzut una acum câțiva ani într-o piesă de teatru purtând ceva de genul ăsta.

- N-ai văzut nici una în realitate și pretinzi că ai trăit în California! o necăji el, trăgînd-o cu dinții ușor de lobul urechii. Îmi închipuiam că micuțele servitoare franțuzoaice atît de sexy sînt obligatorii acolo.

Rezerva ei de aer devenea din ce în ce mai limitată și simțea moleșeală în genunchi. Era mulțumită că stătea culcată.

- Nu prea ieșeam, în afara obligațiilor de afaceri.

- Ai dus o viață pustie, Kelly. îndatoririle de afaceri sînt folositoare numai într-un singur sens. Altfel te poți duce la fel de bine la dentist, pentru o extracție dentară, în timpul liber.

Kelly încruntă ușor din sprâncene, amintindu-și parcă ceva.

- Mă surprinde că n-ai discutat nimic despre noul tău boutique în seara asta, având în vedere cât e de important pentru tine.

El păru surprins.

- Trebuia?

Ea ridică din umeri.

- Păi, mâine ai întâlnirea cu proprietarul și cu directorul hotelului pentru a finaliza contractul. Credeam că vrei să vorbești numai despre asta.

Ben se dădu înapoi. Pe fața lui se citea furie și confuzie.

- Mă aflu pe o insulă tropicală, țin în brațe o femeie frumoasă și tu crezi că am de gând să vorbesc despre afaceri? N-am de gând să las să se piardă această atmosferă plină de romantism, de lumina lunii și briza oceanului! Acordă-mi puțină încredere, Kelly! Am într-adevăr priorități și în ceea ce mă privește afacerile sînt undeva departe pe listă în momentul de față.

Ea îi studie trăsăturile, uimită de cât de ușor îi putea citi emoțiile, de parcă l-ar fi cunoscut de mult timp. Uneori așa și simțea. Se mira cum de-a ajuns atît de departe în afaceri cu o față atît de deschisă.

- Cine spune că afacerile mele sînt ca o carte deschisă?

Abia atunci realizează că-și exprimase gândurile cu voce tare.

- Sînt numai surprinsă cât de ușor ești de citit.

- Poate că tu faci parte dintre pușinii care mă pot citi atît de

ușor, sublinie el. Și dacă se-ntîmplă așa, nu sînt decît câteva motive.

Știa că n-ar trebui să-ntrebe, dar nu se putu abține.

- Și care sînt acele motive?

El ridică un deget.

- Unu, pentru că eu îți permit acest lucru. Doi, pentru că oricât de nebunesc ar suna, suntem două suflete destinate să fie unul.

Ultimele cuvinte fură rostite în șoaptă, în timp ce gura lui se lipi de a ei.

Fu unui din puținele momente din viața lui Kelly cînd nu mai avu ce să spună. Se temea că el ar putea avea dreptate. Se temea că dându-i-se lui Ben în felul în care el o dorea, viața ei s-ar schimba atît de ireversibil încât n-ar mai fi niciodată la fel ca înainte.

Capitolul opt

- Kelly doarme și nu poate să răspundă acum la telefon. La semnalul sonor, lăsați-vă numele și un număr de telefon; ea vă va suna cînd va reuși să se trezească, bombăni Kelly în receptor, supărată că fusese trezită din somnul în care căzuse abia spre ziuă.

„Beep.“

- Nu te juca, cherie, se auzi vocea melodioasă a lui Lili, urmată de un hohot de rîs. Am sunat să-ți spun că a sosit un pachet pe numele tău cu avionul de dimineată. Drăguță cum sînt,

l-am acceptat în locul tău.

Kelly se uită strâmb, în timp ce se chinuia să descifreze cifrele indicate de acele ceasului. Nu putea crede că era trecut de zece! Rar dormea atât de târziu.

- Nu aştept nimic, cel puțin pentru următoarele două săptămâni.

- Nu cred că ăsta e ceva ce aşteptai, replică Lili. După cum ți-am spus, am primit pachetul în locul tău. Te rog vino, ca să pot vedea și eu ce e înăuntru.

- Lili, dar încă nu m-am trezit, protestă Kelly, rezistând impulsului de a-și pune perne pe cap și a continua să doarmă. Ești liberă să deschizi pachetul și să-mi spui ce este dacă ești așa disperată să știi. În afară de asta, probabil e ceva de la Elaine. Amintește-ți de cremele pe care mi le-a trimis ultima dată, destinate a-ți îngriji pielea pentru următorii zece ani și care s-au dovedit a fi un sprijin de numai șase luni. Probabil e un nou pachet cu astfel de creme, pe care voi fi bucuroasă să ți le dau ție.

- Mă îndoiesc că pachetul ăsta are ceva de a face cu îngrijirea pielii, excepție făcând cazul în care ar fi un preparat special, ce necesită păstrare la gheață, încheie Lili.

Păstrare la gheață? Kelly sări din pat.

- Lili, te rog, n-am dispoziție pentru ghicitorile tale.

- Atunci scoală-te odată, îmbracă-te și vino până aici să vezi ce surpriză ai. Nu deschid corespondența oamenilor nici chiar atunci când ei mi-o permit. Lili închise înainte ca ea să mai poată spune ceva.

Kelly puse receptorul jos și se trânti din nou între perne. Încăpățânându-se, se întinse în pat și închise ochii. Trecură câteva secunde până îi deschise din nou. Înjură și dădu așternuturile la o parte. Lili avea dreptate. Voia să știe ce era în pachet. Mai ales ce putea fi păstrat la gheață. „Elaine, dacă iar

sînt creme pentru îngrijirea pielii, jur că iau primul avion spre Los Angeles și te forțez să mănânci conținutul fiecărei cutiute și al fiecărui tub în parte“, murmură ea către prietena ei de departe. Se sculă și se îndreptă spre baie. Un duș era tot ce o putea trezi.

Trecuse puțin mai mult de o oră cînd Kelly deschise ușa magazinului lui Lili. Deși fusese gata în mai puțin de jumătate de oră, luase micul dejun foarte tihnit, băuse câteva cești de cafea, ca să nu dea senzația că s-a grăbit. Ceva în vocea lui Lili îi stârnise curiozitatea, dar nu avea de gând să o arate.

- Îmi pare bine că ți-ai făcut timp în cele din urmă ca să vii pînă aici, o întâmpină Lili, trecând printre perdelele mătăsoase de culoare roz-sidefiu ce separau magazinul de camera din spate.

- Nu ai menționat că ar fi o urgență. Kelly păru interesată de multitudinea de sticlute din cristal pentru parfum. Sînt noi? Arată adorabil. Îmi place în mod special asta neagră.

- Nu sînt noi și tu știi asta. Vino cu mine. Fără să se uite înapoi, Lili dispăru, convinsă că va fi urmată de Kelly. În mod intenționat nu te-ai îmbrăcat cu ceva mai ca lumea, spuse Lili exagerându-și dezaprobarea din privire în timp ce studia șortul decolorat și tricoul iui Kelly.

- Insistentă, foarte insistentă, bombăni Kelly, urmînd-o.

Lili arătă spre o cutie mare de carton, îngrămădită într-un colț.

- Nu cred că ăsta e de la Elaine, declară Kelly, citind adresa de pe etichetă și negăsind trecută identitatea expeditorului. Mai ales că ea de obicei sună ca să mă anunțe că mi-a trimis ceva.

- Un iubit de demult, poate? Lili stătea într-un mic fotoliu de catifea de lângă birou.

Kelly își dădu ochii peste cap.

- Mă îndoiesc. Iar tot ce ar putea să-mi trimită Michael ar fi o citație de la tribunal. Citi indicațiile de pe cutie. Dar ce e cu gheața?

Lili se aplecă și-i întinse un cutter.

- Nu există decît un singur mod de a afla.

Kelly tăie cu grijă banda care lipea cutia și apoi o deschise. Un strigăt de încântare îi scăpă de pe buze, în timp ce privea înăuntru.

- Nu-mi vine să cred! Și gheața a fost pusă ca ele să nu se topească. Scoase afară o cutie, apoi alta. Deschise una din cutii și luă din ea ceva învelit într-un plastic argintiu. Rupse repede plasticul și mușcă din bomboana de ciocolată.

Lili privi disperată.

- Dulciuri pentru micul dejun?

- Nu orice fel de dulciuri - Goo Goo Clusters! spuse Kelly cu gura plină de amestecul de caramel, alune și ciocolată cu lapte. Sînt bomboanele

mele preferate. Se opri. Și foarte puțină lume știe asta. Le privi uimită. Mult mai romantic decît niște flori, murmură ea, ridicându-și capul. Ben știe ce mult îmi plac și le-a cumpărat pentru mine, fără nici un fel de indiciu că ar fi de la el. Nu înțelegi?

Lili îi zâmbi cu toată fața.

- Sînt femeie. Bineînțeles că înțeleg. Și sînt bucuroasă că și tu înțelegi.

- Mi-ar fi putut trimite grămezi de flori, dar ele nu ar fi însemnat cine știe ce, pentru că flori se găsesc peste tot pe insulă. Iar bomboanele scumpe de ciocolată nu sînt chiar genul meu. Dar astea, astea nu le găsești oriunde, explică ea.

- Dacă nu te-aș cunoaște așa de bine, aș spune că ești îndrăgostită de el.

Mâna lui Kelly încremeni, în timp ce ducea restul de bomboană spre gură.

- Oh, nu. Asta-i ceva ce nici nu intră în discuție. Își ridică

ambele mâini, de parcă s-ar fi apărat de ceva. Apoi strânse în grabă cutia cu bomboane și se ridică. .

- Mulțumesc că ai primit pachetul în locul meu. Ți-aș lăsa câteva bomboane ca răsplată dar, din păcate, asta e ceva ce nu împart cu nimeni. Treci pe la mine mai târziu și o să-ți dau unul din noile

tricouri. Are desenat un pastel cu o cascadă. Pictase acea scenă după dimineața petrecută cu Ben la picnic. Dar în nici un caz nu i-ar fi spus-o lui Lili. Prea făcea caz de toată povestea asta!

Kelly puse cu grijă pachetul în jeep-ul de afară. Lili o urmă.

- Nu-mi pasă ce spui. Eu știu ceea ce vād. Voi doi o să aveți copii frumoși, strigă ea după Kelly. Și eu vreau să fiu nașa lor.

Kelly ambală atît de tare motorul, încât se temu să nu se strice ceva.

- Nu te aștepta la așa ceva! îi strigă ea.

Lili nu încetă să zâmbească.

- Vom mai vedea, murmură ea, întorcându-se în magazin.

Kelly își depozită repede comoara în frigider și apoi sună la hotel. I se spusese însă că domnul Wyatt e într-o întîlnire de afaceri. Lăsă un mesaj, ceea ce i se păru cel mai bun lucru.

- La treabă, doamnă, își ordonă ea, îndreptându-se spre camera de lucru. La urma urmei, ai un contract pe care trebuie să-l respecti.

Nu-i trebui mult pentru ca să se piardă în ceea ce desena. Începu să schițeze pe un tricou de culoarea untului cu o pensulă plină de vopsea în nuanța bronzului. În timp ce lucra își mișca ritmic șoldurile în ritmul muzicii de pe compact-disc. Pierdu orice noțiune a timpului concepând noile desene. Din cînd în cînd, se dădea câțiva pași înapoi pentru a-și admira munca.

- Ai făcut o treabă grozavă, Andrews, se lăudă ea.

- Eu întotdeauna am spus asta.

Kelly se întoarce și-l văzu pe Ben stând sprijinit de ușa ce dădea spre plajă.

- Am sunat, dar cred că n-ai auzit, îi explică el. La început, am crezut că nu ești acasă, dar apoi am auzit muzica și mi-am zis să încerc.

Ea-i făcu semn cu mâna.

- Vino să vezi ce opere de artă am creat pentru magazinul tău. Dacă eu spun asta, înseamnă că sînt cu adevărat bune.

Ben intră în cameră și se uită în jur la tricourile ce atârnavă prin cameră. Unele aveau abia câteva linii schițate, altele erau terminate. De data asta nu mai erau scene de pe plajă sau peisaje tropicale. Cele mai multe aveau desene geometrice, în culori fie pastelate, fie sclipitoare. El privi tricoul de culoarea untului cu care Kelly începuse lucru! admirând îmbinarea nuanțelor de bronz-auriu și arămiu.

- Astea sînt nemaipomenite, șopti el, atingând mânecile unui tricou decorat pe margine cu stelute de culoarea cuprului. Foarte îndrăzneț, excitant și senzual. Își ridică privirea și ochii lui îi întâlneau pe ai ei, cu o căldură evidentă, Ca și cea care le-a creat.

Ea nu se feri de privirea lui. Oare ce-o făcuse să creadă că va putea nega ceea ce simțea pentru bărbatul acesta? De ce încercase acest lucru, cînd în adîncul ei nu o dorise niciodată cu adevărat.

- Am vrut să fac ceva diferit.

- Și ai reușit. Dădu drumul la tricou pentru a o putea apuca și a o trage spre el. Mai mult chiar.

Brațele lui Kelly găsiră cu ușurință locul firesc în jurul gâtului lui, unde degetele ei puteau să se încurce printre firele mătăsoase de păr de pe ceafă.

- Atunci, îți place ceea ce vezi? îl întreabă ea răgușit, în timp ce-și legăna șoldurile într-un fel provocator.

Măinile lui se opriră pe mijlocul ei.

- E ceva mai mult decît atît. Mult mai mult. Dar ai ştiut asta de la început. Iubito, dacă continui așa, o să obții mai mult decît ai sperat.

Ea se opri din legănat, dar nu se mișcă de lângă el, rămânând cu șoldurile lipite de ale iui. Își lăasă capul pe spate.

- Ți-am mulțumit pentru Goo Goo Clusters?

- Încă nu.

- Atunci îți mulțumesc acum. Știi într-adevăr cum să ajungi la inima unei femei, domnule Wyatt. Ultima dată am mâncat așa ceva acum două luni, așa că mi-ai făcut o surpriză minunată.

Cumva, am simțit că te vei bucura mult mai mult decît pentru niște fiori sau o cutie de bomboane obișnuite.

Își aplecă capul și simți parfumul ușor pe care îl răspândea pielea ei.

- Știai că pielea ta strălucește ca lumina lunii? Spune-mi, peste tot miroși așa minunat? murmură el.

- E din cauza loțiunii pe care o folosesc. Este îngrozitor de scumpă, dar cred că o merit. Începu să râdă. Ben interpretează asta în modul cel mai bun cu putință. Gura lui o acoperi pe a ei pentru un sărut ușor.

- O să-mi notez cum se cheamă și îți voi cumpăra o iadă întreagă, șopti el printre buzele ei deschise.

Kelly se dădu înapoi.

- Bomboane poți să cumperi câte vrei. Loțiunea de corp mi-o pot cumpăra și singură, spuse ea pe un ton dulce, dar ferm.

El devenise deja expert în a ști că făcuse o gafă.

- Din nou m-a luat gura pe dinainte?

- Nu, dar eu îmi am regulile mele și sînt lucruri pe care nu-mi place să mi le cumpere un bărbat, chiar atunci cînd vrea să mă câștige.

Ben zâmbi, fără a fi supărat de cuvintele ei. El știa prea bine deja ce independentă era Kelly și că nu era genul de femeie pe care s-o câștiga cu daruri.

- Scumpa mea doamnă, mă îndoiesc că un camion plin cu diamante și smaralde ar putea să-ți câștige afecțiunea, spuse ei zâmbind.

- Ai stil, nu glumă! declară ea. Dar s-ar putea să te înșeli - un camion plin cu diamante și smaralde ar putea să mă miște puțin, medită ea înclinându-și capul. Eu nu te opresc să încerci.

Ceea ce Ben ar fi dorit să încerce în clipa de față era să o ducă în cel mai apropiat pat. Respiră adânc, de câteva ori.

- M-am gândit să mergem la un picnic pe partea cealaltă a insulei și apoi să înotăm.

În ochii ei se citi bucuria, dar brusc aceasta dispăru.

- Am încă atât de mult de lucru, murmură ea privind prin cameră. De obicei îmi propun să lucrez un anumit număr de articole într-o anumită perioadă de timp și acum sînt puțin în urmă. Ar fi minunat Ben, dar nu pot. Nu azi.

- Chiar dacă spun că nu-mi pasă dacă o parte din marfă e livrată mai târziu? o ademeni el. N-am fost niciodată sclavul timpului.

Ea scutură ușor din cap.

- Nu fac afaceri în felul ăsta. Chiar dacă locuiesc pe o insulă tropicală care își are propriile ei coordonate temporale, eu totuși ader la unele mai convenționale. Dar am putea negocia un compromis.

Speranțele lui reînviară.

- Eu sînt dispus.

- Un picnic la cină, în loc de unul la prânz. Mă ocup eu de mâncare, dacă aduci tu vinul.

Cină, întuneric, puțină lumină de lună... Da, erau niște

avantaje, se gândi ei.

- La ce oră să vin să te iau?

Kelly privi în jur, cântărind cât mai avea de făcut pînă la sfârșitul zilei de lucru și adăugând și un timp pentru curățenie.

- Vino la șapte, spuse ea, punându-i mâinile pe piept și împingându-l blând afară din cameră. Și acum pleacă și lasă-mă să lucrez ca să pot termina la timp!

Ben o sărută profund înainte de a pleca. Odată dispărut, Kelly se sprijini de masa de lucru, ținându-se strâns, în timp ce genunchii îi tremurau.

- Cred că în sfârșit am aflat ce înseamnă cu vântul „fierbinte”. Tipul e mortal.

Ben considera punctualitatea o virtute, mai ales cînd era vorba de o femeie frumoasă. Ajunse în fața ușii lui Kelly cu două minute înainte de șapte, întrebându-se dacă fusese așa nerăbdător și cînd era adolescent. Se cam îndoia de așa ceva.

- Vii înăuntru sau nu te-ai trezit încă? Vocea amuzată a lui Kelly îi aduse la realitate. Cina noastră, după cum am promis. îi băgă sub nas un coș de picnic plin, apoi închise ușa după ea. Mi se pare mie, sau ai așteptat atît de mult pînă să-ți deschid că ai căzut în transă?

El se strîmbă.

- Mai degrabă aș spune că priveam înapoi la tinerețea mea nebună, recunosc el, și mă întrebam dacă am fost vreodată atît de nerăbdător la o întîlnire.

- Și?

- Și mă îndoiesc, de vreme ce atunci n-am cunoscut nici o fată ca tine.

Privi la ea, minunându-se cât era de frumoasă. Purta o rochie fără bretele, în tonuri de bej și maron, stropită în partea de jos cu puncte de culoarea scorțișoarei. își răsucise părul în vârful

capului într-un nod lejer, prins Într-o agrafă în formă de Carapace de broască țestoasă, pe care orice bărbat cu sângele aprins ar fi fost tentat să o deschidă. Și sângele lui Ben nu putea fi mai încins de atât. Îi apucă mâna, împletindu-și degetele cu ale ei, în timp ce în cealaltă mână ținea coșul de picnic. Ieșiră din casă și se îndreptară spre jeep.

- Nu ai fi vrut să mă cunoști atunci, declară ea.

Eram cam prostuță în adolescență, continuă, în timp ce el o ajuta să urce în jeep. Eram osoasă, numai coate și genunchi, și purtam bretele. Nu știu ce s-ar fi întâmplat cu mine dacă mama nu m-ar fi dat la un curs de gimnastică, unde ni s-a spus că fetele înalte și deșirate ca mine pot fi de fapt niște lebede grațioase sub învelișul de rățușcă urâtă.

- Nu mi te pot imagina-nesigură pe tine. Din prima clipă când mi-au căzut ochii pe tine am văzut o femeie sigură pe ea, care n-ar permite nimănui să-i stea în cale.

Kelly râse și scutură din cap.

- Acum, da. Cu mult timp în urmă eram departe de a fi așa. Eram singura fată mai înaltă decât toți băieții din clasă și mereu mă împiedicam în picioarele mele prea lungi. Un instructor de la școala aceea mi-a fost de mare ajutor; m-a învățat să merg fără să mă împiedic și m-a făcut să înțeleg că a fi înaltă nu-i ceva chiar atât de rău, mai ales când ai în preajmă băieți mai înalți ca tine. Părinții mei îmi spuneau același lucru, dar credeam că-mi spun asta numai pentru că sînt copilul lor. După un timp am realizat că aveau dreptate.

Se opri, arătând deodată stânjenită.

- Sînt convinsă că nu te așteptai să bat câmpii în felul ăsta.

El își puse mâna pe mâinile ei.

- Cum altfel ne-am putea cunoaște unul pe altul? Crede-mă, o să vină vremea când îți voi povesti și eu despre faptele mele mai

puțin admirabile.

- Ca de exemplu? îl întrebă ea, așa cum el de altfel și sperase.
Ben răsuci cheia în contact și demară.

- Ca de exemplu, de vremea când aveam zece ani și am închis armăsarul unchiului meu în grajdul cu iepele premiate.

Kelly rămase cu gura căscată.

- Oh, nu!

- Oh, da! Tata a avut grijă să nu pot sta în fund pentru o vreme, spuse el cu un aer trist. Tot restul vacanței am curățat grajdurile iepelor, dar nu m-am mai apropiat de un cal. În final, făcusem niște mușchi grozavi.

- După care, sînt sigură, erau înnebunite toate fetele, comentă Kelly, indicându-i un drum desfundat. Ia-o pe acolo. E un drum plin de gropi pentru că nu e prea umblat, dar duce la o fâșie de plajă care e unul din secretele cel mai puțin cunoscute ale insulei.

Ben privi cu atenție prin parbriz.

- Ești sigură că e un drum?

- Nu fii așa sceptic. Ți-am spus: e unul din secretele insulei, neștiut de turiști.

Ben începu să râdă și scoase un geamăt când jeep-ul trecu peste primele gropi. Măinile i se încleștară pe volan.

- Ești sigură că merită? țipă el.

Ea se prinse cu mâinile de bord pentru ,a-și păstra echilibrul.

- Vei vedea singur în curând.

Jeep-ul era aruncat dintr-o parte în alta, zdruncinându-și pasagerii, în timp ce Ben încerca fără succes să ocolească gropile de pe drum.

- Nici o plajă nu merită așa ceva, mormăi el, încetinind când văzu că drumul pur și simplu dispare din fața lor.

- Oh, ba da.

Kelly coborî și-i făcu semn cu mâna.

- Du-te și vezi, și spune-mi dacă prețiosul tău fund nu a meritat câteva vânătași pentru a vedea așa ceva.

Ben se îndreptă spre direcția indicată de ea.

Făcând câțiva pași realizează că drumul se pierduse în nisip și auzi zgomotul valurilor.

- Ei, ce zici? A meritat toată zdruncinătura? întrebă Kelly din spate.

El nu se întoarce. Privea uimit la imaginea din fata ochilor, o imagine pe care o mai văzuse o dată - pictată pe geanta de pânză a mamei lui. De multe ori admirase munca lui Kelly, dar nu știuse niciodată că imaginile desenate existau în realitate.

- Oh, da, spuse el cu răsuflarea tăiată. Merită chiar mai mult.

Capitolul noua

Fără să-și poată dezlipi privirea de la peisajul de ilustrată din fața lui, Ben se așează și-și scoase pantofii de pânză pe care-i purta.

- Cred că nimeni n-o să se plângă dacă ne lăsăm pantofii aici. Îi puse la marginea nisipului.

- Până acum n-au fost reclamații, pentru că broscuțele de pe insulă se culcă pe înserat. Veni lângă el aducând cu ea o pătură. N-am vrut să te simți nefolositor, așa că am lăsat coșul și vinul în mașină, ca să le aduci tu.

Lui Ben nu-i venea să se dezlipească de imaginea idilică din fata lui.

- O.K., murmură el, înainte de a se îndrepta spre mașină.

Cînd se întoarse ducând coșul și sticlele cu vin, o găsi pe Kelly îngenunchată în mijlocul păturii, netezindu-i marginile. Îl privi cu un zâmbet luminos, în timp ce Ben puse coșul jos.

- S-ar putea să nu gătesc așa grozav ca bucătarul-șef al stațiunii, dar cu siguranță nu vei muri de foame. M-am gândit că e mai bine să aduc mâncare care se poate mânca cu mâna, spuse ea, deschizând coșul și scoțând ce era înăuntru.

- Am aflat deja asta în ziua cînd ai pregătit acea excelentă masă mexicană, îi aminti el, așezându-se lângă ea. Stăteau față-n față, cu picioarele încrucișate, scoțând legumele din coș și tăindu-le cu un cuțit special.

- Asta e un apropo că mănânc mâncare mult prea consistentă? Ben ridică o țelină și-i tăie frunzele pe care începu apoi să le mestece.

- Am mâncat prea multă mâncare grea în ultimul timp. Și nici tu nu cred că ai renunțat la sosurile alea grozave, care au un gust atît de bun pentru că conțin nouăzeci la sută unt. Așa că, în seara asta, mîncăm numai mâncare sănătoasă pentru organism. Kelly se lăsă pe-o parte, sprijinindu-se într-un cot. Deci spune-mi, ai semnat și ai ștampilat toate actele legate de spațiul pentru magazin?

El încuviință din cap, în timp ce deschidea o sticlă cu vin, cu o îndemănare pe care ea nu se putu abține să n-o admire.

- E totul bătut în cuie. Nu se va mai pierde nici un pic de timp, pentru că boutique-ul e foarte necesar pentru hotel, de cînd celălalt s-a închis. Cred că n-au găsit nimic potrivit pînă n-am apărut eu, spuse el fără urmă de aroganță.

Ben știa că magazinele lui vînd mărfuri de calitate, dar nu se lăuda cu asta, considerînd că vînzările fac o reclamă mai bună decît orice ar fi spus el.

- Unii pereți vor fi zugrăviți mâine, iar pe alții se va lipi tapet.

Kelly simți deodată o senzație neplăcută în stomac. Dacă totul mergea atât de repede însemna că Ben va pleca în curând. Se gândi că ar fi putut să fi plecat deja, din moment ce contractul fusese semnat.

- Mai am de căutat pe cineva pentru funcția de director și trebuie să mă asigur că marfa va fi livrată la timp pentru deschiderea magazinului, explică el, părând să nu observe tensiunea iui Kelly.

Simți că fălcile o dor de cât de încleștate erau.

- Și?

El turnă vin în două pahare de plastic.

- Și când totul va fi gata mă voi întoarce la biroul meu, cu regretul că n-am putut petrece mai multe seri pe plajă cu o femeie frumoasă.

Kelly răsuci paharul în mână. Având în vedere ce seară călduroasă era, ei îi era neobișnuit de frig.

- Uimitor cât de repede se petrec lucrurile, odată pus totul în mișcare, murmură ea. Cred c-am făcut o treabă mult prea bună cu contractul tău. Unii sînt prea buni în meseria lor. Poate ar fi trebuit să-ți las câteva puncte pe care să le negociezi.

- Cred că nu-l cunoști pe Rene, patronul hotelului, explică Ben. E unul din puținii francezi care nu include termenul „a negocia” în vocabularul său. Pentru el fiecare afacere se încadrează în niște tipare precise, iar contractele lui le crede perfecte și indiscutabile.

Ea privi la mâncarea rămasă, fără pic de poftă. Se ura pentru că simțea așa. Îi fusese foarte bine în ultimul timp fără să aibă pe cineva de care să-i pese și nu-i plăcea ideea că, deodată, cineva însemna atât de mult pentru ea.

- Când te întorci în Australia?

- În aproximativ o săptămână, dar voi fi de față la deschiderea magazinului. Se întinse spre ea, privind-o în față, apoi îi luă mâna liberă și-și împleti degetele cu ale ei. Îți va fi dor de mine?

Ea privi oriunde, numai spre el nu.

- Nu-i frumos să pui întrebări capitale.

- Nu-i frumos nici să le ignori. Îi ridică degetele și le frecă în mod intenționat de buzele lui desfăcute. Fă-mi pe plac, Kelly. Spune-mi că o să-ți lipsesc foarte mult și că n-o să poți dormi liniștită până nu mă întorc.

Kelly își schimbă poziția astfel încât putea privi de sus la fața lui.

- O să-mi lipsești foarte mult și n-o să pot dormi liniștită până nu te vei întoarce.

- Mai spune-o o dată și pune și puțin sentiment, o invită el, plătându-i jocul.

Kelly își aplecă capul. Gura ei aproape o atinge pe a iui. Chiar în lumina asfințitului, el îi putea vedea rujul de culoarea bronzului.

- Ce vrei să auzi, Wyatt? rosti ea, sprijinindu-și mâinile pe umerii lui, ceea ce lăsa o distanță ispititoare între ei. Că ești cel mai bun lucru din viața mea și că nici nu vreau să-mi imaginez viitorul fără tine? Că ești unul dintre cei mai buni amanți pe care i-am avut?

- Unul dintre cei mai buni?

Ea continuă, fără să-l ia în seamă.

- Că viața nu va mai fi la fel din clipa când vei pleca? Fii realist, Wyatt. Femeile nu mai spun asemenea lucruri. Tot ce le rămâne de făcut e să adune cioburile și să-și vadă mai departe de viețile lor.

Încercă să se ridice, dar mâinile lui Ben o prinseră și refuzară să-i dea drumul.

- Unul dintre cei mai buni? repetă el. N-ai putut măcar să minți și să spui că eu am fost cel mai bun?

Ochii ei fură luminați de un râs jucăuș.

- Și să-ți flatez eul personal? în nici un caz!

O apăsă în jos pentru ca ea să simtă că nu eul lui era cel ce lua proporții.

- Fă-mi pe plac, Kelly.

Își frecă nasul de urechea lui, mușcându-l ușor în același timp.

- Ești unul dintre cei mai sexy bărbați în viață pe care am avut norocul să-l întâlnesc. Ai mâini de artist care știu să mângâie minunat, iar vocea ta produce frisoane încântătoare pe spatele unei femei, și... Râse ușor, înainte de a începe să-i șoptească la ureche cuvinte sexy și sugestii erotice. Ca și cum asta n-ar fi fost suficient pentru a-i crește tensiunea până în pragul unei explozii, degetele ei începură să coboare pe pieptul lui, oprindu-se numai cât le era necesar să desfacă fiecare nasture și să dea la o parte cămașa, până când ajunseră la marginea pantalonilor. Ocoli fermoarul care era umflat de erecția lui.

- Nu este uimitor efectul pe care-l pot avea cuvintele asupra cuiva? se minună ea, descriind cu mâna cercuri în acea zonă.

- Kelly! Cuvântul țâșni ca un șuierat de frustrare. Degetele lui îi strânsură încheietura mâinii, părând la fel de tensionate ca și vocea.

- Taci din gură, Ben, și lasă-mă s-o fac în felul meu, șopti ea, în timp ce se juca leneș cu fermoarul, înainte să înceapă să-l tragă încet.

- Mă omori!

- Nu-ți face griji, n-am pierdut încă nici un pacient.

Kelly descoperi repede că a seduce un bărbat nu era numai foarte plăcut, dar și extrem de excitant. Cu cât excitarea lui Ben creștea sub mâinile ei pricepute, cu atât ea-l dorea mai tare. Se

descoperi preluând conducerea, deși nu făcuse așa ceva niciodată. Dar cu Ben totul părea potrivit, natural.

Își frecă ușor nasul de colțul ochiului lui și apoi îi atinse fiecare pleoapă cu mici sărutări, șoptindu-i cât de mult îl dorea.

Ben căută orbește fermoarul de la rochia lui Kelly și înjură când nu întâlnește decât mătasea subțire.

- Cum stă chestia asta pe tine?

Înjură din nou când mâinile lui îi mângâie piciorul în sus spre coapsă și simți că ea nu avea nimic altceva decât pielea goală și netedă. Fu fericit că nu constatare mai devreme lipsa lenjeriei, pentru că ar fi înnebunit cu siguranță.

Ea zâmbi în timp ce-și freca buzele de ale lui, despărțindu-le astfel ca limba ei să poată pătrunde înăuntru.

- Cu ajutorul voinței.

Înainte ca Ben să-și piardă definitiv mințile, el descoperi sursa voinței într-o bandă de elastic în partea din spate a rochiei. Trase de ea în jos pentru a-i descoperi sânii. Palmele lui îi cuprinseseră într-o caldă mângâiere, în timp ce degetele începuseră să-i maseze sfârcurile întărite. Deși tot ce-și dorea era s-o întindă lângă el și să potolească flăcările din ce în ce mai puternice, el simți că pentru Kelly era important să termine ceea ce începuse. Nemaivorbind că sărutările și mângâierile ei îi plăceau atât de mult. inspiră adânc când gura ei deschisă îi încălzi pieptul, începând să traseze linii fierbinți pe piele și mutându-se de la un mamelon la celălalt, pentru ca în final să coboare ușor spre partea de jos. Își înfipse mâinile în părul ei, simțind că un curent îi străbate corpul când ea își atinse ținta. Simți că tot corpul îi e cuprins de flăcări. Clipi, pentru ca transpirația să nu-i intre în ochi, și simți că se prăbușește într-o prăpastie careia nu-i cunoscuse până atunci decât marginile. Dar încă nu-i era de ajuns. Adunându-și ultimele puteri pe care le mai avea în corp, îi

aduse fața pînă la fața lui și o întinse lângă el. Îi trase repede rochia în jos și o aruncă pe nisip peste hainele lui.

Lumina lunii trasa linii argintii pe corpurile lor goale, în timp ce se căutau flămânzi unu! pe altul, iară și iară, atingându-se și mângâindu-se, gustându-se cu gurile întredeschise, dar mereu amânând acea ultimă mișcare pentru a prelungi extazul cât mai mult cu putință. El își așeză palma pe triunghiul întunecat de păr dintre coapsele ei și începu să mângâie miezul tare, găsind-o umedă și primitoare. Ea gemu, rostindu-i numele, și-și mișcă picioarele în semn de invitație. Ben privi în jos spre fața ei și-i văzu ochii deschiși fixați asupra lui.

- Ești sigură?

Deși simțea că-și pierde controlul, el simți nevoia s-o întrebe, pentru a ști dacă și ea îl dorește tot atît de mult. Ea-i puse palma pe obraz.

- Mă contrazic de prea multă vreme, șopti ea. În loc să protestez mereu, ar fi trebuit să știu că nu sînt omul care să intru în ceva ce mi-ar face rău. Te doresc, Ben. Foarte mult. Îi mângâie organul întărit înainte de a-l conduce în adăpostul ei primitiv. Se strînse în jurul lui, trăgându-l și mai adânc.

Ben închise ochii. Ca și prima dată, se simțea de parcă de-abia ajunsese acasă. Totul îi părea atît de potrivit, atît de, perfect, încât n-ar mai fi vrut să plece. Dar corpul lui nu voia să se odihnească, savurând momentul. Buzele lui îi atinseră o sprânceană.

- În timp ce creierul meu ar vrea s-o facă încet și ușor, corpul meu dorește altceva.

Kelly își petrecu mâinile și picioarele în jurul lui.

- Nu e momentul pentru încet și ușor, Ben. Ne dorim unul pe altul prea mult. Șoldurile ei se mișcă însoțindu-i cuvintele ca o invitație, de parcă el ar mai fi avut nevoie de așa ceva.

Simțurile ei o luară la goană, într-o multitudine de direcții. De data asta nimic nu semăna cu prima lor noapte. Nu pentru că acum anticipaseră totul atât de mult, ci pentru că de data^asta emoțiile lor erau mult mai mult implicate. îl strigă pe Ben, simțind nevoia să fie cu el, să știe că el este lângă ea.

- Sînt aici, iubito, spuse el cu respirația întretăiată, pătrunzând-o și mai adânc. Nu te voi părăsi.

Corpul ei se încordă, apoi se arcui simțind întreaga lume explodând în jurul ei. Atunci făcu ceva ce n-ar fi crezut niciodată. îi spuse bărbatului de lângă ea cât de mult îl iubește, cu toată puterea sufletului ei.

- S-a vărsat chiar tot vinul în nisip?

Vocea lui Kelly suna somnoroasă, în timp ce stătea întinsă în brațele lui Ben. El privi peste umărul ei.

- Numai sticla pe care am desfăcut-o.

Ea chicoti, strângându-se mai aproape de el.

- Bieții crabi se vor îmbăta.

- Și sătura, pentru că mîncarea a luat același drum.

Fără să-i dea drumul din brațe, Ben căută a doua sticlă care era în nisip, lângă pătură. în cele din urmă fu nevoit totuși să se miște de lângă corpul ei minunat pentru a putea scoate dopul de plută.

- Ar fi trebuit să cumpăr un vin mai ieftin, cu un dop care se înșurubează, mormăi el, luptându-se cu tirbușonul pînă scoase dopul. Paharele lor erau pline de nisip așa că îi întinse sticla lui Kelly. Ea bău însetată, apoi i-o dădu înapoi lui și-l privi în timp ce golea conținutul. Apoi se sui pe genunchii lui Ben și-și petrecu picioarele în jurul mijlocului lui. Faptul că încă erau dezbrăcați nu părea deloc s-o deranjeze.

- Acum, spune-mi ceva, îi șopti ea în ureche. Nu este mult mai plăcut să faci așa ceva, decît să stai într-un birou neaerisit?

- Avem un excelent sistem de aer condiționat, sublinie el, deși se putea gândi cu greu la ceva atât de comun ca biroul lui când ținea în brațe o femeie goală minunată, ce părea să-i retrezească părți din corp pe care le credea mai mult decât dornice de odihnă.

Kelly își mișcă șoldurile pentru a vedea efectul.

- Pariez că secretarea ta nu-ți stă pe genunchi când îi dictezi.

- Barb m-ar pocni dacă i-aș propune așa ceva.

Își frecă nasul de gâtul ei, inhalând parfumul ușor al pielii, amestecat acum cu al lui. Fără îndoială, nu există nimic pe lume atât de minunat, se gândi el, iar corpul lui părea să fie într-un tot de acord.

- Am impresia că nu ești chiar atât de obosit, murmură Kelly, mușcându-l drăgăstos de lobul urechii.

Abia mult mai târziu Kelly realizează cât noroc au avut că nu au fost descoperiți de alte persoane dornice să exploreze acest colț mirific al insulei, încă simțindu-se curajoși, alergară în apă, stropindu-se unul pe altul și rostogolindu-se în valuri ca doi delfini.

- Vrei să spui că oricine ar fi putut să apară pe neașteptate aici? În ciuda nopții calde, Ben simți un fior rece pe spate.

Kelly râse și se avântă spre el, punându-și brațele în jurul lui.

- Ți-am spus, e un loc căutat, dar numai de cei care îl cunosc. De fapt, se zice că mulți copii au fost concepuți aici, mărturisii ea.

Gândul la Kelly purtând copilul lui era tulburător și minunat în același timp. Ben știa însă că nu-i momentul nici măcar să se gândească la așa ceva. Trebuia s-o convingă de alte câteva lucruri înainte.

- Vino cu mine, Kelly. Vino să cunoști și lumea mea. Vino să afli că nu-s chiar atât de rău când mă îmbrac ca un om de afaceri

și lucrez la compania mea. Îi simți retragerea chiar înainte de a o vedea cum se închide în ea însăși.

- Te grăbești, Wyatt, murmură ea, luând o înghițitură de vin.

- Ți-o cer. El n-avea de gând să-și ascundă nerăbdarea din voce.

Kelly se aplecă și-și mai turnă puțin vin.

- Poate cândva voi veni să te vizitez.

- Nu asta ți-am cerut și o știi al naibii de bine.

Ea privi în sus și citi cu ușurință furia amestecată cu frustrare din ochii lui.

- Dacă vrei să mă vezi, știi unde mă găsești.

N-ar fi putut alege o replică mai puțin potrivită.

Ben împinse la o parte coșul de picnic și se apropie de ea atât de mult încât pieptul lui îl atinge pe al ei.

- Uite ce e, Kelly, îi spuse el. Ce vrei de fapt de la mine? Te face fericită să vezi că mă înnebunești? Frisonezi la gândul de a mă pune mereu la încercare? Îți place să mă ironizezi mereu, încât mă faci să nu știu dacă vreau să te strâng de gât sau pur și simplu să plec cât mai departe de tine! De ce tot jocul ăsta?

- Vorbești de parcă mi-ar plăcea să te provoc în mod intenționat.

El se îndepărtă, de parcă corpul lui nu mai putea suporta să stea aproape de ea.

- Poate că da. Poate că ai ceva împotriva bărbaților și eu sînt nenorocitul pe care l-ai ales să sufere pentru păcatele altora. Murmurând înjurături cu respirația întretăiată, se ridică și se îndreptă spre apă. Umerii lui se înălțau și coborau în încercarea de a-și recăpăta calmul, în timp ce privea fix peste apă.

Kelly îi privi spatele câteva clipe, înainte de a se ridica și de a porni spre el. Se opri în spatele lui, la o distanță de la care îl putea atinge.

- Nu m-am considerat niciodată o persoană răzbunătoare, spuse ea cu voce caldă, rezistând impulsului de a-i atinge, de a-i simți mușchii relaxându-se sub mâinile ei. Nu, Ben, nu te pedepesc pentru greșelile altcuiva. Nu e genul meu. Mi-e frică, Ben. Mi-e frică că dacă voi părăsi insula îmi va fi luat noul meu mod de viață, noua mea identitate. Și mă mai tem că atunci când te voi vedea în postura ta obișnuită îmi voi aminti de tatăl meu, de felul în care a fost odată și că asta mă va face să sufăr enorm. Cât timp suntem aici ești un om obișnuit de care e ușor să te îndrăgostești. Acolo vei fi omul de afaceri ocupat de dimineața pînă seara și curînd mă vei suna spunându-mi: „latră-mă, iubito, dar a intervenit ceva. Voi întârzia puțin." Apoi, acel „puțin" se va transforma în mai mult. Nu, nu voi fi acolo pentru a-ți asculta scuzele, spuse ea, fără răutate. Le-am auzit prea des, cu mult timp în urmă. Și mi-a fost de ajuns.

El se întoarse atît de rapid, încât ea se feri.

- Asta e, deci, ceea ce crezi? Pretinzi că nu mă pedepsești pentru greșelile altora, dar de fapt o faci. Mă pedepsești, Kelly, în locul tatălui tău. Eu am știut întotdeauna ce e important pentru mine, și într-un timp foarte scurt tu te-ai dovedit a fi extrem de importantă. Mi-aș dori foarte mult să crezi asta.

- Aș vrea s-o pot crede, șopti ea privindu-l în ochi.

- Atunci demonstrează-mi, venind cu mine la Sidney!

Kelly nu răspunse. Se lăsă în jos și începu să strângă lucrurile.

- Deci, înțeleg că ăsta ți-e răspunsul, murmură Ben, înainte de a se apleca să o ajute.

Ar fi trebuit să fie furioasă de ceea ce el îi ceruse, de faptul că îi pretindea prea mult. Atunci de ce oare continua să se gândească la ceva ce, practic, era deja un subiect închis?

Nu vorbiră prea mult pe drum, în timp ce se întorceau acasă. Amândoi erau adânciți în propriile gânduri; Kelly se întreba

dacă ar putea într-adevăr să părăsească insula, după ce îi oferise atâta liniște și fericire. Ben tremura la gândul că ar putea s-o piardă în cele din urmă.

Nu-i spuse nimic în timp ce o conduse pînă în fața ușii de la intrare, dar sărutul pe care i-l dădu spunea că el nu-și pierduse încă speranța.

Și de aceea Kelly nu-și putea găsi liniștea, deși era ora două dimineața. Privea prin camerele ei întunecoase, atît de liniștitoare altă dată, care acum nu mai aveau nici un efect. Ben dăduse buzna în viața ei ca un uragan și crease o asemenea neliniște încât se îndoia că vreodată viața ar mai putea fi ceea ce fusese...

„Enumeră părțile pozitive ale plecării cu el, Kelly!

Oh, asta e ceva ușor. Mă voi întoarce într-un oraș mare, cu un ritm alert de viață, cu magazine unde găsești tot ce vrei, o gamă variată de restaurante, mai mult decît două saloane de coafură. Voi avea din nou ocazia să mă îmbrac elegant, să port și altceva în afară de pantaloni scurți și tricouri șapte zile pe săptămână. Mai e nevoie să continui?

Bine, și dacă rămân aici... fără el.

Liniște, un mod de viață datorită căruia nu-ți crește tensiunea, șansa de a-mi îngriji sănătatea.

Da, dar vei renunța la niște ore grozave de sex. indiferent ce-ai spune, iubito, tipul e un amant desăvârșit, care-ți aprinde focul pe dinăuntru. Ești sigură că vrei să renunți la asta? Și, în cele din urmă, dar nu în ultimul rînd, vei fi din nou singură!"

Intr-o izbucnire de violență, Kelly apucă o scrumieră din ceramică și o aruncă pe podea, privind cum se sparge într-o mulțime de bucăți.

- Dacă tot nu mai aveam de gând să fumez vreodată, nu văd de ce te-aș mai fi păstrat, se adresă ea micilor bucățele, înainte

de a se apleca să le adune. Pentru o clipă, rămase aplecată în poziția aceea incomodă, privind fix bucățelele de ceramică și gândindu-se la vremea când strânsese cioburile vieții ei distruse. Reușise să-și facă o viață nouă, pentru ea însăși, nu-i așa? Nu există nici o lege care să spună că trebuie neapărat să rămână aici!

- Poate a venit timpul să mă mut, șopti ea.

Capitolul zece

- Nu mi-e ușor să fac compromisuri.

Kelly era ultima persoană pe care Ben se aștepta să o vadă de partea cealaltă a ușii. Stătea acolo, arătând epuizată și răvășită, purtând aceeași rochie cu care fusese îmbrăcată la picnic. Obrajii îi erau brăzdați de urme de lacrimi și avea fața palidă. Nu mai era nimic din femeia sigură pe ea, pe care el o cunoștea atât de bine. Își băgă mâinile prin părul ei, adăugând încă puțină dezordine la cea deja existentă.

- Nimănui nu-i e ușor. Se dădu înapoi, făcându-i semn să intre. O privi cum pășește cu pași mici, ezitanți, și-și dădu seama că hotărârea ei era luată, dar nu era sigură dacă era cea bună.

Kelly merse pînă în dreptul mesei și-și trecu mîna ușor peste suprafața netedă.

- Ți-am povestit despre mine mai mult decît am făcut-o oricui altcuiva în ultimii ani, murmură ea, trasând urme pe masă. Întotdeauna am crezut că dacă cineva îmi va cunoaște punctele

slabe se va folosi de ele împotriva mea.

Ben se sprijini de ușa închisă.

- Nu ți-e teamă că voi face exact asta?

- Nu, deloc. Nu este genul tău.

Ben simți o ușurare ce-i inundă corpul auzindu-i răspunsul sincer. Faptul că apăruse la ușa lui în toiul nopții îi dăduse speranță; acum cuvintele ei îi dădură răspunsul, chiar dacă nu-l rostise încă cu voce tare.

- De aceea ai venit până aici, la trei dimineața? Să-mi spui că nu-ți place să faci compromisuri și că eu sînt, în fond, un tip drăguț?

Cînd ea își ridică în cele din urmă capul, privirea îi era pierdută undeva, departe, în timp. Pe măsură ce mintea începea să i se limpezească, realizează că era trecut de miezul nopții și că Ben nu era în cea mai potrivită ținută pentru a face conversație cu cineva. Numai dacă, nu Cumva, cei mai bine îmbrăcați oameni de afaceri purtau acum pantaloni scurți în dungi.

Buzele ei se contractară.

- Îmi place pijamaua ta. Arată cu mâna spre el.

El ridică din umeri. .

- M-am gândit să arunc ceva pe mine ca să nu șochez vizitatorul neașteptat. Dar cred că mi-am făcut griji degeaba.

- Sînt destul de rezistentă la șocuri.

- Știu.

Kelly își răsuci o șuviță de păr în jurul degetelor.

- Dacă n-o să-mi placă și voi dori să mă întorc aici, nu vei încerca să mă convingi să rămân?

Ben clătină din cap.

- Vei înțelege?

- Îmi voi da silința.

Kelly privi fix în plafon de parcă ar fi căutat toate

răspunsurile acolo.

- Ești al naibii de sincer, șopti ea. Ai fi putut să mă minți, dar tu trebuie să spui întotdeauna adevărul, nu-i așa?

- Ai ști dacă te-aș minți!

- Da, aș ști, nu-i așa? Știa deja totul despre el, nu numai ceea ce-i spusese, dar și ceea ce era în interiorul lui, pentru că putea citi în ei tot atât de ușor cum putea citi în ea însăși. Nu vreau să mă mai întorc acasă la ora asta târzie.

Ben se chinuia să-și păstreze expresia feței impasibilă.

- Ești binevenită să stai aici.

- Mi-ar plăcea.

El o luă înainte. Când îi întinse mâna, Kelly nu ezită și se lăsa condusă prin holul mic până în dormitor. Așternutul răvășit și cuvertura aruncată pe jos erau dovezi ale unui somn agitat. Kelly își desfăcu rochia și o lăsă să alunece în jos, înainte de a se urca în pat. Ben se întinse lângă ea și trase cearceaful peste amândoi, apoi o luă în brațe și-i așeză capul în scobitura umărului. Deși tot ce ar fi dorit era să facă dragoste cu ea din nou, știa că ea acum trebuia să se odihnească. În afară de asta, în ceea ce-l privea, aveau toată viața înainte. Tot ce avea de făcut era s-o convingă și pe ea de acest lucru.

- Mi-ai întors viața cu susul în jos, îngână ea, cuprinsă de oboseală.

El o sărută pe o sprinceană.

- E valabil în ambele sensuri.

Kelly își petrecu un braț în jurul mijlocului lui și se așeză într-o poziție mai comodă.

- E atât de bine, murmură ea cu ochii închiși.

El își adânci fața în părul ei mătăsos, ordonând corpului lui să se stăpânească.

- E foarte bine.

În clipa cînd simțurile lui Kelly începură să se trezească, ea știa că nu se afla în patul ei. Nu era nevoie să audă zgomotul făcut de apa de la duș sau să simtă așternuturile mătăsoase, ca să-și dea seama de asta. Deschise un ochi, apoi și pe celălalt.

- E incredibil, șopti, privind în jur.

- 'neța. Văd că te-ai trezit. Ben o sărută, ieșind afară din baie. Avea petrecut un prosop peste umeri, în timp ce cu altul își usca părul.

Kelly își dădu la o parte o șuviță de păr de pe față.

- Cum poți să adormi aici?

Ben privi în jur ia rățuștele strălucitoare ce decorau peretele de un roșu aprins din fața patului.

- Ei, recunosc că nu e ușor, dar în felul ăsta sînt sigur că nu mă voi îmbăta niciodată, pentru că dacă m-aș scula dimineața mahmur și aș vedea peretele ăsta, aș înnebuni cu siguranță. Așternuturile astea purpurii sînt un pic cam mult, nu-i așa? Merse spre masa de la fereastră. Vrei puțină cafea?

- Da, mulțumesc.

Tonul lui formal o făcea să se simtă puțin stingherită.

Ben luă cafetiera argintie și turnă lichidul maroniu într-o ceașcă chinezească. Nu se obosi să tragă draperiile, lăsând camera într-un întuneric plăcut.

- Slavă Domnului că ceașca nu e decorată cu rățuște și nu e de culoare purpurie. Zâmbi, în timp ce-i aducea ceașca.

Kelly zâmbi, întinzându-se după ceașcă, dar Ben o ținu la distanță, astfel ca ea să nu poată ajunge.

- Sărutul întâi, și apoi cafeaua, șopti el, aplecându-și capul.

- Și respirația de dimineață?

- N-avea grijă, m-am spălat deja pe dinți.

Gura lui o acoperi pe a ei în timp «e limba pătrundea tot mai adânc. Fără să se oprească, Ben așeză ceașca

cu cafea pe noptieră și se întinse alături de Kelly în pat. Ea îl apucă de umeri, trăgându-l mai aproape.

- Bun, șopti ea, cred că ideea ta e mult mai bună decât cafeaua.

Ben își plimbă degetul pe sfârcurile lui Kelly și apoi înlocui degetul cu gura.

- Și eu care m-am târât din pat și m-am dus să fac un duș ca să-mi înăbuș instinctele primare. Își plimbă limba în jurul sfârcului rozaliu. Ar fi trebuit să-mi urmez instinctele. Mâna lui coborî în jos, pe abdomen.

Kelly gemu ușor. Cunoștea deja multitudinea de senzații pe care i le dădeau degetele lui ușor aspre, dar atât de excitante. Putea jura însă că acum era altfel.

- Să terminăm cu asta. Desfăcu nodul prosopului și-l făcu să alunece. E mult mai bine așa. Mângâie cu degetele linia imaginară a mijlocului, apoi mai jos, erecția puternică care răspundea atingerii ei.

Ben își ținu răsuflarea la mângâierile ei.

- Da, șuieră el, rotindu-și șoldurile într-o direcție ce anticipa ceea ce avea să urmeze, iubește-mă din nou, Kelly.

- Nici o problemă.

Kelly simți că sângele îi ia foc în timp ce el începu să-i sărute fiecare centimetru de piele, admirându-i pistruii mici de pe umeri, șoptindu-i cât de mătăsoasă era pielea ei, mângâind-o pînă în pragul agoniei. îi atinse miezul fierbinte, pe care-l calmă cu limba sa, care întâi răcori și apoi încălzi, fără să ia în seamă strigătele și gemetele ei.

- Curând, îi promise el, cu voce răgușită.

Ea își apăsă gura deschisă de umărul lui.

- Ești un diavol!

- Convertește-mă, o invită el. Salvează-mă!

Râsul iui Kelly i se opri în gât.

- Dar pe mine cine mă salvează?

Ben își ridică șoldurile, planând deasupra intrării în ceea ce el personal considera paradis.

- Cred că nu vom avea încotro decât să ne salvăm unul pe altul. Ar fi vrut să poată savura căldura ce-l învăluia, dar îi fu imposibil. Nu când corpul ei îl atrase atât de irezistibil.

Kelly își petrecu brațele și picioarele în jurul lui, refuzând să-i dea drumul și nelăsându-l s-o facă încet și ușor. Fiecare mișcare îi unea și mușchi adânc, pînă cînd nu mai puteau spune unde începe unul și unde se termină celălalt.

Ben respiră adânc, simțind o mare nevoie de aer, în timp ce se rostogolea pe cealaltă parte, cuibărind-o pe Kelly la pieptul lui. îi masă ceafa cu vârful degetelor, mângâindu-i. părul umed.

- Hei! Kelly își frecă obrazul de pieptul lui.

El închise ochii, în efortul de a prelungi minunea pe care abia o împărtășiseră.

- Cum de te poți gândi să vorbești după ceea ce abia am terminat?

- Nu pot, murmură ea, plimbându-și palma pe abdomenul lui. Numai că mi-ai promis că-mi dai o cafea după sărut.

- Cafea? Vrei cafea? mormăi el, lăsându-se în jos și jucându-se cu degetele pe burta ei. Kelly izbucni în răs și încercă să scape din mâinile lui.

- Oh, doamna se gâdilă! Te gâdili peste tot?

- Nu, țipă ea. încetează, Ben!

- Nu, pînă nu aflu unde te gâdili.

Atacă o altă zonă sensibilă, neluând în seamă loviturile și țipetele ei. în momentul cînd Ben descoperi zonele în care Kelly nu se gâdila, cafeaua se răcise de mult și trecuse de ora prânzului.

- Arăt caraghios, bombăni Kelly, privind în jos la pantalonii scurți care-i erau largi și la tricoul pe care-l purta.

- Arăți atrăgătoare, o corectă Ben, întărind cele spuse cu un sărut pe vârful nasului.

- Mai bine mi-aș fi pus rochia mea șifonată, decât hainele tale. Își depărtă tricoul de piept. Cred că n-ar trebui să-mi fac atâtea griji. Ar fi fost mult mai rău dacă ieșeam de aici îmbrăcată în rochie de seară.

- Poartă-te de parcă ai fi îmbrăcată cu cele mai scumpe creații de pe insulă, îi șopti Ben la ureche.

Se opriă în holul hotelului, privind de departe dacă începuse zugrăvitul magazinului și apoi ieșiră afară.

- Mi-ar plăcea să te conduc acasă cu mașina, îi spuse el, ținând-o strâns în brațe.

Ea scutură din cap.

- Pot foarte bine să merg cu bicicleta mea. Pe lângă asta, trebuie să rămâi aici la interviurile pentru viitorul director al magazinului. Iar eu trebuie să mă întorc la munca mea.

Ben ar fi vrut să se asigure încă o dată că ea îi promisesese că vor pleca împreună la Sidney, dar știu că asta ar fi făcut-o să creadă că el se îndoia de ea.

- Cinăm împreună?

Ea se strâmbă.

- E seara pe care o petrec la Rusty Nail. Dar ești binevenit - dacă promiți să nu dai iar de bucluc. ?Îl împinse în piept cu degetul pentru a-și accentua avertismentul.

El îi apucă mâna și-i ridică degetul arătător la buze..

- Mă voi strădui, cu condiția să-mi dăruiești unul din zâmbetele tale speciale.

Ea zâmbi fericită.

- Se pare că o fac destul de des în ultimul timp.

De data asta, el se aplecă și o sărută direct pe buze, fără să-i pese de cei din jur.

- Mai bine să te las să pleci, înainte să te duc înapoi în hotel, spuse el cu voce aspră. Și după cum vezi, nici nu ți-am dat micul-dejun.

- Ba da. Însă s-a răcit cât timp eram amândoi sub duș. În ceea ce privește dusul înapoi, nu cred că ar fi o idee bună, de vreme ce femeia de serviciu tocmai intra în apartamentul tău când noi așteptam liftul. Dar vino la Rusty Nail și o să-ți ofer ceva de băut.

- Voi fi acolo, fii fără grijă - dac-ar fi și numai ca să te apăr de clienții beți.

Kelly își dădu ochii peste cap.

- Crede-mă, Del face asta foarte bine. Se întoarce și se îndreptă spre o bicicletă așezată lângă un copac.

Ben nu se putu abține să nu o privească îndepărtându-se pînă nu se mai zări. Gânduri legate de familia lui îi trecură prin cap. Îl sunaseră des în ultimul timp, întrebându-l cînd se întoarce acasă.

- Îți fac o surpriză, mamă. Aduc o doamnă cu mine, șopti el, apoi se întoarce și intră în hotel.

Kelly ajunse la Rusty Nail mai devreme ca de obicei și găsi numai câțiva clienți. Localul nu se umplea pînă spre seară. Del era la bar și vorbea cu unul din pescari. Când își văzu șefa, schiță un salut și își continuă conversația.

Kelly luă din spatele barului registrele, își turnă o cola dietetică și se îndreptă spre masa ei.

- Ai venit un pic mai devreme, nu-i așa, șefa? spuse Del, așezându-se pe scaunul de lângă ea.

- Am vrut să-ți vorbesc înainte de a se umple prea tare, îi spuse ea.

- Mda, e ceva despre care vreau și eu să-ți vorbesc, în unele

seri localul se umple atît de tare încât mi-ar mai trebui un ajutor la bar. Ray mi-a spus că fratele lui a căutat de lucru prin stațiune, dar cu felul lui de a arăta mulți l-au refuzat.

- Îmi pot imagina, spuse Kelly sec. Ce avea? O cobră tatuată pe brațul drept, o femeie goală pe brațul stîng, nasul care arăta clar că fusese de prea multe ori zdrobit și dinții din față lipsă.

Del ridică din umeri.

- Nu-mi pasă! Ceea ce știu eu e că e cinstit și. se poate descurca cînd lucrurile se încing.

- Aș spune că tu hotărăști.

El privi surprins.

- Dar tu ești șeful. Tu trebuie să hotărăști.

- Da, ai dreptate, șeful trebuie să hotărască. Kelly caută în geantă și scoase o bucată de hîrtie împăturită, pe care i-o dădu. Dacă ești de acord cu ce scrie aici, atunci ești cel mai potrivit să hotărăști în privința fratelui lui Ray.

Del despături foaia și începu să citească cuvintele tipărite. Privi buimăcit, pe măsură ce înțelegea conținutul.

- Vrei să-mi vinzi mie localul?

- Numai dacă îl vrei, replică ea. Cînd ai început să lucrezi pentru mine mi-ai spus că vei lucra pînă vei strînge suficienți bani pentru a-ți cumpăra barul tău. Dorința tocmai ți s-a îndeplinit.

Del clătină din cap, încercînd să priceapă ce se întîmplă.

- Nu am suficienți bani ca să plătesc cât valorează, recunosc eu. Și amîndoi știm că n-aș avea cum să obțin un împrumut pentru suma care îmi mai trebuie.

- De aceea îți sugerez să-mi plătești din profit, spuse ea, arătînd un anumit paragraf. Afacerile au mers din ce în ce mai bine în ultimele luni, așa că nu va fi o problemă.

- Dar de ce vrei să vinzi barul? întotdeauna ai pretins că ai dat

lovitura cu el. Puse hârtia pe masă. Nu, nu pot accepta.

- Am hotărât să fac unele schimbări în viața mea, Del, spuse ea liniștit. Una din ele este să renunț la Rusty Nail, pentru că nu cred că voi mai sta mult timp pe aici.

Fața cărnoasă a lui Del se impacientă.

- Ce s-a întâmplat? Ești cumva bolnavă?

Kelly își mușcă buza, pentru a nu izbucni în râs.

Dacă ar ști el că odată ea chiar crezuse că era foarte bolnavă.

- Nu, dar voi pleca de pe insulă. Ridică hârtia și i-o întinse. Dacă ești de acord cu termenii de aici, putem să o tipărim oficial și s-o legalizăm.

- De ce vrei să pleci? întrebă Del, neluând în seamă vorbele ei. Ai spus că nu mai vrei să te întorci niciodată în America. Că locul ăsta ți-a redat din nou viața.

- Așa este, recunosc eu ea. Dar m-am gândit mult în ultimul timp și mi-am dat seama că e timpul să plec.

- E vorba de australianul ăla, nu-i așa? El e motivul pentru care vrei să pleci. Pleci împreună cu el?

Kelly nu se supără de întrebarea lui directă. Știa că el e preocupat doar de binele ei.

- Da.

- Te măriți cu el?

- N-am ajuns încă atât de departe. În afară de asta, știi ce simt față de căsătorie, în general.

Fața lui Del se încruntă.

- În seara aia când ne-am povestit unul altuia despre viețile noastre... Tu, despre căsătoria cu actorul ăla, eu despre anii dinăuntru și din afara închisorii... Am fost mirat că nu m-ai concediat după acea noapte.

- N-aveam nici un motiv. Ești un barman bun, nu bei în timpul serviciului și nu te legi de clienții de sex feminin. Deci, te

interesează?

- Aș fi prost să nu mă intereseze. Ii întinse mâna. Ne-am înțeles.

În timp ce Kelly îi strângea mâna, simți că legăturile ei cu insula încep să se rupă. Una câte una.

- Deci Del va fi unul din noii întreprinzători de pe insulă. Cu fața radiind de fericire, Ben, întins în chaise-longue, luă paharul cu vin pe care i-l dădu Kelly.

- Va reuși. Știu asta. îl înghionti cu genunchiul în șold. Dă-te mai încolo. Când el îi făcu pe plac, ea se întinse alături de el, îi luă paharul și sorbi puțin vin.

- Nu puteai să-ți iei paharul tău?

- Nu - să împărți e mult mai intim. își înmuie degetul arătător în pahar și apoi îl trecu peste buza lui inferioară pentru ca în cele din urmă să se aplece și să lingă vinul cu delicatețe.

- Faptul că vinzi barul înseamnă că nu intenționezi să te mai întorci. N-am vrut să te facă să rupi toate legăturile cu Treasure Cove. Nu vreau să mă acuzi pe mine pentru plecarea ta.

- Știu asta, spuse ea simplu. Am simțit că e timpul să fac niște schimbări în viața mea, de aceea plec de pe insulă. Timpul petrecut aici m-a ajutat să mă vindec, iar acum încep un nou capitol din viața mea. Poftim, ia-l înapoi!

Ii întinse paharul și începu să-i descheie pe rând fiecare nasture al cămășii, descoperindu-i pieptul. își lipi buzele de pielea acoperită cu păr aspru și-i căută sfârcul care se întări la mușcăturile ei blânde.

- Kelly! El încercă să pună paharul jos, înainte de a se vărsa.

- Relaxează-te, simte-te bine și bea-ți vinul, șopti ea, apucând fermoarul și începând să-l coboare.

Curând, lui Ben nu-i mai păsa dacă-și băuse vinul, dacă îl vărsase, sau doar pur și simplu, dispăruse în aer.

Capitolul unsprezece

- Sînt foarte impresionată, îl complimentă Kelly pe Ben, în timp ce păsea în interiorul noului magazin. Spațiul, gol era acum ocupat de rafturi ce se înșirau de-a lungul pereților; din loc în loc erau plasate diverse accesorii care completau noua linie vestimentară, tentând clienții să cumpere unul sau chiar mai multe. Nu pot să cred că e același loc!

- Uimitor cât de mult poate face tapetul de pe pereți și câteva reclame! spuse Ben, mulțumit de încântarea ei evidentă.

- Nu, e mult mai mult de atît, și tu știi asta. Kelly își arcui o sprânceană, privind la creațiile ei etalate într-un loc vizibil din încăpere.

El își ridică mâinile în sus, în semn de nevinovăție.

- Munca ta se bucură de succes.

Kelly privi în jur la vîrtejurile de un albastru deschis de pe pereți, care te făceau să te simți în mijlocul unei lagune. Totul era făcut în culori dulci și liniștitoare, îndrăznețe în același timp.

- Nu-i de mirare că ai atîta succes cu magazinele tale. Te atrag înăuntru, iar în final te conving să cumperi ceva.

- Uitasem cât de multă muncă - care uneori poate fi amuzantă presupune deschiderea unui nou magazin. La primele trei magazine eu am fost cel care m-am ocupat de tot: de la găsirea și închirierea spațiilor, pînă la supravegherea decorațiunilor interioare. Pe măsură ce compania a luat proporții, am început să

împart atribuțiile altora, mie rămânându-mi numai probleme administrative. Merse spre niște casete din sticlă, pline cu bijuterii.

- Atunci ar trebui să te ocupi din nou de tot ia noul boutique pe care-l vei deschide, îi sugeră ea.

Ei clătină din cap.

- Nu, asta cred că e ultimul. Prefer să mă concentrez asupra menținerii magazinelor deja existente în pas cu moda.

Ea-și umezi buzele, dând vina în gând pe uscăciunea creată de aerul condiționat.

- Atunci, n-a mai rămas decât marea inaugurare de mâine.

- Adevărat.

- Când vrei să pleci la Sidney?

- Trebuie să fiu la birou la începutul săptămânii viitoare. O privi din colțul camerei, încercând să-i ghicească starea de spirit.

Trei zile! Kelly se gândi cât de multe mai avea de făcut în aceste trei zile. Se întrebă deodată dacă făcea ceea ce trebuia să facă. Apoi privi spre Ben și văzu trăsăturile acelea colțuroase, dar atât de minunate, ochii adânci de culoarea smaraldului care întotdeauna păreau că trimit scânteii, zâmbetul care îi înmuia oasele.

- Mă întreb cum mă voi descurca într-un oraș mare din nou. Numai când îi văzu corpul relaxându-se, ea realizează cât fusese de tensionat, temându-se de ce era mai rău. Nu uita, e numai o încercare de probă, îl avertiză ea.

- Poți veni la mine la birou să mă vezi cum le spun altora ce au de făcut. Mă pricep de minune să împart sarcini.

- În ultimele trei săptămâni te-am urmărit cum ți-ai consumat toată energia pentru ca magazinul să fie gata la timp, îi aminti ea. În unele nopți erai atât de epuizat, încât nici nu puteai dormi. Într-o zi ai petrecut trei ore la telefon pentru că transportul

întârziase. Mi se pare că ai revenit la vechile obiceiuri.

Maxilarele lui se contractară.

- Astea erau probleme pe care numai eu le puteam rezolva, și tu știi asta.

Kelly veni în fața lui și-i puse mâna pe obraz.

- Cred că va trebui să-ți ofer un motiv serios ca să te fac să-ți părăsești seara biroul, nu-i așa? spuse ea, inspirând parfumul ușor pe care-l degaja pielea lui.

Ben o luă în brațe.

- Nu cred că asta îți va crea vreo problemă, din moment ce voi veni acasă, la tine.

Prima ei reacție la marea metropolă a fost cea de aversiune față de zgomotul ce-i asalta urechile neobișnuite cu așa multă agitație: motoare ambalate, claxoane care sunau ca niște trompete, toată lumea din jur care vorbea neîncetat. Și mai erau și toate clădirile ce păreau că se prăbușesc peste ea. Nu s-a simțit niciodată mai ușurată ca în clipa când a pășit în raiul atât de liniștitor al casei lui Ben.

- Ce părere ai? o întrebă el, după ce plăti șoferul de taxi care cărase bagajele în holul de la intrare.

- N-am știut pînă acum cât de ruptă am fost de restul lumii, șopti ea, mergând de-a lungul living-ului pînă la ferestrele înalte ce dădeau spre golf.

- Te simți un pic suprasolicitată? Ben veni în spatele ei și-i cuprinse mijlocul cu brațele, rezemînd-o de el.

Ea închise ochii, savurînd apropierea de el.

- Ceva în genul ăsta. Nu pot să cred că înainte nu observam nimic din toate astea. Zgomotul, poluarea datorată mașinilor, tot ce ține de un oraș mare. Pieptul ei se ridică și coborî într-o respirație adîncă. Mă cam vait, nu-i așa?

- Nu. Ben chicoti. După ce ne-am sculat atât

de devreme, pentru a prinde zborul de legătură, iar de atunci suntem tot pe drum - ca să nu mai vorbesc de schimbarea de fus orar - nu e de mirare că te simți total întoarsă pe dos.

- Asta e, sînt doar obosită, mormăi ea, apăsându-i mâinile fără pic de putere.

- De ce nu te duci să faci o baie fierbinte și să te odihnești, înainte de a vedea și restul casei?

- Aaah! Deja mă simt mai bine.

- Toate dormitoarele au și băi.

Își culcă capul pe pieptul lui.

- Care dormitor are patul cel mai confortabil?

- Dormitorul stăpânului, bineînțeles.

- E vreuna din camerele pe care le-ai menționat?

- Am vrut să fii tu cea care face alegerea, spuse el liniștit.

- Tot ce sper e că aici ești mai ordonat decît erai la mine acasă.

- Nu sînt chiar atît de rău!

Ea se răsuci în cercul format de brațele lui.

- Oh, nu? Atunci de ce găseam prosoape ude prin toată baia și ciorapi murdari agățați de abajur?

- Nu-mi agăț niciodată ciorapii murdari de abajur, se apără el, pe un ton ofensat.

- Numai pentru că, de fapt, rareori porți ciorapi. Ea zâmbi. Mulțumesc. Acum mă simt mai mult eu însămi.

- Hai să-ți arăt dormitorul și te vei putea relaxa în cadă în timp ce eu voi aduce niște vin. O eliberă și se aplecă spre bagajele ei. Ești sigură că ți-ai adus destule? Nu-mi place să te știu alergând după haine.

Kelly râse cînd îi văzu mutra, în timp ce îi trecea în revistă bagajele.

- Am de gând să fac multe cumpărături, după ce voi inspecta

totul înainte cu Elaine, îl informă ea.

- Atunci, cred că e un lucru bun faptul că telefonul are un fir foarte lung, așa că vei putea vorbi din baie dacă vei vrea. O conduse printr-un hol în camera ce se afla la capătul acestuia. Ușile duble se deschiseră într-o cameră de dimensiuni egale cu ale apartamentului lui de la hotel.

- Impresionant, Wyatt. Kelly dădu ocol camerei, trase cu ochiul la dulapuri, aruncă o privire în baie și deschise ușile de sticlă ce dădeau spre terasă. Păși pe terasă, apoi se întoarse cu mâinile sprijinite de balustradă.

- Bine, acum lasă-mă să mă odihnesc și să despachetez, în timp ce tu vei suna la birou.

- N-aveam de gând să sun la birou, din moment ce mâine dimineață voi fi acolo.

- Și dacă au nevoie de tine astăzi?

- Nu au. Se descurcă toți atât de bine încât uneori glumesc spunându-le că eu sînt pe post de statuie acolo.

Ea scutură din cap, făcând pe atotștiutoarea.

- Nu încerca să mă duci. Ai lipsit, probabil, mai mult decît ai făcut-o vreodată. E normal să vrei să vezi dacă e totul în ordine. Își făcu vînt dinspre balustradă și intră în cameră. Du-te! Voi înțelege!

Ben îi lăsă bagajele jos.

- Folosește dulapul din stînga, fu tot ce-i mai zise înainte de a pleca.

Kelly știa că el era furios pe ea, dar a trebuit să-i spună asta. Ben nu spusese un cuvînt despre birou, dar ea-și imagina că el ar fi vrut să sune să vadă ce se întîmplă.

- Bărbații sînt atât de derutanți, se gîndi ea, trăgînd fermoarul de la o geantă de voiaj ca să scoată un halat și niște săruri de baie. Baia întîi, apoi un telefon lui Elaine să-i spună unde e,

înainte ca ea să se îngrijoreze că n-o găsește acasă. Ce surpriză îi va face lui Elaine când îi va spune că a plecat, în cele din urmă, de pe insulă.

- Dacă era după mine n-aș fi ieșit din baie pentru următoarele două zile, anunță Kelly după mai mult de o oră, intrând în camera intimă unde Ben se odihnea pe o canapea, ascultând muzică.

- Cred c-ar fi fost un pic cam mult. Vrei să bei ceva?

- Orice ai rece și fără alcool. Se așeză pe un scaun din apropiere, strângându-și halatul în jurul picioarelor. Camera asta e mai aproape de genul tău.

El păru mulțumit de aprecierea ei.

- Nu i-am permis decoratorului să facă nimic aici. Am vrut să am o cameră în care să mă pot retrage. Restul casei e pentru vizitatori. îi întinse un pahar cu cola dietetică.

- Cel puțin nu te-ai ales cu lumini stroboscopice.

El zâmbi la gluma ei.

- Te-a înviorat baia?

- Mă simt mai mult ca mine însămi. O suspiciune îi încolți în minte. De ce?

- Mama a sunat și a spus că ne, așteaptă la cină.

Ochii ei se rotunjiră de mirare.

- În seara asta?

- Mi-e teamă că da. Nu-ți fie teamă, nu mușcă. S-a gândit doar că o seară în familie te va ajuta să-i cunoști pe toți, înaintea petrecerii.

- Ce petrecere?

- Cea pe care o dă în cinstea noastră.

- Ben! Tonul ei îl avertiză că va fi pedepsit.

- Nu obișnuiesc să mă întorc cu femei din călătoriile mele de afaceri. Vrea numai să te cunoască. Nu-ți fie teamă, marna nu e

în genul văduvelor bogate care organizează tot felul de recepții mondene. Are sângele la fel de roșu ca și al tău și-i place la nebunie să gătească pentru petrecerile cu lume multă. Îți va spune probabil că ești prea slabă și va insista să iei a doua porție de desert.

Kelly își petrecu brațele în jurul gâtului lui și-l trase spre ea în scaun.

- A doua porție de desert, ha? Adică ceea ce fac eu pentru tine.

- Kelly, mă simt ca și cum te-aș cunoaște deja. Munca ta e atât de frumoasă! Sarah Wyatt o îmbrățișă cu aceeași căldură cu care își îmbrățișase fiul. Draga mea, ești atât de subțire! chicoti ea. Știu că e foarte modern, dar niciodată n-am considerat că e și sănătos. O luă pe Kelly de braț și o conduse în casă.

Avea ochii verzi ca ai lui Ben și un păr castaniu presărat din loc în loc cu fire albe. Tatăl lui Ben o întâmpină cu zâmbetul care ei îi era acum atât de familiar și, privindu-l, Kelly și-l imaginează pe Ben peste treizeci de ani.

Se relaxă imediat, în timp ce Sarah o bombardă cu întrebări referitoare la munca ei și la Los Angeles, în timp ce aranja masa pentru cină.

- Am fost împreună cu nepoții noștri acolo acum un an, lăsându-i pe părinții lor să se ocupe și de ei înșiși trei săptămâni. Povesti despre zborul de optsprezece ore ca despre ceva foarte obișnuit. Am dus copiii peste tot: de la Disneyland la Universal Studios, și apoi la Sea World. A fost mai mult decât de ajuns pentru mine, încheie ea, servind-o pe Kelly cu o bucată mare de carne de vită însoțită de găluște.

- Uneori poate să fie un pic cam obositor, aprobă Kelly, puțin copleșită de volubila femeie.

Sarah nu se opri din vorbit pe toată durata cinei, povestind

episoade ale copilăriei lui Ben - despre care el se plânse că erau stânjenitoare - și punându-i întrebări lui Kelly despre ea însăși.

- Îmi pare bine că ai terminat cu Michael, spuse ea deodată.

- Mamă! Ben părea gata să explodeze.

- Dar mă bucur, îi spuse ea fiului său, apoi se întoarse spre Kelly, care parcă picase în Țara Minunilor. Am văzut câteva seriale cu ei. Eu personal nu cred că e în stare să joace. Tot ce poate să facă e să-și dea jos cămășile și să zâmbească femeilor. Arăta ca o mobilă în timp ce era în pat cu una Lotta.

Kelly își lăsă buza în jos, dar fu prea târziu. Izbucni într-o cascadă de râs.

- Are dreptate, spuse ea printre hohotele de râs. Își puse mâna pe brațul lui Ben, în timp ce acesta își muștra mama. Asta-i stilul lui Michael de a juca. Din ,câte am auzit, suferă de o boală desfigurată.

Ochii femeii mai în vârstă se rotunjiră la ideea de a afla un secret.

- Adevărat?

Kelly aprobă din cap.

- Telespectatorii au vrut să afle mai multe amănunte dar el nu le-a furnizat. Sînt convinsă că ziariștii îi vor face niște funeralii superbe.

Sarah își privi fiul.

- Ben, rareori Ji-ai adus prietenele acasă ca să ni le prezinți, dar pe Kelly sînt fericită că am cunoscut-o. Privi de la unul la altul, fără să-și ascundă subînțelesurile din privire.

- Destul, Sarah, interveni Josh. O faci să se simtă prost pe biata fată, iar Ben să-și dorească să fi stat acasă în seara asta.

- Nu pot să cred că astea au fost singurele cuvinte pe care le-a spus tatăl tău toată seara, îi spuse Kelly lui Ben mai târziu, în timp ce se întorceau acasă.

- Tata nu vorbește prea mult, probabil pentru că vorbește mama, dar atunci când spune el ceva, ea tace și ascultă. Vocea lui era plină de afecțiune. Sînt nemaipomeniți!

- Da, am văzut asta. Kelly încerca în zadar să-și ascundă un căscat.

Mîna lui îi căuta prin întuneric ceafa și începu să-i maseze mușchii obosiți.

- Ai avut o zi grea.

Ea dădu din cap, dar și pentru asta i se păru prea mare efortul.

- Sînt convinsă că în lumea asta nebună, am trecut deja de ora mea de culcare.

El îi trase capul și-l puse pe umărul lui.

- Atunci închide ochii.

Abia închise ochii și căzu într-un somn atît de adînc încît nici nu realizează cînd Ben o luă în brațe și o duse în casă, nici cînd el o dezbracă și-i puse unul din tricourile lui înainte de a o așeza în pat. Abia cînd o strînse în brațe, un murmur îi scăpă de pe buze.

- Noapte bună, dragostea mea, spuse el sărutînd-o pe o sprînceană.

- Mmmm. Ea zâmbi și se strînse mai aproape de el.

- Acum că te am aici, n-am să-ți mai dau drumul să pleci! îi promise el blînd, ținînd-o strîns în brațe.

- Ești atent la ce-ți spun?

Ben privi în sus.

- Sigur că sînt, Barb, îi spuse el femeii care stătea de cealaltă parte a biroului.

- Atunci repetă ce ți-am spus.

El deschise gura, apoi o închise la loc.

- Nu-mi plac secretarele care fac pe deșteptele.

- Asistent personal, îl corectă ea. Care merită o mărire a salariului pentru că lucrează cu un șef care e prezent numai fizic,

ceea ce înseamnă că eu trebuie să primesc toate bobârnacele.

- Bine, ai obținut o mărire.

Barb înconjură biroul și-i puse palma pe frunte.

- Vreau să verific dacă nu ai febră. Pentru că văd că nu ai, mă duc să bat la mașină hârtiile pentru mărirea mea.

Ben privi în sus, exact în clipa când Barb dispărea pe ușă.

- Mărire? Ce mărire?

Barb își făcu apariția.

- Șefule, te-ai întors de o săptămână, dar n-ai avut o zi în care să muncești ca lumea. Vreau să-ți aduc la cunoștință că faptul că tu ești îndrăgostit îi înnebunește pe toți ceilalți din jur. Iar azi e mai rău ca oricând. Și-i abia nouă dimineața!

El zâmbi.

- Chiar atât de rău, ă?

- Foarte rău. Rezolvă-ți odată problemele cu doamna ta, pentru ca lucrurile să revină la normal din nou pe aici, O.K.? îi comandă ea. Acum mă duc să-mi bat la mașină mărirea salariului.

- Nu am spus că ai obținut așa ceva!

- Ba ai spus.

- Nu merit nici un pic de respect, mormăi el, privind' fix hârtiile din fața lui, dar fără să vadă ceva. Oftând, încercă să se concentreze asupra muncii lui, ceea ce era dificil când nu-și putea goni imaginea lui Kelly, goală, din patul lui, în acea dimineață.

- De ce ai merita - ești doar șeful! Barb părăsi biroul în clipa în care auzi telefonul sunând. O auzi vorbind veselă în receptor. Randy vrea să știe dacă ești aici pentru domnișoara Andrews, spuse, ea, referindu-se la bodyguard-ul clădirii.

- Foarte amuzant, mârâi el, ridicându-se.

- Bună, Barb, se auzi vocea lui Kelly, înainte ca el s-o poată

vedea. Cum e azi?

- Ne înnebunește pe toți, așa că, te rog, ia-l de aici.

Ben sări din scaun și veni în celălalt birou.

- Am auzit asta! Privi acuzator spre ambele femei.

- Dacă poți pleca, te invit la prânz, propuse Kelly.

- Am plecat deja. Ben o luă de braț și o conduse spre holul plin de ascensoare.

Barb răspunse la telefon,, apoi acoperi receptorul cu mâna, și-l strigă pe Ben.

- E domnul German, în legătură cu transportul de costume de baie.

- Ryan se ocupă de asta. Spune-i că-i faci legătura cu birou! lui Ryan, spuse Ben, înainte da a păși în lift.

- N-ai glumit când ai spus că îți place să împărți responsabilitățile. Kelly abordă subiectul abia când erau așezați la masă, în restaurant.

- Trebuia să vorbești la telefon. Sînt în stare să înțeleg că unele lucruri în afaceri nu pot aștepta.

Ben scutură din cap.

- Nu mă ocup eu de asta. Problema e că Rob Herman crede că, fiind unul din cei mai importanți furnizori ai noștri, ar merita tratament preferențial. Am oameni care se ocupă de diferitele sectoare ale afacerii. Și sînt mult mai mulțumiți când nu mă amestec în treburile lor. Își lăsă capul într-o parte. De ce nu-mi spui ce dor ți-a fost de mine astăzi?

Kelly se concentrează asupra salatei de spanac din față.

- Am fost prea ocupată să cheltui o grămadă de bani și să vizitez orașul. Unul din subiectele asupra cărora se contraziseseră fusese acela că ea dorise să nu fie însoțită de el în vizitarea orașului. Preferase s-o facă singură, sau cu mama lui, pe care o considera deja o bună prietenă. Răsuci furculița printre

frunzele verzi. Rafturile au fost deja livrate și vor fi montate astăzi.

- Cum arată camera acum?

- Exact așa cum ai sperat: atelierul pe care și l-ar dori orice artist.

El se gândi la inelul cu diamant pe care îl alesese cu atâta grijă pentru ea, pe care dorea să i-l dea de mai multe zile, dar aștepta momentul potrivit. Hotărî că nu mai avea mult de așteptat.

- Ți place suficient de mult ca să te faci să rămâi?

Ea puse cu grijă furculița jos, apoi își umezi buzele înainte să răspundă.

- Trăiești într-un oraș frumos, ai niște prieteni minunați, o afacerea care deși crește de la o zi la alta nu pare să te epuizeze, și-mi este greu să-mi amintesc de vremea când nu făceai parte din viața mea, spuse ea cu voce blândă.

- Și mă iubești!

Ea zâmbi și clătină din cap.

- Aroganța ta e uimitoare.

- Nu în ceea ce te privește pe tine, spuse el cu teamă, ca un bărbat ce se temea să nu piardă ceva ce-i devenise foarte important. M-am gândit să mâncăm diseară în oraș, dacă n-ai nimic împotrivă.

- Sună minunat.

Kelly se îmbracă devreme pentru a fi gata când Ben va ajunge acasă. În timp ce aștepta, se plimba prin camera mare pe care Ben i-o aranjase pentru a fi atelierul ei. Trei dintre pereți aveau ferestre înalte de la podea pînă la tavan, un uriaș luminator, o masă de lucru foarte mare, o stație stereo de-a lungul celui de-al patrulea perete... Atinse fiecare obiect, apoi se îndreptă spre una din ferestre și se cufundă în gânduri, neauzindu-l pe Ben care o

striga.

- Îți place să stai pe întuneric? întrebă el, aprinzând lumina.

Ea se întoarse în clipa când camera se luminează. Privirea uimită de pe fața lui Ben îi confirmă că alegerea rochiei fusese cea mai potrivită.

- Arăți fantastic, spuse cu respirația întretăiată, mergând spre ea. O apucă de mâini și i le depărtă de corp. Aproape că mi-e frică să te ating.

- Atinsul e partea cea mai bună.

El tuși, încercând să-și dreagă vocea.

- Mai bine mă duc să-mi schimb hainele, înainte să mă răzgândesc în privința ieșitului în seara asta.

Mai târziu, Ben nu-și putea aminti dacă a făcut sau nu duș sau când s-a îmbrăcat. Tot ce-și amintea era acea imagine strălucitoare a lui Kelly.

Când au intrat în restaurant, capetele tuturor bărbaților s-au întors pentru a o privi. Și cine-i putea acuza? se gândi Ben. Kelly era de departe cea mai frumoasă femeie de acolo.

- Se pare că ai avut succes cu cumpărăturile tale, comentă el, odată așezați.

- Da, așa se pare.

Rochia lui Kelly era din lurex auriu și se mula perfect pe formele ei frumoase. Peste ea, avea un blazer din dantelă aurie. Toată această combinație era completată de ciorapi strălucitori și sandale cu tocuri înalte. O parte din păr era prinsă la spate cu un pieptăn auriu. Parfumul pe care îl folosisese era mai puternic și mai sofisticat decât cel obișnuit și era menit să-l înnebunească pe Ben.

- Am simțit că trebuie să mă îmbrac mai special, murmură ea.

Emoțiile lui păreau să răzbată prin piele. A simțit într-adevăr acest lucru?

Ideea despre cum se va încheia această seară plutea parcă deasupra lor. Au mâncat, au toastat unul pentru altul și apoi au dansat. Dar cina nu părea acum decît un preludiu.

- Viața aici e agitată, dar într-un fel diferită de cea din Los Angeles, îi spuse Kelly, în timp ce se plimbau înainte de a se întoarce acasă. Nostim, dar eram atît de înspăimîntată că odată revenită într-un oraș mare voi simți nevoia să mă reîntorc la felul meu vechi de a fi. Dar nu este deloc așa. îmi face plăcere să dorm târziu dimineța, n-am nici, cea mai mică dorință să mă apuc din nou de fumat sau să vizitez biroul vreunui om de afaceri falit. Mă plimb prin oraș și mă întorc acasă cu noi idei pentru munca mea artistică. Cînd vin la tine la birou îmi dau seama că, deși muncești din greu, nu ești epuizat. Reușești să faci ceva de care eu n-am fost în stare - împletești munca cu dis-tracția. își lăsă capul pe umărul lui.

Ben se opri și o luă în brațe.

- Asta înseamnă ceea ce cred eu?

Ea chicoti.

- Dacă îți închipui că am de gând să renunț la acest minunat atelier, după ce-am muncit amîndoi atîta să-l aranjăm, te înșeli foarte mult, Ben, strigă ea. O să-mi rupi coastele!

- Da! țipă el, ridicînd-o în brațe și începînd s-o învîrtească. Kelly, ai spus exact ceea ce voiam să aud! Se opri și-și coborî gura pe a ei.

Buzele lui Kelly se desfăcură la sărutul lui insistent.

Se prinseră unul de altul, cu mâinile unuia alergînd pe corpul celuilalt.

- Nu se poate! spuse Ben în cele din urmă, luîndu-și buzele de pe gura ei. Casa e în fața noastră.

Kelly își scoase pantofii și începu să alerge spre casă, cu Ben în urma ei. Scoțîndu-și unul altuia hainele, ajunseră în cele din

urmă în dormitor.

Kelly privi spre Ben în timp ce se apleca deasupra ei.

- Te iubesc!

Nu încetă să-i spună asta în timp ce corpul lui pătrundea în al ei, tot mai adânc de fiecare dată.

Corpurile le erau acoperite de transpirație în clipa când amândoi terminară.

- Trebuie să te căsătorești cu mine. Ben nu avea de gând să-l accepte pe „nu“ drept răspuns. Izbucni deodată în râs. Am avut de gând să-ți spun asta în timpul cinei și să-ți dau inelul. E în buzunarul de la pantaloni.

- Cred că pantalonii tăi sînt în living-room. Se răsuci și-și puse genunchiul peste picioarele lui. Și da, arogant nesuferit ce ești, mă voi căsători cu tine, dar numai pentru un motiv. Se ridică și-i acoperi fața cu sărutări.

El îi aruncă un zâmbet seducător.

- Asta e ușor de ghicit. Pentru că mă iubești.

- Nu, pentru că ai nevoie de cineva suficient de puternic care să-ți șteargă aroganța de pe față din cînd în cînd, îl anunță ea, plimbându-și palma pe pieptul lui ud, și apoi mai jos, într-un fel care-i dădu de înțeles să se pregătească pentru a doua repriză. Știa că asta nu va fi dificil, pentru că era suficient să o privească, să inspire acel parfum atît de feminin, pentru a se simți excitat din nou.

Ben râse.

- Atunci, cred că viața noastră în doi nu va fi plictisitoare. Se ridică și începu să-i muște lobul urechii. Poate mă vei scuti o vreme de munca ta. Știi, un rabat pentru membrii familiei,

Ochii lui Kelly străluceau.

- În nici un caz, colega. În timp ce continua să-l mângâie și să-l sărute pe față, ea murmură: Mă tem că avem totuși o problemă.

In momentul acela lui Ben prea puțin îi păsa de ceva.

- Nu văd nici o problemă.

- Oh, nu, nu legat de noi, îi spuse ea în ureche. E vorba de cele două procese intentate împotriva mea...

SFÂRȘIT

*Romane de
dragoste, pe
care nu le veți
uita niciodată,
scrise de autori
cunoscuți ai
genului.*

Loveswept

**Ben, un pirat al zilelor noastre, vine
să o caute pe EA, femeia de vis a mării.
Copleșit de întâlnire, Ben realizează
că sub suprafața ei de mătase este un
foc care trebuie gustat.**

Pret

80.000,
8 CĂMINI